

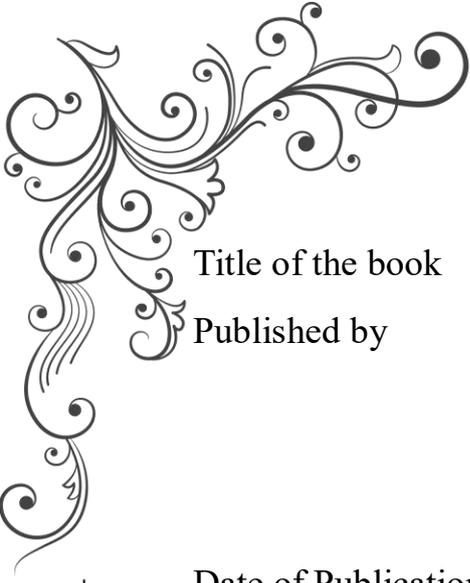
BA (Hons) in Translation Studies
2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 Batches

THE STUDENT TRANSLATOR

March 2024

Department of Languages
Faculty of Arts & Culture
Eastern University, Sri Lanka

Title of the book : The Student Translator
Published by : Department of Languages,
Faculty of Arts & Culture,
Eastern University, Sri Lanka.
Vantharumoolai, Chenkalady.

Date of Publication : 21.03.2024
Cover design : M.A.M. Akmal (2019/2020 batch)
Page Layout : Dr. K. Shrikarunaakaran.
Number of pages : 118

*** The student translators in this compilation acknowledge the contribution of the authors of the source texts and thank all of them.**

Editor : Ms. N. Athifa Ahsan

Editorial Advisory Committee : Professor. J. Kennedy.
Dr. K. Shrikarunaakaran.
Dr. M. Somadasan.

Executive Committee – 2023
Students' Forum,
BA (Hons) in Translation Studies

Patron Dr. K. Shrikarunaakaran

President : Ms. Eladchiya Pathmakumar

Vice-President : Ms. Amaani Shaffi

Secretary : Ms. Dhashekaa Vijayarethna

Asst. Secretary : Ms. Piriyaarthana Natkunam

Treasurer : Mr. Mish-al Shajahan

Editor : Ms. N. Athifa Ahsan

Committee members:

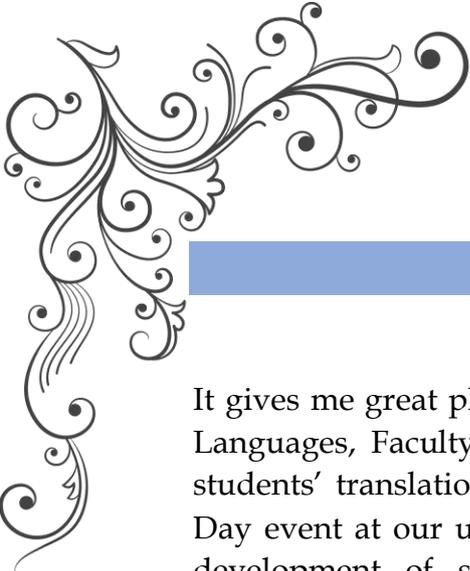
Mr. Michel Anjalo Sharan

Ms. Abdul Latheef Shasna Farwin

Ms. Muhammed Risa Aaysha Nuha

Mr. Muhammathu Hasan Roohulla

Ms. Fathima Rizna Junaideen

Message from the Vice-Chancellor

It gives me great pleasure to write this note of congratulation to the Department of Languages, Faculty of Arts & Culture on launching the first ever compilation of students' translations - *The Student Translator*, and celebrating the first Translation Day event at our university! The event marks a significant step in the direction of development of skills and knowledge of our students. This relatively new undergraduate programme at our university- BA (Hons) in Translation Studies - offers a promising career path and ladder in translation services, especially when there is a short supply of competent translators. Nonetheless, this Canadian-initiated undergraduate programme had taken off with the ultimate goal of reconciliation among various communities of the country. Thus, all of us can feel happy about the prospect of a harmonious co-habitation at the advent of Translation Studies to our university, and the undergraduates of Translation Studies can feel proud of their choice!

Translation Day, I believe, offers an opportunity to exercise students' creativity, knowledge and skills, and as such, helps realize several of the learning outcomes necessary to fit the graduate profile of our graduands. For, engaging in such educational and professional enterprises like launching a glossary, launching a collection of translations, conducting an exhibition and performing stage events - all related to translation- are time-tested methods of building up confidence, unleashing the potential and securing leadership qualities, among others!

The launching of *The Student Translator* is one among a range of events of Translation Day that marks the growth of our students, from being naïve learners of languages to becoming potential translator-employees skilled in an assortment of skills expected of a competent translator. These prospective translators will make themselves a skilled workforce, so to speak, a real asset to be proud of, to the university, region, and the nation.

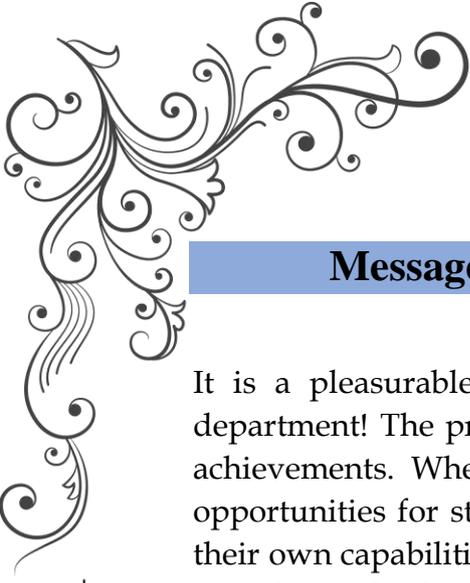
In this background, I extend my wishes to the Head, staff, and students of the Department of Languages on such proactive engagements, and congratulate them on launching the first compilation of students' translations titled *The Student Translator*!

Best regards,

Prof. V. Kanagasigam

Vice-Chancellor & Professor in Management,

Eastern University, Sri Lanka.

Message from the Dean / Faculty of Arts & Culture

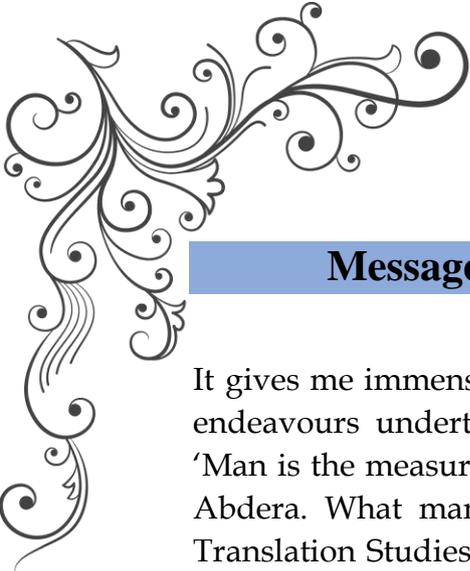
It is a pleasurable moment to give a message commending the progress of a department! The progress of the department would be assessed based on students' achievements. When a department creates a conducive environment by availing opportunities for students to unleash their potential and enabling them to discover their own capabilities, that becomes something commendable. That the BA (Hons) in Translation Studies is beginning to pace up faster at our university is something to be celebrated.

I am greatly pleased at the enterprising moment of the students of BA (Hons) in Translation Studies even as they organize themselves to produce stage events, exhibition, and launching books of translations and glossary. This momentum needs to be maintained and honed to mould well-rounded personalities and capable workforce who will ease life for all.

This day will mark a significant leap and serve to boost the morale of our students who struggle for recognition. I wish them the very best at this opportune moment when they see a sliver lining on the horizon of their path for career opportunities! This book of *The Student Translator* is an evidence of thrust towards confidence-building!

Wishing you well!

Dr. V. Gunapalasingam
Dean/Faculty of Arts & Culture,
Eastern University, Sri Lanka.

Message from the Head / Department of Languages

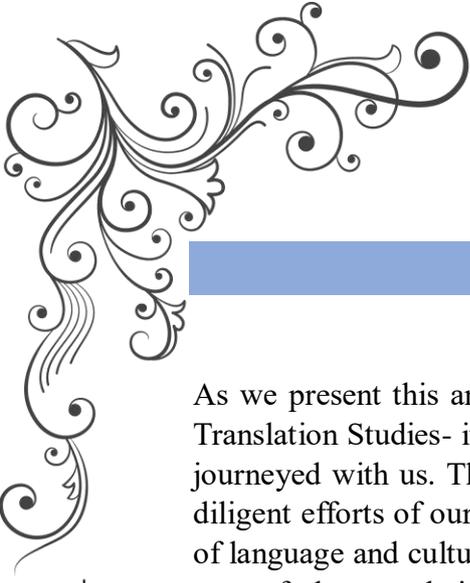
It gives me immense pleasure to write this congratulatory note on the venturesome endeavours undertaken by undergraduates of BA (Hons) in Translation Studies! 'Man is the measure of all things', said the ancient Greek philosopher Protogoras of Abdera. What man does, then, does really matter! What the undergraduates of Translation Studies do at the moment is of consequence, and critical to their future career. For, this is the first activity of this sort ever attempted by undergraduates of BA (Hons) in Translation Studies.

By embarking on an endeavour of translating, the undergraduates of BA (Hons) in Translation Studies have stepped out of comfort zone, and have ventured forth into the unknown, daring to lay their hand on something challenging. The more they become curious, the more they amass in terms of knowledge. Learning languages feeds into their curiosity. This unquenchable curiosity serves well to learning languages and to doing translations. This curiosity may be positively harnessed. One such manifestation is the various forms of creative outputs they evince at the moment as stage events to be performed, launching of translations & glossary, and conducting the exhibition.

More specifically, this book of translations *The Student Translator* has enabled the students to exercise their creative as well as critical faculty even as they venture forth to explore into the unknown. The act itself measures their growth. I am really glad at this daring, out of the comfort zone, and I wish them the very best in this enterprise and in similar adventures!

Best Wishes!

Dr. K. Shrikarunaakaran.
Head/Department of Languages,
Faculty of Arts & Culture,
Eastern University, Sri Lanka.

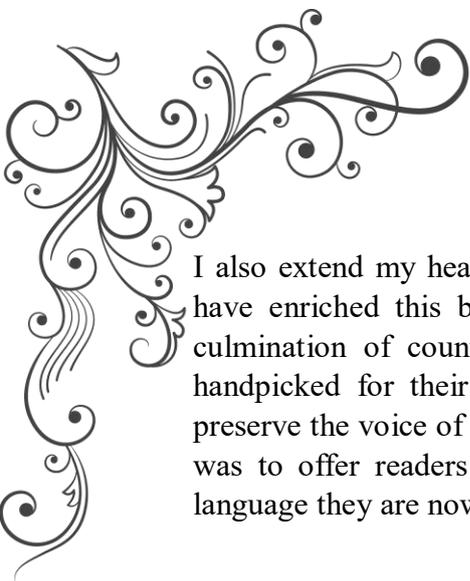
EDITOR'S NOTE

As we present this anthology of translations - a product of students from the BA (Hons) in Translation Studies- it is with immense gratitude that we extend our greetings to all who have journeyed with us. This book is not just a collection of texts, but a tapestry woven from the diligent efforts of our talented translation students. Their dedication to capturing the nuances of language and culture has been the cornerstone of this beautiful endeavor. As the editor and part of the translation team, I had the privilege of delving into these diverse worlds, understanding the nuances, and ensuring that the transition from one language to another did not strip the articles of their inherent value and meaning. The process was akin to carefully transplanting a garden of varied flora into new soil—nurturing each plant to ensure it thrives and blooms with the same vibrancy as it did in its original habitat.

I am grateful to Dr. K. Shrikarunaakaran, Head of the Department of Languages for his guidance throughout this journey and his support has been the wind beneath our wings. It is through his encouragement and belief in our work that we have been able to bring this book to fruition. His unwavering faith has been a source of inspiration and motivation, driving us to excel and produce a work of art that we are proud to share. Our objective is to mark this day with several shades of translation work. It is in this respect, we are launching this book along with an arrangement of exhibition and stage events related to translation, and launching of a compilation of a glossary of English-Tamil translation. Our Head of the Department of Languages has been with us throughout the stages of planning, arranging and supporting us in every aspect of the work to celebrate the Translation Day, the day we launch this book of translations. I gratefully acknowledge his editorial contribution, too, that has been characterized by finesse.

I extend my heartfelt thanks to our diligent proofreaders Prof.J.Kennedy, Dr. Dhammika Jayasighe, Dr. M. Somadhasan, Mrs. Vijitha Thivakaran for their meticulous work on the manuscript.

As we unveil the cover of this book, I am filled with appreciation for my fellow committee member, M.Akmal, whose creative insights and meticulous attention to detail have been instrumental in its design. The cover of a book is its first impression, a visual invitation to readers, and M.Akmal has skillfully captured the essence of our work in this stunning visual representation. His dedication and artistic talent have not only enhanced the aesthetic appeal of our book but have also encapsulated the spirit of the translations within. For his invaluable contribution I extend my deepest thanks.

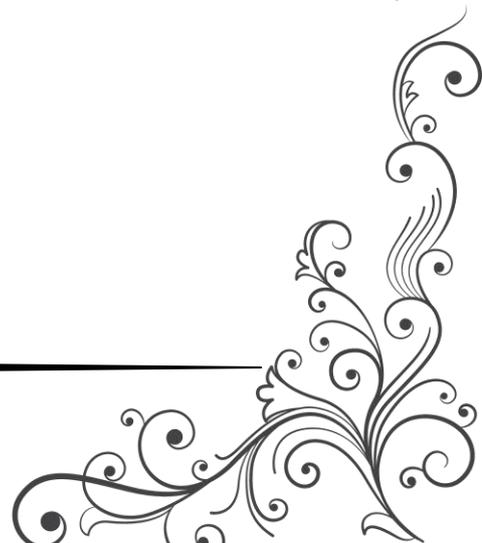

I also extend my heartfelt thanks to the mentors and peers. Their contributions and support have enriched this book and making it a vessel of shared knowledge. This book is the culmination of countless hours of collaboration, discussion, and revision. Our students, handpicked for their expertise and sensitivity to cultural subtleties, worked diligently to preserve the voice of each author. As we pieced together this mosaic of perspectives, our goal was to offer readers a seamless experience, as if the articles had been conceived in the language they are now reading.

As you peruse these pages, we hope you appreciate the labor of love that has gone into each translation. May this book serve as a celebration of language, a testament to collaboration, and a beacon for future endeavors in the world of translation.

Thanks.

N. Athifa Ahsan

ACKNOWLEDGEMENTS

List of Proofreaders:

Prof. J. Kennedy, Department of Languages, FAC, EUSL.

Dr. K. Shrikarunaakaran. Senior Lecturer, Department of Languages, FAC, EUSL.

Dr. M. Somadasan. Lecturer (prob.), Department of Languages, FAC, EUSL.

Dr. N.A. Dammika Jayasinghe, Senior Lecturer, Faculty of Humanities, University of Ruhunu.

Mrs. Vijitha Thivakaran. Senior Lecturer, Department of Tamil Studies. FAC, EUSL.

Web upload support:

CICT/EUSL

Mr. N. Kuhan, Webmaster.

CONTENTS

Short stories English to Tamil Page

King Henry is Dead (Chapter One) 2

Authored by : Janet Hardy-Gould

Translated by : Mr. M.A.M Akmal

The Golden Egg 8

Authored by : Unkown

Translated by : Ms. S.M.F Benazir

Short story Sinhala to Tamil

මගේ ගෙදර ගිය අන්දම 10

Authored by : Bethmegedara Sumanapala

Translated by : Ms. M.A.N. Athifa

නුග ගස හා පන් පදුර 13

Authored by : Unkown

Translated by : Ms. M.R. Zahrin

Ms. M.A.F. Shamla

Ms. M.S. Amaani

කුඹින්ගේ වැඩ 15

Authored by : Unkown

Translated by : Ms. S. Kithursha

Mr. M.A. Sharan

Short story Tamil to Sinhala

முல்லாவின் திருமண ஆசை 19

Authored by : N. Jaanarthanan

Translated by : Ms. A.A.F. Naveedha

சித்தார்த்த இளவரசரின் கருணை 21

Authored by : Unkown,

Translated by : Ms. M.R. Zahrin

Ms. M.A.F. Shamla

Ms. M.S. Amaani

அரசனும் பிச்சைக்காரனும் 23

Authored by : Unkown

Translated by : Ms. M.R. Zahrin
Ms. M.A.F. Shamla
Ms. M.S. Amaani

குருவின் பாடம்

25

Authored by : Unkown
Translated by : Ms. J.F. Sajidha
Ms. M.L.F. Zikra

சிறிய கடற்கன்னி

27

Authored by : Unkown
Translated by : Ms. M.M.F. Roshana
Ms. M.S. Hana

Proverbs

Sinhala to Tamil

கிடைபட்டே

32

Authored by : Unkown
Translated by : Ms. A.L. Shasna Farwin

Essays

English to Tamil

Dr. APJ Abdul Kalam

35

Authored by : Unkown
Translated by : Ms. M.J.F Shafana

Sea Cucumber Farms for North and East

38

Authored by : Unkown
Translated by : Ms. M.R. Aaysha Nuha

Jane Eyre

40

Authored by : Unkown
Translated by : Ms. J. Meenushalini

I Have A Dream

45

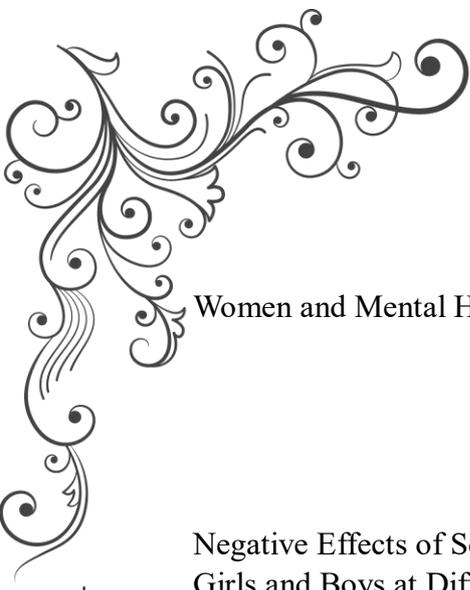
Authored by : Martin Luther King Junior
Translated by : Ms. M.S. Amaani

The Importance of Language: Bridging Cultures and Enriching Lives

53

Authored by : Unkown
Translated by : Ms. M.B.F Athoofa

Women and Mental Health	Ms. M.J. Zainab Hija	55
	Authored by : Unkown	
	Translated by : Ms. J.F. Rizna	
	Ms. N. I.A.M. Nisathi	
	Ms. N.F. Sanceeja	
Negative Effects of Social Media May Impact Adolescent Girls and Boys at Different Ages.		61
	Authored by : Corryn Wetzel	
	Translated by : Ms. U. Uzma	

Essays Tamil to English

அன்னை தெரெசா		65
	Authored by : Unkown	
	Translated by : Ms.V. Dhashekaa	
விண்வெளி வீராங்கனை கல்பனா சாவ்லா		67
	Authored by : Mrs.Suryakumari Narmatha	
	Translated by : Ms. M.R.F. Hamasha	
	Ms. N. Priyavarthana	
ஜே.கே.ரௌலிங்		70
	Authored by : J.K. Rowling	
	Translated by : Ms. J.D. Nirthika	

Essays Sinhala to Tamil

කොරෝනා වෛරසය		74
	Authored by : Unkown	
	Translated by : Ms. J. Meenushalini	
	Ms. A.M.F. Asma	
එකාගේ දේශන - අභිවන්දනයට දුන් උත්තරය 1893 සැප්තැම්බර් 11		76
	Authored by : ශ්‍රී දිල්හාන් නානායක්කාර	
	Translated by : Ms. P. Eladchiya	

Poems**English to Tamil**

Once Upon a Time	81
Authored by : Gabriel Okara Translated by : Ms. H. Ameera	
Women of Strength	85
Authored by : Sharon Simani. Translated by : Ms. G. Likshiya	

Poems**Tamil to English**

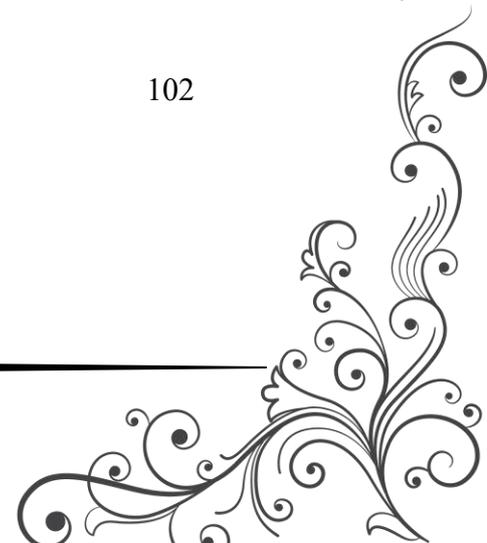
அம்மா	87
Authored by: Unkown Translated by: Ms. H. M. Shifa	
பேரிகை	92
Authored by: Unkown Translated by: Mr. S. Mish-al	

Poems**Sinhala to Tamil**

ආදරයේ ලස්සන	96
Authored by : සාලිය සමරවික්‍රම Translated by : Ms. M.I.F. Shafiya	
විශ්වාස වෙන්න.....!	98
Authored by : Unkown Translated by : Ms. J.F. Rifka	

Poems**Tamil to Sinhala**

பனிமலை	100
Authored by : Mr. A. Yogarasa Translated by : Ms. M.Y. Asma	
மௌனம்	102
Authored by : Mr. A. Yogarasa Translated by : Ms. M.Y. Asma	

SHORT STORIES

Authored by : Janet Hardy-Gould
Source : Henry VIII and his Six Wives
Translated by : Mr. M.A.M. Akmal (2019/2020 Batch)

1

Original Text

King Henry is Dead – (Chapter One)

My name is Catherine Parr. A month ago, I was the Queen of England, the wife of King Henry the Eighth. Henry died and we buried him last week in St George's Church, Windsor. Two days ago, on 16th February 1547, I went back to the palace of Whitehall, which was once my home. I wanted to take my letters and books and bring them back to my house.

Margaret, my new maid, came to the palace with me. She's very young and doesn't know a lot about the world. She has only just come up to London from her home in Somerset. Perhaps I was like her when I was twelve. I, too, was always asking questions and wanting answers immediately.

When we arrived at the palace, it was cold and dark. We walked into Henry's room. I sat down in one of Henry's large chairs in front of his wooden writing desk and looked at the pictures around the room. Next to me there was a big picture of Henry, when he was young. He was very handsome then, not like the fat old man he was later. I thought his blue eyes were watching me. I turned to Margaret and said:

'You see that picture of the King? That's what he was like when he was young — tall and strong and handsome. People say that he never got tired. He could go out riding all day, changing his horses nine or ten times, and then he could dance all night. He was clever, too; he could speak five languages. Will people remember him like that, or will they only remember him because he had six wives?'

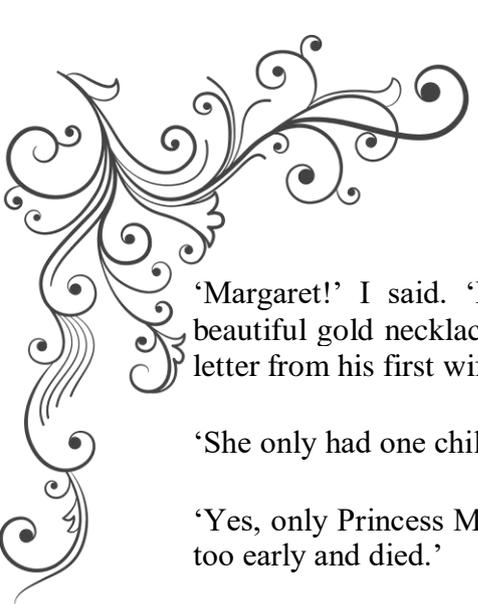
'Did he really have so many wives?' said Margaret.

'Yes, of course. I thought that everyone knew that.'

Margaret looked away and said, 'We didn't get much news from London at home, and my family's house is a long way from the nearest village.'

'It doesn't matter,' I said, smiling. 'One day, I'll tell you the story of my husband Henry's life.'

On the desk in front of me there was a wooden box with a large gold H on the top. I opened it slowly and took out some old letters. Each letter was in different writing and some of them were old and yellow. One letter had a picture of a large bird on it. It was from Henry's second wife, Anne Boleyn.

‘Margaret!’ I said. ‘I’ve found some letters from Henry’s other wives. There’s also a beautiful gold necklace and a small piece of hair.’ I looked at another letter. ‘Here’s one old letter from his first wife, Katherine of Aragon. She was married to him for a very long time.’

‘She only had one child, didn’t she?’ said Margaret.

‘Yes, only Princess Mary is still alive. There were five other children, but they were all born too early and died.’

Again, I looked at the letter with the picture of the bird on it. ‘Have you heard of Anne Boleyn, Margaret?’

‘Yes, my mother talked about her. She said she was a very bad woman.’

‘Well, that’s what some people say. Anne was the mother of Henry’s second daughter, Princess Elizabeth. Look,’ I said. ‘This one is from Katherine Howard, Henry’s fifth wife. Both Anne and Katherine were beheaded in that terrible prison, the Tower of London.’

‘Why did the King send them to their deaths?’ asked Margaret. She looked afraid.

‘They had many enemies, who told the King that they had lovers. Perhaps the stories were true, I don’t know. But the King believed them.’

I looked at another letter. ‘This one is from Jane Seymour. She was the third wife and the mother of Henry’s only living son. He is now our King, Edward the Sixth.’

‘Was Jane Seymour beheaded too?’ asked Margaret.

‘No, poor Queen Jane died soon after Edward was born.’

I looked at the last, short letter. ‘Look, a letter from Anne of Cleves, Henry’s fourth wife.’

‘Did she have any children?’ asked Margaret.

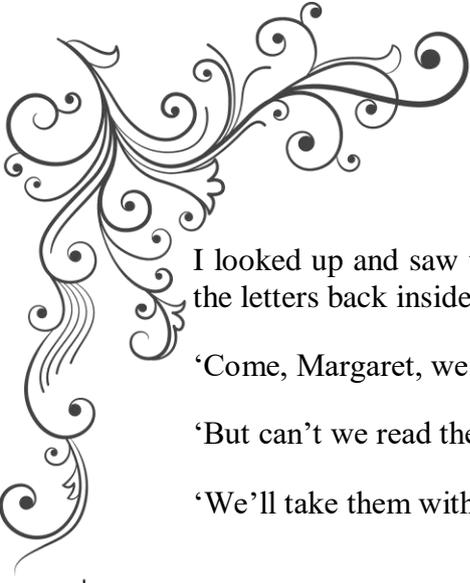
‘No,’ I laughed. ‘Henry thought that Anne was very ugly and he didn’t want her to be the mother of his children.’

Margaret was silent. Then she said, ‘King Henry sounds like a terrible husband.’

‘He wasn’t all bad, Margaret. There were good times, too. He was clever at so many things — horse-riding and tennis, writing and playing music. He wrote many beautiful songs, and he had a wonderful singing voice. But it’s true that he wasn’t very kind to his wives.’

Margaret looked at the box. ‘So why did he keep these letters from them?’ she asked.

‘Oh, you ask so many questions, Margaret! I don’t know. Perhaps each letter says something important.’

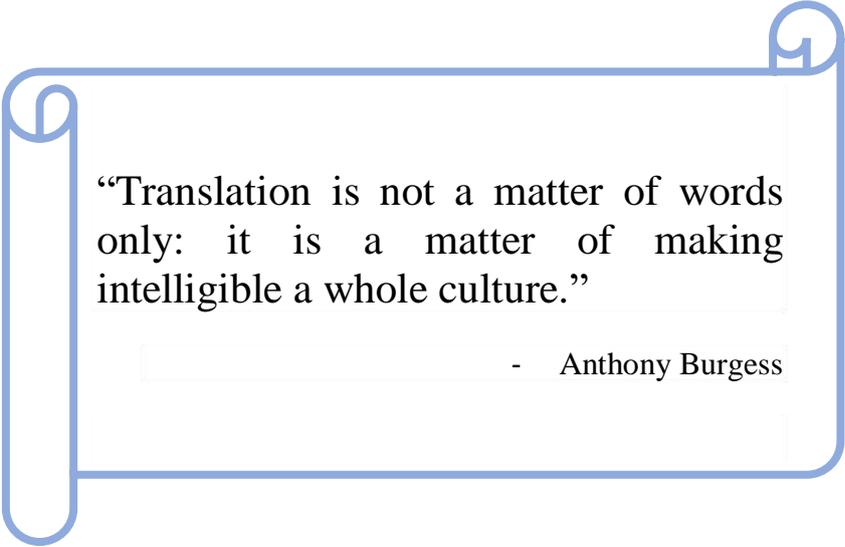

I looked up and saw that it was nearly dark. It was time to go home to Chelsea Manor. I put the letters back inside the box.

‘Come, Margaret, we must go now.’

‘But can’t we read the letters?’ she asked.

‘We’ll take them with us and read them tomorrow.’

“Translation is not a matter of words only: it is a matter of making intelligible a whole culture.”

- Anthony Burgess

Translated text

அரசன் ஹென்றி இறந்துவிட்டார் - (அத்தியாயம் - 01)

எனது பெயர் கேத்தரின் பார். ஒரு மாத காலத்திற்கு முன்பு நான் எட்டாவது அரசனான ஹென்றியின் மனைவியாக, இங்கிலாந்தின் ராணியாக இருந்தேன். ஹென்றி இறந்ததோடு நாங்கள் அவரை கடந்த வாரம் விண்ட்சரில் உள்ள செயின்ட் ஜார்ஜ் தேவாலயத்தில் அடக்கம் செய்தோம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அதாவது, 1547ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 16ஆம் திகதி அன்று, நான் எனது கடிதங்கள் மற்றும் புத்தகங்களை எனது வீட்டிற்கு கொண்டு வர விரும்பியதனால், ஒரு காலத்தில் எனது வீடாக இருந்த வைட்ஹால் அரண்மனைக்கு சென்றேன்.

எனது புதிய பணிப்பெண்ணாகிய மார்கரெட் என்னோடு அரண்மனைக்கு வந்தாள். அவள் மிகவும் இளமையானவளாக இருப்பதோடு, இவ்வுலகைப் பற்றிய போதிய அறிவைக் கொண்டிராதவள். சோமர்செட்டில் உள்ள தனது வீட்டிலிருந்து இப்போதுதான் லண்டனிற்கு வந்திருக்கிறாள். சிலவேளை பன்னிரண்டு வயதிலே நானும் அவளைப் போலவே இருந்திருப்பேன். நானும் எப்போதும் கேள்விகளைக் கேட்டு உடனடியாக அதற்கான பதில்களை பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவளாக இருந்தேன்.

நாங்கள் அரண்மனைக்கு வந்தபோது, அங்கு குளிராகவும் இருள் சூழ்ந்ததாகவும் இருந்தது. நாங்கள் ஹென்றியின் அறைக்குள் சென்றோம். நான் ஹென்றியின் மரத்தினாலான மேசைக்கு முன்னால் இருந்த அவரது பெரிய நாற்காலிகளில் ஒன்றில் அமர்ந்து அறையைச் சுற்றியிருந்த படங்களைப் பார்த்தேன். எனக்கு அருகே, ஹென்றியின் இளமைப் பருவ பெரிய படம் ஒன்று இருந்தது. அவர், அப்போது பருத்த வயதானவரைப் போலல்லாமல், மிகவும் அழகாகவராக தோற்றமளித்தார். அவருடைய நீல நிறக் கண்கள் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக நான் உணர்ந்தேன். நான் மார்கரெட்டின் பக்கம் திரும்பி 'மன்னரின் படத்தைப் பார்த்தாயா? அவர் இளமைக் காலத்தில் அப்படித்தான் உயரமாகவும் வலிமையானவராகவும் அழகாகவும் இருந்தார். அவர் ஒருபோதும் சோர்வடைவதேயில்லை என மக்கள் கூறுகிறார்கள். அவரால் ஒன்பது அல்லது பத்துத் தடவைகள் குதிரைகளை மாற்றி, நாள் முழுவதும் சவாரி செய்யவும், இரவு முழுவதும் நடனமாடவும் முடியும். அவர் மிகவும் புத்திசாலியாகவும் ஐந்து மொழிகளை பேசக்கூடியவராகவும் இருந்தார். மக்கள் அவரை அவ்வாறே நினைவில் கொள்வார்களா அல்லது அவருக்கு ஆறு மனைவிகள் இருந்ததால் மட்டுமே அவரை நினைவில் கொள்வார்களா?' என்று கூறினேன்.

'அவருக்கு உண்மையிலேயே இத்தனை மனைவிகள் இருந்தார்களா?' என்று மார்கரெட் கேட்டாள்.

'ஆம், எல்லோருக்குமே தெரியும் என்று நான் நினைத்தேன்.'

மார்கரெட் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு, 'எங்களுக்கு லண்டனில் இருந்து அதிகமான செய்திகள் கிடைக்கப்பெறுவதில்லை, எனது குடும்பத்தவர்களின் வீடு அருகிலுள்ள கிராமத்திலிருந்து வெகு தொலைவிலே உள்ளது' என்றாள்.

நான் சிரித்துக் கொண்டே 'பரவாயில்லை, ஒரு நாள் எனது கணவர் ஹென்றியின் வாழ்க்கைக் கதையை உனக்குச் சொல்கிறேன்.' என்றேன்.

எனக்கு முன்னால் இருந்த மேசையில் ஒரு பெரிய தங்கத்தினாலான ஆங்கில H எழுத்து பொறித்த மரப்பெட்டியொன்று இருந்தது. நான் அதனைத் திறந்து சில பழைய கடிதங்களை வெளியே எடுத்தேன். ஒவ்வொரு கடிதமும் வெவ்வேறு எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுருந்தன, அவற்றுள் சில பழையமைகளாகவும் அழுக்குப் படிந்த நிறத்திலும் இருந்தன. ஒரு கடிதத்தில்

பெரிய பறவையொன்றின் படம் இருந்தது. இது ஹென்றியின் இரண்டாவது மனைவியான, ஆன் பொலீனிடமிருந்து வந்தது.

‘மார்கரெட்!, நான் ஹென்றியின் மற்ற மனைவிமார்களிடமிருந்து வந்த சில கடிதங்களைக் கண்டேன். அங்கு அழகான தங்க மாலையொன்றும் சிறிய தலைமுடியும் இருந்தது. நான் மற்றொரு கடிதத்தைப் பார்த்தேன். அவரது முதல் மனைவியான கேத்தரின் ஆப் அரகோனின் பழைய கடிதம் அது. அவருக்கு அவளை திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டு மிக நீண்ட நாட்களாகிறது’ என்று நான் கூறினேன்.

‘அவளுக்கு ஒரே ஒரு குழந்தை தானாம், அப்படியா?’ என்று மார்கரெட் கேட்டாள்.

‘ஆம், இளவரசி மேரி மட்டும் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாள். மேலும் ஐந்து குழந்தைகள் இருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் குறை மாதத்தில் பிறந்து சீக்கிரமகவே இறந்துவிட்டனர்.’

மீண்டும் நான் பறவையின் படம் போடப்பட்டிருந்த அந்த கடிதத்தைப் பார்த்தேன். ‘மார்கரெட், நீ ஆன் பொலீனைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா?’

‘ஆம், எனது அம்மா அவளைப் பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். அவள் மிகவும் மோசமான பெண் என்று சொன்னார்.’ என்றாள் மார்கரெட்.

‘ஆம், அப்படித்தான் சிலர் பேசிக் கொள்கின்றனர். ஆன் தான் ஹென்றியின் இரண்டாவது மகளான இளவரசி எலிசபெத்தின் தாய்; இதைப்பார், இது ஹென்றியின் ஐந்தாவது மனைவியான கேத்தரின் ஹோவர்டிலிருந்து வந்தது. ஆன் மற்றும் கேத்தரின் இருவரும் லண்டன் கோபுரம் எனும் அந்த பயங்கரமான சிறையில் தலை துண்டிக்கப்பட்டனர்.’ என்று அவளிடம் கூறினேன்.

‘மன்னன் ஏன் அவர்களுக்கு மரணதண்டனையை வழங்கினார்’ என்று மார்கரெட் பயத்தோடு கேட்டாள்.

‘அவர்களுக்கு இருந்த பல எதிரிகள், அவர்களுக்கு காதலர்கள் இருப்பதாக மன்னனிடம் சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரியாது, சிலவேளை அது உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் மன்னன் அவர்கள் சொன்னதை நம்பினார்.’

இன்னொரு கடிதத்தைப் பார்த்தேன். ‘இது ஜேன் சீமோரிடமிருந்து வந்தது. அவள் தான் மூன்றாவது மனைவி மற்றும் ஹென்றியின் உயிரோடு இருக்கின்ற ஒரே மகனாகிய ஆறாவது எட்வர்டின் தாய். அவர் தான் இப்போது எங்கள் மன்னன்.’

‘ஜேன் சீமோரின் தலையும் துண்டிக்கப்பட்டதா?’ என்று மார்கரெட் கேட்டாள்.

‘இல்லை, பாவம் அரசி ஜேன், எட்வர்ட் பிறந்த உடனேயே இறந்துவிட்டாள்.’ என்றேன்.

நான் கடைசியாக இருந்த சிறிய கடிதத்தைப் பார்த்தேன். ‘இதோ, ஹென்றியின் நான்காவது மனைவியான ஆன் ஆஃப் கிளீவ்ஸிடமிருந்து வந்தது.’

‘அவளுக்கு குழந்தைகள் இருந்தார்களா?’ என்று மார்கரெட் கேட்டாள்.

‘இல்லை, ஹென்றி, ஆன் மிகவும் அசிங்கமானவள் என்று நினைத்ததோடு மட்டுமன்றி அவள் தனது குழந்தைகளுக்கு தாயாக இருப்பதையும் அவர் விரும்பவில்லை’ என்று சிரித்தபடி சொன்னேன்.

மார்கரெட் அமைதியாக இருந்துவிட்டு பின்னர், ‘அரசர் ஹென்றி ஒரு பயங்கரமான கணவனைப் போல் தெரிகிறார்’ என்றாள்.

‘அவர் முழுக்க முழுக்க மோசமானவராக மட்டுமே இருக்கவில்லை மார்கரெட், அவர் நல்லவராயிருந்த நேரங்களும் இருந்தன. குதிரை சவாரி, டென்னிஸ் விளையாட்டு, எழுதுதல் மற்றும் சங்கீதம் வாசித்தல் போன்ற பல விடயங்களில் அவர் புத்திசாலியாக இருந்தார். அவர் பல அழகான பாடல்களை எழுதியுள்ளதோடு அவருக்கு அற்புதமான பாடும் குரல் வளமும் இருந்தது. ஆனால் அவர் தனது மனைவிகளோடு மிகவும் அன்பாக இருக்கவில்லை என்பது உண்மை தான்.’

மார்கரெட் பெட்டியைப் பார்த்தாள். ‘அப்படியென்றால் அவர்களிடமிருந்து வந்த இந்தக் கடிதங்களை அவர் ஏன் வைத்திருந்தார்?’ என்று கேட்டாள்.

‘ஓ, நீ நிறையவே கேள்விகளை கேட்கிறாய் மார்கரெட்! எனக்கு தெரியாது. ஒரு வேளை ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் ஏதாவது முக்கியமான ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கக் கூடும்.’

நான் மேலே பார்க்க, இருள் சுழந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். இது செல்சியா மேனரிலுள்ள வீட்டிற்குச் செல்லும் நேரம். நான் மீண்டும் கடிதங்களை பெட்டிக்குள் எடுத்து வைத்தேன்.

‘வா, மார்கரெட், நாம் இப்போது செல்ல வேண்டும்.’

‘அப்படியென்றால் கடிதங்களை நம்மால் படிக்க முடியாதா?’ என்று அவள் கேட்டாள்.

‘நாம் இவற்றை எம்மோடு எடுத்துச்சென்று நாளை வாசிப்போம்.’

Translator's note

The story of "Henry VIII and His Six Wives" written by Janet Hardy-Gould afforded an enjoyable reading. Hence, the inspiration to translate the first chapter 'King Henry is Dead' into Tamil.

Translation is the art of existing in two languages at once.

Authored by : Unkown
Source : Short Stories | Reading | EnglishClub
Translated by : Ms. S.M.F. Benazir (2019/2020 Batch)

2

Original text

The Golden Egg

Once upon a time, a farmer had a goose that laid one golden egg every day. The egg provided enough money for the farmer and his wife to support their daily needs. The farmer and his wife continued to be happy for a long time.

However, one day, the farmer thought, “Why should we take just one egg a day? Why can’t we take them all at once and make a lot of money?” The farmer told his wife his idea, and she foolishly agreed.

Then, the next day, as the goose laid its golden egg, the farmer was quick with a sharp knife. He killed the goose and cut its stomach open, hoping to find all its golden eggs. However, as he opened the stomach, he only found guts and blood.

The farmer quickly realized his foolish mistake and proceeded to cry over his lost resource. As the days went on, the farmer and his wife became poorer and poorer because of their foolishness.

“To have another language is to possess a second soul.”

- Charlemagne

Translated Text

தங்க முட்டை

ஒரு காலத்தில், விவசாயி ஒருவரிடம் வாத்து ஒன்று இருந்தது. அது தினமும் ஒரு தங்க முட்டை இடும். அந்த முட்டை விவசாயிக்கும் அவரது மனைவிக்கும் அவர்களின் அன்றாட தேவைகளுக்கு போதுமான பணத்தை வழங்கியது. விவசாயியும் அவரது மனைவியும் நீண்ட நாள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தனர்.

ஆனால், ஒரு நாள் விவசாயி நினைத்தார், “நாம் ஏன் ஒரு நாளைக்கு ஒரு முட்டையை மட்டும் எடுக்க வேண்டும்? நாம் ஏன் அவற்றை ஒரே நேரத்தில் எடுத்து நிறைய பணம் சம்பாதிக்க முடியாது? விவசாயி தன் மனைவியிடம் யோசனையைச் சொன்னான்” அவள் முட்டாள்தனமாக ஒப்புக்கொண்டாள்.

அடுத்த நாள், வாத்து தங்க முட்டையை இட்டதால் விவசாயி கூர்மையான கத்தியுடன் விரைந்தார். அவர் வாத்தை கொண்டு அதன் வயிற்றை வெட்டினார். அதன் அனைத்து தங்க முட்டைகளையும் கண்டுபிடிக்கும் நம்பிக்கையில் அவர் வயிற்றைத் திறந்தபோது, குடலும் இரத்தமும் மட்டுமே காணப்பட்டது.

விவசாயி தனது முட்டாள்தனமான தவறை விரைவாக உணர்ந்து தான் இழந்த வாத்தை நினைத்து அழுதார். நாட்கள் செல்லச் செல்ல, விவசாயியும் அவர் மனைவியும் தங்கள் முட்டாள்தனத்தால் மேலும் மேலும் ஏழைகளாக மாறினர்.

Translator's note

I liked the moral of the story - hasty decisions can have irrevocable consequences. This was the motivation, initially. The translating exercise gave me a transforming experience from being a naïve reader to a translator who bothers about accuracy of communication.

“Translating from one language to another is that most delicate of intellectual exercise.”

- Samuel Johnson

Authored by : Bethmegedara Sumanapala
Source : <https://oleerobooks.com/product/kawata-andare/>
Translated by : Ms. M.A.N. Athifa (2019/2020 Batch)

3

Original Text

මගුල් ගෙදර ගිය අන්දරේ

අන්දරේ කුඩා කාලයේ දී ටිකක් වෙන්න දැගයි. එක තැනක ඉන්නේ නෑ. සෙල්ලමට දුවනවා. ළමයින් එක්ක රණ්ඩු කරගන්නවා. මේ නිසා අම්මයි තාත්තයි කැමති වුනේනේ අන්දරේව පිට තැනකට එක්කරගෙන යන්න. ගිහින් එතන මොනවා හරි දෙයක් කළොත් තමන්ට ලැජ්ජා විදින්න වෙයි කියලා අම්මයි තාත්තයි සිතුවා.

ඔන්න අන්දරේගේ අම්මයි තාත්තයි දෙන්නාට මගුල් ගෙදරක යන්න ලැස්ති වුණා. අන්දරේගේ ලොකු මාමා කසාද බදින දවස. අම්මයි තාත්තයි කල් තියාම මගුල් ගෙදර යන්න ඇඳුම් මැහුවා. ඒත් අන්දරේට ඇඳුම් මැහුවේ නෑ.

“කෝ මට ඇඳුම්? මං යන්නෑ නැද්ද මගුල් ගෙදර?” අන්දරේ ඇසුවා.

“නෑ, ඔයා ගෙදර ඉන්න. ඔයාව එකතු කරගෙන යන එක මහ කරදරයක්. මිනිස්සු ගොඩක් ඉන්න තැනකට ඔයාව ගෙනියන්නේ කොහොමද? ඔයා එතන නටාවි!” අම්මා කීවා.

අන්දරේට හරිම දුකයි. අන්දරේ ආසාවෙන් හිටියේ මගුල් ගෙදර යන්න. අන්දරේ ඇවිටිලි කලා. නොනවත්වාම අන්දරේ කන්කෙදිරි ගැවා. අන්තිමේ දී අම්මා කැමති වුණා අන්දරේව එකතු කරගෙන යන්න.

“හොඳයි එකතු කරගෙන යන්නම්. හැබැයි ගොනා වගේ ඉන්න ඕනෑ” අම්මා කීවා.

“අනේ හොඳයි තාත්තා. මං ගොනා වගේ ඉන්නම්කෝ” අන්දරේ සතුටින් උඩ පැන්නා.

කට්ටියම මගුල් ගෙදර ගියා. ලස්සනට ඇඳ පැලඳගෙන නෑදේයෝ බොහොම ප්‍රීතියෙන් යුතුව සතුටු සාමිවියේ යෙදී සිටියා. දවල්ට කාබී ඉවර වුණාම කවුරුත් වාඩිවුණා මංගල සභාවට. ඔන්න මේ වෙලාවේ අන්දරේ අමුතු සෙල්ලමක් පටන් ගත්තා. අත් දෙක අං දෙකක් වගේ ඔලුව උඩ තියාගෙන නාහෙන් පිඹීමෙන් මගුල් ගෙදර සිටි අයට ඔලුවෙන් අනින්න ගත්තා. මගුල් ගෙදර සිටි අය මේ කරදරයෙන් බේරෙන්න හැම තැනම දුවන්න ගත්තා.

මේ අතරේ අන්දරේගේ අම්මයි තාත්තයි දෙන්නා දුවගෙන ආවා. අන්දරේව අල්ලාගෙන මිදුලට එක්ක ගියා. “මොකද, මොකද? ළමයෝ මේ!” අම්මාට හරිම ලැජ්ජයි. “එයි අම්මා මට කීවේ ගොනා වගේ ඉන්න කියලා මගුල් ගෙදර ආවම. ඉතින් මං ගොනා වගේ හිටියා” අන්දරේ කීවාම තාත්තාට හොඳටම කේන්තියි.

“මෙන්න මෙහෙ වරෙන් ගෙදර යන්න” කිය තාත්තා අන්දරේව ඇඳගෙන ගෙදර යන්න පිටත් වුනා. අම්මත් ලැජ්ජාවෙන් මූන රතු කරගෙන අන්දරයි තාත්තයි පිටි පස්සෙන් ගියා.

Translated Text

கல்யாண வீட்டுக்குச் சென்ற அந்தரே

சிறுவயதிலேயே அந்தரே குறும்புக்கார பையன். அவனைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் சிரமம். பிள்ளைகளுடன் சண்டை பிடித்துக்கொள்வான். அதனால் அவனது பெற்றோர் அந்தரேயை வெளியிடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்புவதில்லை. அங்கே சென்று ஏதாவது செய்தால் அவர்களுக்கு அவமானமாகிவிடும் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

ஒரு நாள் கல்யாண வீட்டுக்குப் போக அவனுடைய பெற்றோர் ஆயத்தமானார்கள். அந்தரேயின் பெரிய மாமாவின் திருமணம் அது. அம்மாவும் அப்பாவும் கல்யாண வீட்டிற்குச் செல்ல முன்கூட்டியே ஆடைகளைத் தைத்தார்கள். ஆனால் அந்தரேயிற்கு ஆடைகளைத் தைக்கவில்லை.

“எங்கே எனக்கு ஆடை? நான் கல்யாண வீட்டிற்குச் செல்வதில்லையா?” என்று அந்தரே கேட்டான்.

“இல்லை நீ வீட்டிலேயே இரு. உன்னை கூட்டிக்கொண்டு செல்வது பெரிய பிரச்சினை ஆகும். நிறைய மனிதர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு உன்னை நாங்கள் எப்படிக்கூட்டிச் செல்வது? நீ அங்கே நாடகமாடுவாய்” என்று அம்மா கூறினார்.

அந்தரேயிற்கு மிகவும் கஷ்டமாகிவிட்டது. அந்தரே மிகுந்த விருப்பத்துடன் கல்யாண வீட்டிற்குச் செல்ல இருந்தான். அந்தரே அடம்பிடித்தான். விடாமல் தும்மிக் கொண்டே இருந்தான். இறுதியில் அவனுடைய அம்மா அந்தரேயை அழைத்துச் செல்ல சம்மதித்தார்.

“சரி கூட்டிச்செல்கிறோம். ஆனால் நீ கல்யாண வீட்டில் மாடு மாதிரி வாய் திறக்காமல் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்” என்று அம்மா கூறினார்.

“நல்லதம்மா அப்படியே இருக்கிறேன்” என்று அந்தரே மகிழ்ச்சியில் குதித்தான்.

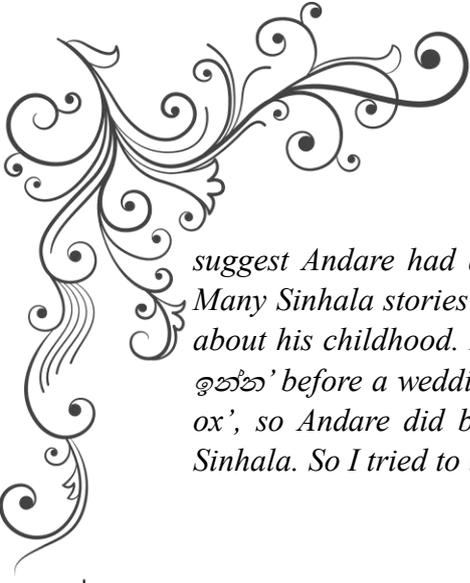
அனைவரும் கல்யாண வீட்டுக்குச் சென்றார்கள். அழகிய ஆடைகள் அணிந்து உறவினர்கள் அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அங்கே கூடியிருந்தனர். உணவருந்தி அனைவரும் கல்யாண மண்டபத்தில் அமர்ந்து இருந்தனர். அந்த நேரத்தில் அந்தரே வினோதமான விளையாட்டு ஒன்றை ஆரம்பித்தான். விருந்தாளிகளின் மத்தியில் கைகளைத் தலையின் மேல் கொம்புகளைப் போல வைத்துக்கொண்டு குனிந்த தலையுடன் மாடு மாதிரியே அசைய ஆரம்பித்த அந்தரே பக்கத்திலிருந்தவர்களை முட்ட ஆரம்பித்தான். கல்யாண வீட்டிலிருந்தவர்கள் இதிலிருந்து தப்பிக்க எல்லா இடமும் ஓடினார்கள்.

அந்த நேரத்தில் அந்தரேயின் பெற்றோர் ஓடிக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தரேவைப் பிடித்து முற்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். தாய் கலங்கிப் போய் “அந்தரே என்ன செய்கிறாய்” என்று கேட்டார். “ஏன் அம்மா தானே கல்யாண வீட்டில் மாடு மாதிரி இருக்கச் சொன்னார். இப்போது என்னை கோபிக்கிறாயே” என்று கேட்டான். அதைக் கேட்ட அவனுடைய அப்பாவுக்கு மிகுந்த கோபம்.

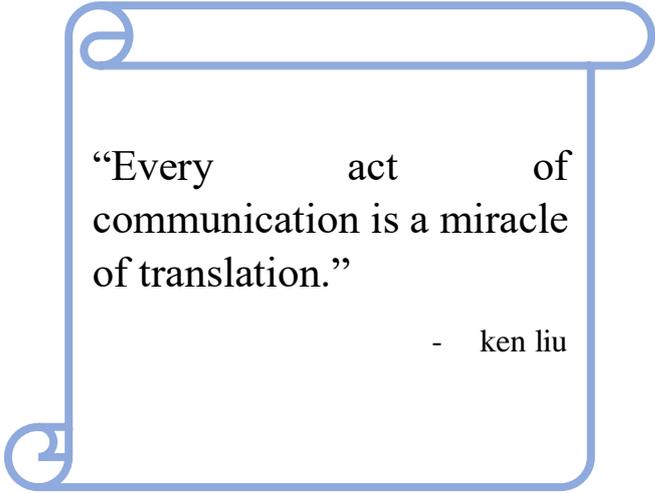
“வா வீட்டிற்கு செல்ல” என்று அப்பா அவனை இழுத்துக் கொண்டு சென்றார். அம்மாவும் வெட்கத்தில் முகம் சிவக்க அவர்களின் பின்னே சென்றார்.

Translator's note

Andare from Udamalala, Hambantota was a court jester employed by the King Keerthi Sri Rajasinghe (1742 – 1782) in Sri Lanka. He used to be an accomplished poet who could instantly compose verses, to suit any ongoing situation. Despite being a mere joker, the tales

suggest Andare had a superior intellect that aided him in turning situations to his favour. Many Sinhala stories are about his life. He was cunning since the beginning. Two stories are about his childhood. I took one of this story that is when his father took him ‘ගොනෙක් වගේ ඉන්න’ before a wedding. He meant ‘behave well’ but it literally translated to ‘behave like an ox’, so Andare did behave like an ox. Since my childhood I used to read these stories in Sinhala. So I tried to translate it into Tamil.

“Every act of communication is a miracle of translation.”

- ken liu

Authored by : Unkown
Source : Newspaper Article
Translated by : Ms. M.R. Zahrin, Ms. M.A.F. Shamlā, Ms.M.S. Amaani
(2020/2021 Batch)

4

Original Text

නුග ගස හා පන් පදුර

එක් ගඟක් අසල නුග ගසක් තිබුණි. එය අතු විහිදා ගාමිහිර ලෙස නැගී සිටියේය. පක්ෂිහු එහි කුඩු සාදා ජීවත් වූහ. එම නුග ගස අසලේ පන් පදුරු ද තිබුණි. සුළං හමන විට පන් පදුරු නැමී යයි. එහෙත් නුග ගස නොසැලී සිටී. මේ නිසා නුග ගස අභංකාර විය.

පන් පදුරු දෙස බලා පරිභාසය කරමින් “නුඹ මහා බියගුල්ලෙක්. සුළං හමන විට නැමෙනවා. මා දිහා බලපන්, මම නො සැලී නො නැමී කෙලින් සිටිමි” ලෙස කීය.

දිනක් තද සුළඟක් හැමිය පන් පදුරු සිරිත් පරිදි නැමී බේරුණේය. එහෙත් නුග ගසට තද සුළඟට ඔරොත්තු දීමට නොහැකි විය. එය සම්පූර්ණයෙන්ම ඉදිරි බිම වැටුණේය.

සුළං හමා අවසන් වූ විට පන් පදුරු හිස එසවීය. ඒවිට වැටී තිබුණ නුග ගස දක්නට ලැබුණි. “අභංකාර වන්නෝ විනාශයට පත් වෙති” යන සත්‍යය පන් පදුරු සිතති.

“The process of translating comprises in its essence the whole secret of human understanding of the world and of social communication.”

- Hans Georg Gadamer

Translated Text

ஆலமரமும் நாணலும்

ஓர் ஆற்றங்கரையில் ஆலமரம் ஒன்று நின்றது. அது கிளைகள் பரப்பி கம்பீரமாகக் காட்சி தந்தது. பறவைகள் அதில் கூடுகட்டி வாழ்ந்தன. அந்த ஆலமரத்திற்கு அருகே நாணல் புற்களும் காணப்பட்டன. காற்று வீசும் பொழுது வளைந்து கொடுக்கும். ஆனால் ஆலமரம் அசையாமல் இருக்கும். இதனால் ஆலமரம் அகங்காரம் கொண்டிருந்தது.

நாணலை பார்த்து ஏளனம் செய்தது. நாணலை “நீ ஒரு காற்று வீசும்பொழுது வளைந்து கொடுக்கிறாய். என்னைப் பார் நான் வளையாமல் நிமிர்ந்து நிற்கிறேன்” என்றது.

ஒரு நாள் பலமான காற்று வீசியது. நாணல் புற்கள் வழக்கம் போல வளைந்து கொடுத்து தப்பித்துக் கொண்டன. ஆனால் ஆலமரத்தால் பலமான காற்றுக்கு தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை. அது அடியோடு சரிந்து விழுந்தது.

நாணற் புற்கள் புயல் ஓய்ந்த பின் தலை நிமிர்ந்து நின்றன. அவை விழுந்து கிடந்த ஆலமரத்தைக் கண்டன. “அகங்காரம் கொண்டவர்கள் அழிவார்கள்” என்ற உண்மையை நினைத்துக் கொண்டன.

Translator's note

Fairy tales have the capacity to enamour anyone irrespective of ages, for the reader forgets the real-life restrictions and limitations, and plunges into imagination. Man humanizes nature, assigns an ideal, and establishment of this ideal helps create an order and strengthens life.

Through the act of *translation* we break out of linguistic confinement and reach many other communities.

Authored by : Unkown

Source : ළමා කතා සංග්‍රහය

Translated by : Ms. S. Kithursha & Mr. M.A. Sharan (2019/2020 Batch)

5

Original Text

කුෂීන්ගේ වැඩ

රුවන්තිකා පුංචි ළමයෙක්. එයා පුංචි පුංචි සත්තු දිහා බලන් ඉන්න හරි ආසයි. සත්තු දිහා බලා ඉන්නකොට රුවන්තිකාට දවස ගෙවෙනවා තේරෙන්නේ නෑ.

ඉස්කෝලේ ඇරලා ආපු ගමන් රුවන්තිකා බලන්නේ වත්ත පහළට දුවන්න.

ඊට පස්සෙ ඉතින් එයාගේ වැඩේ පුංචි පුංචි සතුන්ගේ වැඩ දිහා බලා ඉන්න එක.

එයා වැඩිපුර ම ආස කළේ කුෂීන්ගේ වැඩ දිහා බලාගෙන ඉන්නයි. දවසක් රුවන්තිකාට තාත්තා අත්කාවයක් ගෙනත් දුන්නා. රුවන්තිකා අත් කාවයෙන් කුෂීන් දිහා බැලුවා.

“අම්මෝ ... කුෂීයාගේ ලොකු...” අත් කාවයෙන් කුෂීයා ලොකුවට පෙනුණා. රුවන්තිකා කුෂී ජේලියක් යන දිහා බලාගෙන හිටියා.

කුෂී ජේලියට යනවා ... යනවා ...යනවා ... පෝලිමේ යනවා. එතකොට ම අනෙක් පැත්තෙන් තවත් කුෂීයෙක් වනවා. මුහුණට මුහුණ තියලා රහස් කියනවා.

රුවන්තිකාට නම් ඇහුනේ නෑ.

“සමහර විට කෑම තියෙන තැන් කියනවා වෙන්න ඇති” රුවන්තිකා තනියම සිතුවා.

එහෙම රහස් කියන කුෂීයා ආයි යනවා. එන අයටත් රහස් කියනවා. සමහරු රහස අහගෙන ඉදිරියට යනවා.

දවසක් රුවන්තිකා මුහුණ සෝදන බේසමේ කුෂීයෙක් වැටිලා දඟලනවා. රුවන්තිකා ඉක්මණින් කුෂීයා බේරා ගත්තා.

මෙන්න කුෂීයා එක පාරටම කතා කරන්න පටන් ගත්තා. රුවන්තිකා බය වුණා.

“බය වෙන්න එපා. ඔයා හොඳ ළමයෙක් නිසා මම කැමතියි ඔයාට වරයක් දෙන්න. කැමති දෙයක් කියන්න” කුෂීයා කිවුවා.

රුවන්තිකාට හිතා... ගන්න බැරි වුණා. “මොනවට ද මම ... කැමති ...” රුවන්තිකා සිතුවා ... සිතුවා... සිතුවා.....ඕන්න මතක් වුණා.

“කුෂී ගුල ඇතුළට ගිහින් එහේ වෙන දේවල් දැන ගන්න, බලන්න ඇත්නම්” කියලා රුවන්තිකාට හිතුවා. එයා මේ බව කුෂීයාට කිවුවා.

“හරි ... මම ඔයාට පැයක් දෙන්නම්...කුෂීයෙක් වෙලා කුෂී ගුලට යන්න ... හැබැයි පැයකින් පස්සේ ඔයා ආයෙන් ලොකු වෙනවා. ඒ නිසා ඉක්මණින් එන්න ඕන. නැත්නම් කුෂී ගුලෙන් එළියට එන්න බැරි වේවි”.

රුවන්තිකා එකපාරට ම පුංචි වුණා. අත් නෑ ... දැන් තියෙන්නේ අඩු. “අනේ.. කෝ මගේ කොණ්ඩේ ... කමක් නෑ ... පැයකින් එයි නේ ...” රුවන්තිකා කුෂී ගුලට රිංගා ගත්තා.

“අප්පේ ... කුඹි ගුල හරියට වැඩ පොළක් වගෙයි නේ සමහරු ගල් භාරනවා . සමහරු පස් අදිනවා. සමහරු කෑම අරගෙන එනවා ... තවත් අය ඒවා ගබඩා කරනවා. තවත් අය පැටවුන්ට කවනවා. කවුරු වත් නිකං ඉන්නේ නෑ... කවුරුත් වැඩ බලන්නෙත් නෑ ... කවුරුවත් වැඩ පවරන්නෙත් නෑ ... හැමෝ ...ම ආසාවෙන් වැඩ”.

“මේ මොක ද එක කුඹියෙක් හෙමින් හෙමින් පස් භාරන්නේ ... ඒ මදිවට එයා බුරුල් තැනක පස් භාරන්නේ ...”

“ඔයාලා හැමෝ ම කඩිසරකමෙන් වැඩ කරනවා... ඇයි අරයා විතරක් හෙමින් හෙමින් වැඩ කරන්නේ. කම්මැලියෙක් ද කොහේද. කියන්න ටිකක් ඉක්මන් කරන්න කියලා ...” රුවන්තිකා තවත් කුඹියෙකුට කිවුවා.

“ඔයා දැක්කේ නැද්ද? එයාගේ එක අතක් නෑ ... අනික් අයට වඩා එයා වැඩ කරන විදිය වෙනස් එයා තමයි අපිට කෑම ගබඩා ... කරන්න හොඳම තැන් හොයලා දෙන්නේ ...” කියමින් කුඹියා ඉක්මන් ගමනින් පස් ගෙනියන තැනට යන්න ගියා.

රුවන්තිකාට ගොඩාක් දුක හිතුණා.

“ඇයි එයා එව්වර අමාරුවෙන් වැඩ කරන්නේ ... වැඩ කරන්න මෙව්වර කුඹි ඉන්න එකේ එයාට පාඩුවේ ඉන්න තිබුණා නේ ...” රුවන්තිකා සිතුවා.

රුවන්තිකා හෙමින් ඒ කුඹියා ළඟට ගියා.“මේ ... ඔයාට අමාරුයි නේ ... ඔයා පැත්තකට වෙලා ඉන්න. අනික් අය හොරයි ...” රුවන්තිකා කිවුවා.

“නෑ මට පුළුවන් ... මම කැමති නෑ නිකං ඉන්න ... මමත් අපේ රාජධානිය හදාගන්න වැඩ කරන්න ඕන විත කොටයි අනෙක් අයත් එක්ක මටත් සතුටු වෙන්න පුළුවන් වෙන්නේ ...”

රුවන්තිකාට ලැජ්ජා සිතුවණා.

රුවන්තිකා ගුලේ පැත්තකින් වාඩි වුණා.

එයා ගෙදර දී අනිත් අය එක්ක එකතු වෙලා කොච්චර වැඩ කරනවා ද කියලා හිතන්න පටන් ගත්තා.

“ඉක්මනට එන්න රුවන්තිකා ”

“ඉක්මනට එන්න ...?” රුවන්තිකා ඔරලෝසුව දිහා බැලුවා. පැය අවසන් වෙන්න හොඳටම ළඟයි. රුවන්තිකා ඉක්මනින් එළියට පැන ගත්තා.

Language is wine upon the lips.
- Virginia Woolf

Translated Text

எறும்பின் செயல்

ருவந்திகா ஒரு சிறிய குழந்தை. அவள் சிறிய சிறிய விலங்குகளைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் விரும்புகின்றாள். ருவந்திகாவிற்கு விலங்குகளை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது நாட்கள் கடந்து போவதே தெரிவதில்லை.

பாடசாலை விட்டு வந்ததும் ருவந்திகா தோட்டத்துப்பக்கம் ஓடிவிடுவாள்.

அதன் பின்னர் அவளது வேலை, சின்னச்சின்ன விலங்குகளின் ஒவ்வொரு செயல்களையும் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதாகும்.

அவள் எறும்புகளின் செயல்களைப் பார்ப்பதையே மிகவும் விரும்புகிறாள். ஒரு நாள் ருவந்திக்காவின் அப்பா கைவில்லை ஒன்று கொண்டு வந்தார்.

“அம்மா...! எவ்வளவு பெரிய எறும்பு..!” கைவில்லை மூலம் எறும்பு பெரிதாக தெரிந்தது. ருவந்திக்கா எறும்புகள் வரிசையாக செல்வதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

எறும்புகள் வரிசையாக சென்று... சென்று... சென்று கொண்டிருந்தன. அப்போது அடுத்த பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு எறும்புகள் வந்து கொண்டிருந்தன. முகத்துடன் முகம் பார்த்து இரகசியங்கள் கூறிக் கொண்டன. ருவந்திக்காவிற்கு கேட்கவில்லை.

“சிலவேளை சாப்பாடு கிடைக்கும் இடங்களைக் கூறியிருக்கலாம் ” என்று ருவந்திகா நினைத்துக் கொண்டாள்.

அவ்வாறு இரகசியம் கூறும் எறும்பு, மீண்டும் வந்தது. மீண்டும் இரகசியம் கூறியது. சில எறும்புகள் இரகசியங்களை கேட்டு முன்னால் வந்தன.

ஒரு நாள் ருவந்திகா முகம் கழுவும் பாத்திரத்தில் ஒரு எறும்பு விழுந்து, தடுமாறிக் கொண்டிருந்தது. ருவந்திகா எறும்பினை காப்பாற்றினாள். எறும்பு அச்சமயம் பேச ஆரம்பித்தது. ருவந்திகா பயப்பட்டாள்.

“பயப்படவேண்டாம், நீங்கள் ஒரு நல்ல சிறுமி என்பதால் உனக்கு ஒரு வரம் தர விரும்புகின்றேன், உனக்கு என்ன வேண்டும்? அதைச் சொல்” என்று எறும்பு கூறியது. ருவந்திகாவால் யோசிக்க முடியவில்லை. “எனக்கு என்ன பிடிக்கும்.. ” ருவந்திகா யோசித்தாள்.. ம்... நினைவுவந்தது.

“எறும்பின் புற்றின் உள்ளே போய் என்ன நடக்கின்றது”, எனப் பார்க்க நினைத்த ருவந்திகா, அதை எறும்பிடம் கூறினாள்.

“சரி நான் உனக்கு ஒரு மணிநேரம் தருகின்றேன். எறும்பாகி எறும்புப் புற்றிற்குப் போ... ஆனால் ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு நீ மீண்டும் வளர்ந்து விடுவாய். எனவே, நீ சீக்கிரம் வர வேண்டும் இல்லையெனில் நீ எறும்புப் புற்றிலிருந்து வெளியேற முடியாது”.

ருவந்திகா திடீரென்று சிறியவளானாள், கை இல்லை இப்போது அழகை வருகின்றது. “ஐயோ...” எங்கே எனது தலை முடி.. “பரவாயில்லை”. இன்னும் ஒரு மணித்தியாலத்தில் வந்துவிடும், என்று நினைத்து ருவந்திகா எறும்பு புற்றினுள் தவழ்ந்தாள்.

“ஐயோ..! எறும்புப்புற்று வேலை செய்யும் இடம்போல் இருக்கின்றது, சிலர் மண்ணை தோண்டுகிறார்கள், சிலர் உணவை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்”. மற்றவர்கள் அவற்றை சேமித்து வைக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் அவற்றை இளையவர்களுக்கு உணவு அளிக்கின்றார்கள், யாரும் சுமமா இல்லை ... யாரும் வேலைக்கு ஒதுங்குவதில்லை. யாரும் வேலை பார்க்காமல் இல்லை. அனைவரும் ஆர்வத்துடன் வேலை செய்கிறார்கள்”.

“என்ன இது, ஒரு ஏறும்பு மட்டும் மெதுவாக மண்ணைத் தோண்டுகின்றது. அதுமட்டுமின்றி, தளர்வான இடத்திலும் மண்ணைத் தோண்டுகின்றது...”

“நீங்கள் அனைவரும் விடா முயற்சியுடன் வேலை செய்கின்றீர்கள். ஏன் அதுமட்டும் மெதுவாக வேலை செய்கின்றது. ஒரு ஏறும்பு மட்டும் சோம்பேறியாக இருக்கின்றது” என்று ருவன்திகா இன்னொரு ஏறும்பிடம் கேட்டாள்.

“நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? அதற்கு ஒரு கை இல்லை. வேலை செய்யும் விதமும் வித்தியாசமானது. நமக்கு சாப்பாடு சேமித்து வைக்க சிறந்த இடத்தை அதுதான் கண்டு பிடித்து தருகிறது” என்று ஏறும்பு அவசரமாக அந்த இடத்திற்கு மண் எடுத்துக்கொண்டு சென்றது.

ருவன்திகா மிகவும் வருத்தப்பட்டாள். ஏன் அது இவ்வளவு கஷ்டப்படுகின்றது. “வேலை செய்ய, இத்தனை ஏறும்புகள் இருந்தும் கூட அது வேலை செய்கிறது...” என்று ருவன்திகா நினைத்தாள்.

ருவன்திகா மெதுவாக அந்த ஏறும்பிடம் சென்றாள்.

“இது உனக்கு கஷ்டம். நீ விலகி இரு மற்றவர்கள் தோண்டுவார்கள்..” என்றாள் ருவன்திகா

“இல்லை, என்னால் முடியும், எனக்கு சுமமா இருப்பதற்கு விருப்பமில்லை, நானும் நம் இராஜ்ஜியதை கட்டியெழுப்ப பாடுபடுவேன், நான் வந்தால் தான் மற்றவர்களும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும்...”

ருவன்திகா வெட்கப்பட்டாள்.

ருவன்திகா அருகில் ஒரு ஓரமாக அமர்ந்தாள். வீட்டில் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து நாம் எவ்வளவு வேலை செய்கின்றோம் என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தாள்.

“சீக்கிரம் வா ருவன்திகா..?”

“சீக்கிரம் வா..?” ருவன்திகா கடிகாரத்தைப் பார்த்தாள். மணி ஏறக்குறைய முடிந்து விட்டது. ருவன்திகா வேகமாக வெளியில் குதித்தாள்.

Translator's note

Words excite me. Translation challenges me to go for the right pick – word that could fit right to the context in question. As a naive, I started off with stories to experiment in languages which I am mostly familiar with.

“The translator is the author's accomplice”.

- Jorge Gonzalez Moore

Authored by : N. Jaanarthanan

Source : முல்லாவின் கதைகள் (தமிழ்) It.nudpam.com

Translated by : Ms. A.A.F. Naveedha (2019/2020 Batch)

6

Original Text

முல்லாவின் திருமண ஆசை

தனது மனைவி இறந்து போய் விட்டதால் முல்லா மறுமணம் செய்து கொள்வது என்று தீர்மானித்தார். அப்போது அவர் 60 வயதை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார். முதுமை காலத்தில் அவருக்கு திருமண ஆசை ஏற்பட்டது, அவருடைய நண்பர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை.

ஒரு நாள் நண்பர்கள் முல்லாவிடம் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது தங்கள் அதிருப்தியை வெளியிட்டனர்.

“முல்லா இந்த முதுமைப் பராயத்தில் உங்களுக்கு திருமணம் அவசியம் தானா? உங்களுக்கு ஏன் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஏற்பட்டது?” என்று நண்பர்கள் கேட்டனர். முல்லா வழக்கமான சிரிப்புடன் பேசத் தொடங்கினான்.

“நண்பர்களே, உங்கள் அன்பான கருத்துக்கு நான் பதில் சொல்லி ஆக வேண்டும். இளமைப் பருவமோ- முதுமைப் பருவமோ ஆணுக்கு ஒரு பெண் துணை தேவை தான். நான் முதுமை காலத்தில் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு இது ஒரு காரணம். எனக்கு வாய்க்கும் மனைவி நல்லவளாக என்னிடம் அன்பும் ஆதரவும் உள்ளவளாக இருந்தால் முதுமை காலத்திலும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதற்கு வழி பிறக்கும் அல்லவா?”

முல்லாவின் இந்த பதிலைக் கேட்ட நண்பர்கள் “முல்லா அவர்களே! நீங்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக முதுமைக்காலத்தில் உங்களுக்கு வந்து வாய்க்கும் மனைவி பொல்லாதவளாக இருந்து விட்டால்?” என்று கேட்டார்.

“வயது ஆகிவிட்டதே? இன்னும் கொஞ்ச காலம் தானே அவளுடன் வாழப் போகிறோம் என்று மனதை தேற்றிக் கொள்வேன்” என முல்லா பதில் அளித்தார்.

Language is the vessel, translation is the journey;
together, they navigate the vast ocean of
human communication.

Translated Text

මුල්ලාගේ විවාහ ආශාව

තම බිරිඳගේ අභාවයෙන් පසු මුල්ලා තවත් විවාහයක් කර ගැනීමට තීරණය කළේය. ඒ අවධියේ ඔහුගේ වයස අවුරුදු හැටට ආසන්න වී තිබුණි.

මහලු වියේ ඔහුට ඇති වූ ආශාවට යාළුවන්ගේ කැමැත්තක් නොවීය. දිනක් යහළුවන් මුල්ලා සමඟ කතා කරගෙන සිටින විට තම අකැමැත්ත ප්‍රකාශ කළහ.

මුල්ලා මේ මහලුවියේ ඔබට විවාහයක් අවශ්‍යමද? ඇයි ඔබට මෙවෙන් ආශාවක් ඇති වූයේ කියා ඇසූහ. මුල්ලා සුපුරුදු සිතාවෙන් කතා පටන් ගත්තේය. යහළුවන් ඔබලගේ උතුම් අදහසට මම පිළිතුරු දිය යුතුමයි.

තරුණ වියේ හෝ වේවා මහළුවියේ හෝ වේවා පිරිමියෙකුට සහකාරියක් අවශ්‍යමයි. මා මහළුවියේ විවාහ වන්නේ ද මේ නිසාය මා හට ලබන සහකාරිය හොඳ යහපත් කෙනෙකු ලෙස ආදරයෙන් හා කරුණාවෙන් සිටියොත් මාගේ මහලු විය සතුටින් ගත කිරීමට මගපායි නේද?

මුල්ලාගේ මේ පිළිතුරා ඇසූ යහළුවන් මුල්ලාතුමනි,

“ඔබගේ බලාපොරොත්තුවට පටහැනිව ඔබට ලැබෙන බිරිඳ නරක කෙනෙක් වූවොත්” යැයි ඇසූහ.

“වයස ගියා නේ, එය සමඟ ජීවත් වන්නට සිදුවන්නේ තව ටික කාලයයි නේ කියා සිත සනසා ගනිමි” කියා, මුල්ලා පිළිතුරු දුන්නේය.

Translator's note

I am generally interested in reading short stories. However, the answer to the interesting question (in this story) whether one should marry in one's old age captivated me and drove to attempt a translation of the story from Tamil to Sinhala, a language which for some reason lures me to it always!

Through translation, we open windows to new worlds, inviting others to explore and understand different cultures.

Authored by : Unkown
Source : Paper article
Translated by : Ms. M.R. Zahrin, Ms. M.A.F. Shaml, Ms. M.S. Amaani
(2020/2021 Batch)

7

Original Text

சித்தார்த்த இளவரசரின் கருணை

சித்தார்த்தரும் தேவதத்தனும் நண்பர்கள். அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக விளையாடுவார்கள். பூந்தோட்டத்தில் உலாவுவார்கள்.

சித்தார்த்தர் கருணை உள்ளம் படைத்தவர். உயிர்களிடத்தில் அன்பு கொண்டவர்.

ஆனால் தேவதத்தன் இரக்கம் அற்றவன். உயிர்களிடத்தில் அன்பு இல்லாதவன்.

ஒருநாள் தேவதத்தன் ஆகாயத்தில் பறந்து சென்ற ஒரு புறாவை அம்பால் எய்து வீழ்த்தினான். அந்தப் புறா சித்தார்த்தர் எதிரில் வந்து விழுந்தது. அதன் உடலில் காயம் இருந்தது. புறா பயத்தினால் நடுங்கியது, வேதனையால் வருந்தியது.

அதைக் கண்ட சித்தார்த்தர் ஓடிப்போய் புறாவை தூக்கிக் கொண்டார். காயத்துக்கு மருந்து இட்டார்.

அப்போது தேவதத்தன் அங்கே வந்தான். சித்தார்த்தரிடம் புறா இருப்பதைக் கண்டான். “இந்த புறாவை நான் அம்பு எய்து வீழ்த்தினேன் இது எனக்கு சொந்தம்” என்று வாதாடினான்.

சித்தார்த்தரோ “நான் இந்த புறாவை காப்பாற்றினேன் இது எனக்கு சொந்தம்” என்று வாதாடினார்.

இருவரும் நீதிமன்றத்திற்கு சென்றார்கள். உயிரை காத்தவருக்கே புறா சொந்தம் என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது.

Translation is the delicate art of preserving the soul of a text while changing its language attire.

Translated Text

සිද්ධාර්ථ කුමරුගේ කරුණාව

සිද්ධාර්ථ හා දේවදත්ත කුමරුන් දෙදෙනා යහළුවෝය. ඔවුහු එකට සෙල්ලම් කරති. මල් වත්තේ ඇවිදිති.

සිද්ධාර්ථ කුමාරයා කරුණාවන්ත හදවතක් ඇත්තෙකි සතුන් කෙරෙහි ආදරය ඇත්තෙකි.

එහෙත් දේවදත්ත කුමරු කරුණාව නැත්තෙකි. සතුන් කෙරෙහි ද කරුණාව නැත්තෙකි.

දිනක් දේවදත්ත කුමරු අහසේ පියාසර කරමින් සිටි පරවියෙකු දුන්නෙන් විද බිම වැට්ටුවේය. ඒ පරවියා සිද්ධාර්ථ කුමරු ඉදිරිපිට වැටුණේය. උගේ ඇගේ තුවාල තිබුණි. පරවියා බයෙන් වෙවිලන්නට විය. වේදනාවෙන් පෙළෙන්නට විය.

එය දුටු සිද්ධාර්ථ කුමරු දුව ගොස් පරවියා අතට ගත්තේය. තුවාලයට බේන් දැම්මේය. ඒවිට දේවදත්ත එහි පැමිණියේය.

පරවියා සිද්ධාර්ථ කුමරු ළඟ සිටින බව දැක්කේය. “මම මේ පරවියා දුන්නෙන් විද වැට්ටුවෙමි. මෙයා මට අයිති” යයි වාද කළේය.

සිද්ධාර්ථ කුමරු “මම මේ පරවියා ආරක්ෂා කළෙමි. මේ පරවියා මට අයිති” යි වාද කළේය. දෙදෙනාම උසාවියට ගියහ “පණ ආරක්ෂා කළ තැනැත්තාට පරවියා අයිති” යි විනිශ්චයකර තීන්දුව දුන්නේය.

Translator's note

The very thought of translation itself excites us. Hence, the team attempt to try a hand in the enjoyable activity!

“Translation is that which transforms everything so that nothing changes.”

- Gunter Grass

Authored by : Unkown
Source : Paper article
Translated by : Ms. M.R. Zahrin, Ms. M.A.F. Shamlala, Ms. M.S. Amaani
(2020/2021 Batch)

8

Original Text

அரசனும் பிச்சைக்காரனும்

ஒரு நாள் காலை பிச்சைக்காரன் ஒருவன் தெருவில் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தான். அப்போது அரண்மனையில் இருந்த அரசர் ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்தார். அப்போது அவர் பிச்சைக்காரனை பார்த்தார். அவனைப் பார்த்த அரசர் உடனே தலையை உள்ளே எடுத்தார். அப்போது அவரது தலை ஜன்னல் சட்டத்தில் மோதி காயம் ஏற்பட்டது.

காயத்திலிருந்து இரத்தம் வழிவதைக் கண்ட மன்னன் கோபமடைந்தான். பிச்சைக்காரனைப் பிடித்து வர காவலர்களுக்கு உத்தரவிட்டான். பிச்சைக்காரனை அரசர் முன் ஆஜர்படுத்தினார். அரசர் அவனைப் பார்த்து இன்று காலை நான் உன்னை பார்த்ததால் என் தலையில் காயம் ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே உன் தலையை துண்டிக்க உத்தரவிடுகிறேன் என்றார். இதைக் கேட்ட பிச்சைக்காரன் அரசே இன்று காலை நீங்கள் என்னை சந்தித்ததால் உங்கள் தலையில் காயம் ஏற்பட்டது. ஆனால் நான் உங்களை சந்தித்ததால் என் தலை துண்டிக்கப்பட போகிறது. இது தாங்களுக்கு அவமரியாதை இல்லையா என்று கேட்டார். இதைக் கேட்டு வெட்கமடைந்த மன்னன் பிச்சைக்காரனை உடனே விடுவித்தார்.

“All translation is a compromise
- the effort to be literal and the
effort to be idiomatic.”

- Benjamin Jowett

Translated Text

හිඟන්නා හා රජ්ජරුවෝ

එක් දින උදෑසනක හිඟන්නෙක් පාෂේ ගමන් කළේය. එවිට රජමාළිගාවේ සිටි රජු ජනේලය තුළින් පිටත බැලුවේය. ඒවිට ඔහු ඒ හිඟන්නා දැක්කේය. රජු ඔහු දැක වහාම හිස ඇතුළට ගත්තේය. එට ඔහුගේ හිස ජනේලයේ රාමුවට වැදී තුවාල වුණි.

තුවාලයේ සිට ලේ ගලනවා දැක රජු කෝපවුණේය. එ හිඟන්නා අල්ලාගෙන එමට මුරකාරයන්ට අණ කළේය. හිඟන්නා රජු ඉදිරියේ ඉදිරිපත් කරන ලදී. රජු ඔහු දිහා බලා අද උදෑසන මා නුඹ මුණගැසුණු නිසා මගේ හිස තුවාල වුණි. එම නිසා නුඹේ හිස ගසා දැමීමට අණකරමි යයි පැවසුවේය. මෙය ඇසූ හිඟන්නා රජතුමනි ඔබතුමා අද උදෑසන මා මුණගැසුණු නිසා ඔබගේ හිසේ තුවාල ඇතිවුණි. නමුත් මා ඔබ මුණගැසුණු නිසා මගේ හිස ම කපා දමනු ලැබේ යයි කීවේය. ඔබතුමාට අගෞරවයක් නොවෙයිද යයි ඇසුවේය. මෙය ඇසූ රජු ලැජ්ජාවි හිඟන්නා වහා නිදහස් කළේය.

Translator's note

The desire to see Tamil fairy tales in Sinhala has been the driving force behind the translation of this story of the king and the beggar.

“Without translation, we would be living in provinces bordering on silence.”

- George Steiner

Authored by : Unkown

Source : Google

Translated by : Ms. J.F. Sajidha & Ms. M.L.F. Zikra (2019/2020 Batch)

9

Original Text

குருவின் பாடம்

யார் எப்படி நடந்து கொண்டாலும் கோபமே படாதவர் அந்த துறவி. அவரை அவமானப்படுத்தினாலும் கூட கண்டுகொள்ள மாட்டார். பலர் எப்படி எப்படியோ முயற்சி செய்தும் அவரைக் கோபப்படுத்தவே முடியவில்லை! எப்படி இவரால் இருக்க முடிகிறது? என்று அந்த ரகசியத்தை அறிந்து கொள்வதில் அவரின் ஒரு சிஷ்யருக்கு ஆர்வம். தன் கேள்வியை துறவியிடமே கேட்டு விட்டார். துறவி அவரிடம் பொறுமையாக தான் யாரிடமும் கோபமே படாத ரகசியத்தை விளக்கினார். “ஒரு ஏரியில் காலியான படகில் அமர்ந்து தியானம் செய்வது என் நெடுநாள் வழக்கம். அப்படி ஒருமுறை தியானத்தில் இருந்தபோது நான் அமர்ந்திருந்த படகை வந்து முட்டியது ஒரு படகு”. என் தியானம் கலைந்தது. “இப்படி அஜாக்கிரதையாக படகை முட்டவிட்டது யார்?” என்று கோபமாகக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தால் அது ஒரு வெற்றுப்படகு! காற்றுக்கு அசைந்து அசைந்து வந்து நான் தியானம் செய்த படகு மீதி மோதியிருக்கிறது. என் கோபத்தினை அந்தப் படகிடம் காட்டி எதுவும் பிரயோஜனம் உண்டோ சீடனே? யாராவது என்னைக் கோபப்படுத்தும் போது எனக்கு அந்த சம்பவம் நினைவுக்கு வரும். இதுவும் “வெற்றுப் படகு தான்” என்று அமைதியாகி விடுவேன் என்றார். கோபத்தின் பாதிப்பை நாம் 3 வகைகளாக பிரிக்கலாம்:

- 1) கோபம் அறிவைப் பாதிக்கக் கூடியது,
- 2) கோபம் உடலைப் பாதிக்கக் கூடியது,
- 3) கோபம் நடத்தையைப் பாதிக்கக் கூடியது.

புரிந்ததா ரகசியம் என்றார் குரு!

குரு கோபப் படாததின் ரகசியம் கேட்ட சிஷ்யர் தெளிவு பெற்றார்.

நீதி:

உண்மையான பலசாலி யார் என்றால் தன் வலிமையால் மக்களை அடக்குபவன் அல்ல.

Translated Text

ගුරුගේ පාඩම

ඒ සාන්තුවරයා කවුරු කොහොම හැසිරුණත් තරහා නොගන්නා කෙනෙක්. නින්දා අපහාස කළත් නොදකියි. බොහෝ අය ඔහුව කෝපයට පත් කිරීමට උත්සාහ කර අසාර්ථක විය! ඔහු කෙසේ විය හැකිද? ඒ රහස දැනගෙන ඔහුගේ ගෝලයෙක් එය ලබා ගැනීමට උනන්දු වෙයි. ඔහු තම ප්‍රශ්නය හික්ෂුවගෙන් ඇසුවේය. කිසිවිටකත් කිසිවකු සමඟ අමනාප නොවී සිටීමේ රහස හික්ෂුන් වහන්සේ ඉවසීමෙන් ඔහුට පැහැදිලි කළහ. “වැවක හිස් ඔරුවක වාඩි වී භාවනා කිරීම මගේ දෛනික පුරුද්දක් විය. වරක් මම භාවනා කරමින් සිටින විට බෝට්ටුවක් පැමිණ මා වාඩි වී සිටි ඔරුවේ හැප්පුනා”. මගේ භාවනාව බිඳුණා. “කවුද නොසැලකිලිමත් ලෙස බෝට්ටුව පෙරලුවේ?” තරහින් ඇස් ඇරියොත් හිස් බෝට්ටුවක් ! මම භාවනා කළ ඔරුව සුළඟට පැද්දෙමින් පැද්දෙමින් කඩා වැටී ඇත. ඒ බෝට්ටුවට මගේ තරහ පෙන්නලා වැඩක් තියෙනවද ගෝලයනි. මට ඒ සිද්දිය මතක් වෙන්නේ කවුරු හරි මාව තරහා කරගත්තම. මෙයද “හිස් ඔරුවක්” යැයි කීවේය මම සංසිදුවන්නෙමිඹු ක්‍රෝධයේ විපාක වර්ග 3කට බෙදිය හැකිය:

- 1) ක්‍රෝධය දැනුමට බලපෑ හැකියඹු
- 2) ක්‍රෝධය ශරීරයට බලපායි
- 3) ක්‍රෝධය ශරීරයට බලපායි.

හැසිරීම් ගුරුවරයා රහස කීවේය! ඔහුට පැහැදිලි බවක් ලැබුණි.

යුක්තිය:

ඇත්ත වශයෙන්ම ශක්තිමත් වන්නේ තම ශක්තියෙන් මිනිසුන් පීඩාවට පත් කරන කෙනෙකු නොවේ.

Translator's note

We are interested to translate the moral stories. A moral story depicts practical situations excitingly and carries a message that imbibes moral values in children. Different short moral stories teach different lessons to kids. The stories also make children responsible, respectful, empathetic, and honest from a very early age. So, we chose moral stories to translate from Tamil to Sinhala. The moral of this story is "A truly strong man is not one who oppresses people by his strength" which when translated into Sinhala would could be one like this: "අැත්ත වශයෙන්ම ශක්තිමත් වන්නේ තම ශක්තියෙන් මිනිසුන් පීඩාවට පත් කරන කෙනෙකු නෙවේ". Instigated by the presumption that parallel words can be found in target language, ours proved wrong and ridiculously shocking. We couldn't find the exact Sinhala words for the Tamil words, and the experience of trying a hand was really epiphanic.

Authored by : Unkown

Source : Google

Translated by : Ms. M.M.F. Roshana & Ms. M.S. Hana (2020/2021 Batch)

10

Original Text

சிறிய கடற்கன்னி

மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் கடலிற்கு அடியில் ஒரு ராஜாங்கம் இருந்தது. அங்கே நிறைய கடற்கன்னிகள் வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ராஜாங்கத்தை ஒரு கடல் அரசர் ஆட்சி செய்து வந்தார். அவருக்கு ஆறு பெண் பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் அழகாக இருந்தார்கள். இருந்தாலும் கடைசிப் பெண் கடற்கன்னி, எல்லோரையும் விட மிகவும் அழகாக இருந்தாள்.

அவள் பெரியவளானதன் பின்னர் ஒரு நாள் அவளது பாட்டி அவளைக் கூப்பிட்டு, “இந்தக் கடல் மட்டும் உலகம் அல்ல, கடலுக்கு வெளியே இன்னுமொரு உலகம் இருக்கின்றது” என்று கூறினார். “இப்போது நீ பெரியவளாகி விட்டதனால் உனக்கு வெளியில் சென்று பார்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன். வெளி உலகத்தைச் சென்று பார்த்து விட்டு வா” என்று சொன்னார். உடனே கடல் மட்டத்திற்கு மேலே வந்த அந்த கடற்கன்னி தென்றல் காற்று பட்டதும் அதில் மயங்கிப் போய் ஒரு பாறையின் மேல் அமர்ந்து இயற்கையை ரசிக்க ஆரம்பித்தாள்.

அப்போதுதான் அந்தப்பக்கமாக ஒரு படகு சென்றது. அந்தப் படகு அந்த நாட்டு அரசருடைய படகு. அதில் இளவரசருடைய பிறந்த நாள் கொண்டாடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. தூரத்தில் இருந்து இளவரசரை பார்த்த கடற்கன்னிக்கு அவருடன் பேச வேண்டும், நட்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மிகுந்த ஆசை ஏற்பட்டது. அப்போது திடீரென்று கடலில் புயல் அடிக்க ஆரம்பித்தது. உடனே அந்தப் படகு நீரில் மூழ்கியது. அதில் இருந்த எல்லோரும் நீச்சல் அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். சிறிய பையனான இளவரசன் நீச்சல் தெரியாமல் தவித்தான். அப்போது கடலில் குதித்த கடற்கன்னி, அவனைக் காப்பாற்றி கரையில் படுக்க வைத்தாள். அதற்குப் பிறகு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் கடலில் குதித்து குடிநீர் எடுத்து வருவதற்காகச் சென்றாள். அவள் திரும்பி வந்து பார்க்கும் போது இன்னொரு படகு அங்கே நின்று கொண்டிருந்தது. அதில் இருந்த பக்கத்து நாட்டு இளவரசி, இளவரசரைக் காப்பாற்றி பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார். கண் விழித்துப் பார்த்த இளவரசர் தன்னைக் காப்பாற்றியது இந்த பக்கத்து நாட்டு இளவரசி என்று நினைத்து விட்டார். அவளுக்கு நன்றி சொல்லி விட்டு அவளுடன் படகில் ஏறி அரண்மனைக்குப் போய் விட்டார் அந்த இளவரசர்.

மீண்டும் அந்த இளவரசரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்த கடற்கன்னி, கடலில் இருக்கும் ஒரு சூனியக்காரியிடம் சென்று உதவி கேட்டாள். “நான் உனக்கு நடப்பதற்கு கால்களும், வெளியில் போக அனுமதியும் தருகிறேன். ஆனால், இனிமேல் உன்னால் பேச முடியாது. உனக்கு ஒரு நாள் தான் அனுமதி. அதற்குப் பின்னர் இந்தக் கடலில் கரைந்து கடல் நுரையாக மாறி விடுவாய். உனக்கு சம்மதமா?”, என்று கேட்டாள் கிழவி. அதற்கு அந்த கடற்கன்னி “சரி” என்று கூறினாள். உடனே, “இந்த உதவிக்கு கைமாறாக உனது குரலை நான் எடுத்துக் கொள்வேன்” என்று கூறினாள் அந்த கிழவி. அதற்கும் அந்த கடற்கன்னி “சரி” என்று சொன்னாள். உடனே மந்திரம் சொன்னாள் அந்த கிழவி. அவளுடைய வால் மறைந்து கால்கள் தோன்றின.

இளவரசனைப் பார்க்க அரண்மனைக்குப் போனாள் அந்த கடற்கன்னி. ஆனால், அங்கே இருந்த காவுக்காரர்கள் அவளை உள்ளே விடவில்லை. அப்போதுதான் அரண்மனையில் பாட்டு சத்தம் கேட்டது. உடனே நடனமாட ஆரம்பித்தாள் அந்த கடற்கன்னி, பின்னர் உடனே அவளை உள்ளே அழைத்துக் கெண்டு போனார்கள் காவலர்கள். அங்கே சென்ற பின்னர்தான்

தெரிய வந்தது, இளவரசருக்கும் அந்த பக்கத்து நாட்டு இளவரசிக்கும் இன்று திருமணம் என்று.

உள்ளே வந்ததும் கடற்கன்னியை அடையாளம் கண்டு பிடித்த இளவரசி “நீதானா இவரை கடலில் இருந்து காப்பாற்றியது” என்று கேட்டாள். தன்னுடைய குரலை சூனியக்கார கிழவிக்கு கொடுத்ததால் பேச முடியவில்லை அவளால். “ஆமாம்” என்று தலையை மட்டும் ஆட்டினாள். உடனே அவளுக்கு நன்றி சொன்ன அந்த இளவரசி, “நீ மீண்டும் கடலுக்கு சென்றதும் நான் அங்கே வந்து இளவரசரை சந்தித்தேன். அதனால்தான் இந்தத் திருமணம் நடக்கிறது” என்று சொன்னாள். அப்போது அங்கே வந்த இளவரசருக்கும் உண்மை தெரிய வந்தது. உடனே அவரும் நன்றி சொல்லி விட்டு, திருமண விருந்து கடலில், படகில் நடக்கப் போகின்றது என்று சொல்லி அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு போனார். இளவரசரை தான் காப்பாற்றினாலும் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் அனைவரும் நல்லவர்கள் என்று புரிந்துக்கொண்டாள் கடற்கன்னி. அப்பொழுதுதான் கடலில் இருந்து ஒரு சத்தம் வந்தது. யார் என்று பார்த்தாள் கடற்கன்னி. அங்கே அவளுடைய சகோதரிகள் நீந்திக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய அழகான கூந்தல் இல்லாமல் இருந்தது. “நாங்கள் எங்களுடைய கூந்தலை அந்த சூனியக்கார கிழவியிடம் கொடுத்து இந்த மந்திரக் கத்தியை வாங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம் இதனை வைத்து அந்த இளவரசனைக் குத்து. நீ பழைய படி கடற்கன்னியாக மாறிவிடலாம்” என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கத்தியை வாங்கிய கடற்கன்னி, இளவரசனும் இளவரசியும் நல்லவர்கள் அவர்கள் நீண்ட நாட்கள் வாழ வேண்டும் என்று நினைத்து கத்தியை கடலில் தூக்கிப் போட்டு விட்டாள். அதில் இருந்து மாயக் கடற்கன்னியாக மாறி கடலில் வாழுகின்றவர்களை காப்பாற்றுகின்ற கடவுளாக மாறிவிட்டாள் அந்த கடற்கன்னி.

“Every language is a world. Without translation, we would inhabit parishes bordering on silence.”

- George Steiner

Translated Text

පුංචි දියකිඳුරිය

බොහෝ කලකට පෙර මුහුද යට රාජධානියක් තිබුණි. ඒහි දිය කිඳුරියෝ බොහෝ දෙනෙක් ජීවත් වූහ. ඒ රාජ්‍යය මුහුදු රජෙක් පාලනය කළේ ය. ඔහුට දියණියන් හය දෙනෙක් සිටි අතර, ඔවුන් සියල්ලෝම ඉතා ලස්සනයි. කෙසේ වෙතත්, බාල දිය කිඳුරිය සියල්ලන්ට වඩා ලස්සන විය.

ඇය වැඩිවියට පත් වූ පසු දිනක් ඇගේ මිත්තණිය ඇයට කතා කර “මේ මුහුදු එකම ලෝකයක් නොවේ, මුහුදෙන් පිටත තවත් ලෝකයක් ඇත, දැන් ඔබ වැඩිවියට පත් වී ඇති බැවින්, පිටතට ගොස් බාහිර ලෝකය බැලීමට මම ඔබට අවසර දෙමි” යැයි පැවසීය.

එසැණින් දිය කිඳුරිය මුහුදු මට්ටමෙන් ඉහලට ගොස් ගල්තලාවක් මත හිඳ ස්වභාවධර්මය විඳීමට පටන් ගත්තාය.

එ වෙනවිට ඔය පැත්තෙන් රාජකීය බෝට්ටුවක් ගමන් ගත් අතර, එහි රාජ කුමාරයා උපන්දිනය සමරමින් හිටියේ ය.

කුමාරයා ඇතින් දුටු දිය කිඳුරිය ඔහු සමග කතා කර මිතුරු වීමට කැමති විය.

හදිස්සියේම, මුහුදේ කුණාටුවක් හමන්නට විය, වහාම බෝට්ටුව පිරී ඇති අතර එහි සිටි සියල්ලෝම පිහිනීමට පටන් ගත්හ. කුඩා කුමරාට පිහිනීමට නොහැකි වූ නිසා, දිය කිඳුරිය මුහුදට පැන ඔහු බේරාගෙන වෙරළේ තැබුවාය.

එතැන් සිට එහාට කිසිවක් කරගන්න නොහැකිව ඇය මුහුදට පැන බීමට වතුර ගේන්න ගියා ය.

ඇය ආපසු පැමිණ බලන විට තවත් බෝට්ටුවක් එහි නවතා තිබූ අතර, එයින් අසල්වැසි රටේ කුමරිය, කුමරු හට රැකවරණය සපයමින් සිටියාය.

දැස් හැර බැලූ කුමාරයා තමන්ව බේරාගත්තේ අසල්වැසි කුමාරිය බව වටහා ඇය සිහිපත් කරමින් ඇයට ස්තූති කර ඇය සමඟ ඔරුවට නැග මාළිගයට ගියේය.

දියකිඳුරිය, නැවත කුමාරයා දැකීමට සිතා ඇය මුහුදේ සිටින මායාකාරීගේ උපකාරය ඉල්ලා සිටියා ය. ඉන්පසුව මායාකාරිය, “මම ඔබට ඇවිදින්න කකුල් දෙමි, එළියට යන්න අවසර දෙමි, නමුත් ඔබට තවදුරටත් කතා කිරීමට නොහැකි වනු ඇත, ඔබට එක් දිනක් පමණක් ඉඩ දෙනු ඇත, නැතහොත්, මේ මුහුදේ පෙන බවට පත් කිරීමට ඔබ එකඟද?” පැවසුවාය.

එයට දිය කිඳුරිය “ඔව්” යැයි පැවසූ විට, ඒ වෙනුවට මම ඔබේ හඬ ගන්නෙමිසි කියා මායාකාරිය පැවසුවාය. දිය කිඳුරිය “හරි” යැයි කීවාය, මහලු කාන්තාව මන්ත්රය කීමට පටන් ගත්තාය එවිට ඇගේ වලිගය ක්ෂණයෙන් අතුරුදහන් වී පාද දෙකක් බවට පත්විය. දියකිඳුරිය, කුමාරයා බැලීමට මාලිගාවට ගියා ය. නමුත් එහි සිටි මුරකුරුවෝ ඇයට ඇතුළට යාමට අවසර නොදුන්හ. එවිට ඇයට මාලිගාවෙන් ගායනා කරන ශබ්දය ඇසුණු අතර වහාම නටන්නට පටන් ගත් අතර ආරක්ෂකයින් වහාම ඇයව ඇතුළට රැගෙන ගියේය.

එහි ගිය පසු කුමාරයා විවාහ වීමට සිටින්නේ අසල්වැසි රටේ කුමරිය බව දැනගත්තා ය. එහි සිටි රජ කුමරිය දිය කිඳුරිය හඳුනාගෙන “ඔබ නේද රාජකුමාරයාට උදව් කළේ” කියා ඇයට ස්තූති කළාය. මායාකාරියට කටහඬ දීපු නිසා කතා කරගන්න බැරි වූ ඇය ඔළුව වනලා ඔව් කියා කීවාය. ඔයා ආපහු මුහුදට ගිය වෙලේ මම එතනට පැමිණ රාජ කුමාරයාව හමුවූණෙමි, මේ විවාහය සිදු වීමට හේතුව එයයි” රාජකුමාරිය පැවසුවාය. එවිට එතැනට පැමිණි

කුමාරයාද සත්යය වටහාගෙන, වහා ඇයට ස්තූති කර, විවාහ උත්සවය මුහුදේ ඔරුවක පැවැත්වෙන බව පවසා ඇය ද එක්කගෙන ගියේය.

සියල්ලට පසු, කුමාරයා බේරාගත්තේ තමන් වූවන් මෙහි සිටින සියල්ලන්ම හොඳ බව දිය කිඳුරිය තේරුම් ගත්තාය.

එවිට මුහුදෙන් ශබ්දයක් ඇති වූ අතර, එහි ඇගේ සහෝදරියන් පිහිනමින් සිටියහ. නමුත් ඔවුන්ගේ ලස්සන හිසකෙස් අහිමි වූ තිබුණි. “අපි ඒ මායාකාරියට අපේ කොණ්ඩය දී, මේ මන්ත්ර පිහිය අරන් ආවෙමු.”

ඔවුන් කීවේ මේ පිහියෙන් රාජ කුමාරයා මරා ඔබේ කටහඬ ආපසු ලබා ගන්නා බව ය. පිහිය ගත් දියකිඳුරිය ඔවුන් යහපත් මිනිසුන් බැවින් දිගු කලක් ජීවත් වනු ඇතැයි සිතා ඒ පිහිය මුහුදට විසි කළාය.

එතැන් සිට ඇය අද්භූත දිය කිඳුරියක් ලෙස වෙනස් වී මුහුදට වැටෙන මිනිසුන් ආරක්ෂා කරන දේවතාවියෙකු බවට පත්විය.

Translator's note

The title of the story for children "Den Lille Haujfrue" was written by Danish writer Hans Christian Andersen. It has been translated into many languages. It was translated into English as "The little Mermaid" long back. The Tamil version has been available on the web for quite some time. Now, we have translated the Tamil version into Sinhala. We consider the story as one of the greatest stories we have ever read and believe it helps improve reading skills and imaginative power of children.

“Translating is like being a bridge. You have to connect both sides without collapsing in the middle.”

- Mario Andrew Pei

PROVERBS

Authored by : Unkown
Source : <http://chanka2205.blogspot.com>
Translated by : Ms. A.L. Shasna Farwin (2019/2020 Batch)

11

Original Text

හිතෝපදේශ

- 1 ඉවසීමෙන් සැනසීම ලැබේ
- 2 තමන් හිසට තම අතමය සෙවණැල්ල
- 3 ඇවිද්ද පය දහස් වටී
- 4 දිලිසෙන සියල්ල රත්රන් නොවේ
- 5 බුරන බල්ලා හපා නොකයි
- 6 ලීදේ ඉන්නා ගෙම්බා වගෙයි
- 7 පිරුණු කළේ දිය නොසලේ
- 8 කථාව දෝලාවෙන් ගම පයින්
- 9 රැ වැටුණ වලේ දවල් නොවැටේ
- 10 උඩින් මිතුරු යටින් හතුරු
- 11 එක බොරුවක් වහගන්න බොරු දාහක් කියන්න ඕන.
- 12 ඇවිලෙන ගින්නකට පිදුරු දැමීමා වගේ.
- 13 දෙන තරමට තමයි ලැබෙන්නේ
- 14 දානයේ දී දෙන කිසිවක් අපතේ යන්නේ නැත.
- 15 අශ්වයෙක් අං පැලවෙනව වගේ.
- 16 ගහෙන් වැටුණ මිනිහාට ගොනා ඇන්නා වගෙයි
- 17 පනින්නට පෙර සිතා බලනු
- 18 බොරු සාක්ෂිකාරයා දඬුවම් නොලැබ නොසිටියි
- 19 ගෙයක් හා සම්පත් පියවරුන්ගෙන් ලැබන උරුමයක්ය
- 20 මනුෂ්‍යයෙකුගේ සියලුම මාර්ග තමාගේම ඇසට පිරිසිදුව පෙනේ

Translated Text

பழமொழிகள்

1. பொறுமை நிம்மதியைத் தரும்
2. தன் தலைக்கு தன் கையே நிழல்
3. நடந்த கால் ஆயிரம் பெறும்
4. மின்னுவதெல்லாம் பொன் அல்ல
5. குரைக்கிற நாய் கடிக்காது
6. கிணற்றுத் தவளை போல
7. நிறை குடம் தழும்பாது
8. பேச்சு பல்லாக்கில் பிரயாணம் நடையில்
9. இரவில் விழுந்த குழியில் பகலில் விழாதே
10. மேலால் நட்பு கீழால் பகை
11. ஒரு பொய்யை மறைக்க ஆயிரம் பொய் சொல்ல வேண்டும்
12. எரிகின்ற நெருப்பில் வைக்கோல் போடுவது போல
13. கொடுக்கும் அளவிற்குத்தான் கிடைக்கும்
14. தர்மமாக கொடுத்த ஒன்று வீணாகப் போகாது
15. குதிரைக்கு கொம்பு முளைத்தது போல
16. மரத்தால் விழுந்தவனை மாடு இடித்தது போல
17. பாய்வதற்கு முன் யோசித்துப்பார்
18. பொய் சாட்சி தண்டிக்கப்படாமல் போவதில்லை
19. வீடும் செல்வமும் பிதாக்களிடமிருந்து வந்த சொத்து
20. மனிதனுடைய வழிகள் எல்லாம் அவன் பார்வைக்கு தூயவை.

Translator's note

I have great interest in collecting proverbs. Proverbs, epigrammatic expressions of knowledge & experience, help document culture. I have translated some of them from Sinhala into Tamil to improve cultural understanding among the local communities.

ESSAYS

Authored by : Unkown
Source : Google
Translated by : Ms. M.J.F Shafana (2019/2020 Batch)

12

Original text

Dr. A.P.J. Abdul Kalam

Dr. APJ Abdul Kalam was a scientist who later became the 11th President of India and served the country from 2002 to 2007. He was the most respected person of the country as he contributed immensely to the country as a scientist and as a president. His contributions to the Indian Space Research Organization are unforgettable. Numerous projects headed by him such as launch of the Rohini-1, Project Devil and Project Valiant, developing missiles (under missions Agni and Prithvi), etc. For his great contributions in improving the nuclear power of India, he is popularly known as the “Missile Man of India”. However, he has honored with the highest civilian awards for his dedicated works. After completing his service to the government of India as President, also he served the country as a visiting professor at various valued institutes and universities.

He was born to the Jainulabdeen and Ashiamma on 15th of October in 1931. The financial conditions of his family little poor so he started supporting his family financially in his early age. He started earning money to support his family however never gave up on his education. He completed his graduation in 1954 from Saint Joseph’s College, Tiruchirappalli and aerospace engineering from Madras Institute of Technology. After his graduation, he joined Aeronautical Development Establishment of Defense Research and Development Organization (DRDO) as a chief scientist however; soon he shifted to the Indian Space Research Organization as a project director of India’s first indigenous Satellite Launch Vehicle. He also worked as a Chief Executive of Integrated Guided Missile Development Program which involved in simultaneous development of a quiver of missiles.

He also became Chief Scientific Adviser to the Prime Minister from 1992 to 1999 and also Secretary of Defence Research and Development Organization. Kalam called as the “Missile Man of India” after his successful contribution as Chief Project Coordinator for Pokhran II nuclear tests. He was the first scientist who served as the President of India from 2002 to 2007 without any political background.

He wrote many inspirational books such as “India 2020”, “Ignited Minds”, “Mission India”, “The Luminous Sparks”, “Inspiring Thoughts”, etc. In order to beat the corruption in country he launched a mission for youths. He served as visiting professor in various universities and institutes of the country (Indian Institute of Management Ahmedabad and Indore, etc). As Chancellor of Indian Institute of Space Science and also Technology Thiruvananthapuram, JSS University (Mysore), Aerospace Engineering at Anna University (Chennai), etc. He has awarded with the awards like Padma Vibhushan, Padma Bhushan, Bharat Ratna, Indira Gandhi Award, Veer Savarkar Award, Ramanujan Award and also many more.

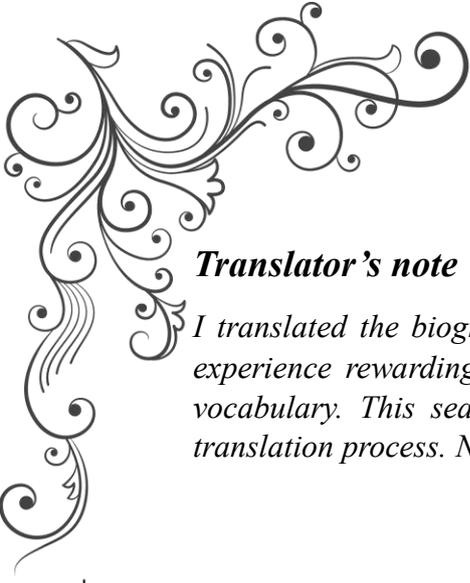
கலாநிதி. ஏ.பி.ஜே. அப்துல் கலாம்

கலாநிதி. ஏ.பி.ஜே. அப்துல் கலாம் ஒரு விஞ்ஞானி ஆவார், பின்னர் அவர் இந்தியாவின் 11^{வது} ஜனாதிபதியாக 2002 முதல் 2007 வரை நாட்டிற்கு சேவை செய்தார். அவர் ஒரு விஞ்ஞானியாகவும், ஜனாதிபதியாகவும் நாட்டிற்கு மகத்தான பங்களிப்பை வழங்கியதால், நாட்டின் மிகவும் மதிக்கப்படும் நபராக இருந்தார். இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு மறக்க முடியாதது. ரோகிணி-1, ப்ராஜெக்ட் டெவில் மற்றும் ப்ராஜெக்ட் வேலியண்ட், ஏவுகணைகளை உருவாக்குதல் (அக்னி மற்றும் பிருத்வி ஆகிய பணிகளின் கீழ்) போன்ற பல திட்டங்கள் அவர் தலைமையில் இருந்தது. இந்தியாவின் அணுசக்தியை மேம்படுத்துவதில் அவர் செய்த பெரும் பங்களிப்புகளுக்காக, அவர் "இந்தியாவின் ஏவுகணை நாயகன்" பிரபலமாக அறியப்படுகிறார், இருப்பினும் அவர் தனது அர்ப்பணிப்புப் பணிகளுக்காக மிக உயரிய சிவிலியன் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். ஜனாதிபதியாக இந்திய அரசாங்கத்திற்கான தனது சேவையை முடித்த பின்னர், பல்வேறு மதிப்புமிக்க நிறுவனங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் வருகை தரும் பேராசிரியராக நாட்டிற்கு சேவை செய்தார்.

அவர் 1931 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 15 ஆம் தேதி ஜெய்நுலாப்தீன் மற்றும் ஆஷியம்மா தம்பதியருக்கு பிறந்தார். அவரது குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்ததால், அவர் தனது சிறு வயதிலேயே தனது குடும்பத்தை பொருளாதார ரீதியாக ஆதரிக்கத் தொடங்கினார். அவர் தனது குடும்பத்தை ஆதரிப்பதற்காக பணம் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினார், ஆனாலும் தனது படிப்பை ஒருபோதும் கைவிடவில்லை. திருச்சிராப்பள்ளி செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியில் 1954 ஆம் ஆண்டு பட்டப்படிப்பை முடித்தார் மற்றும் மெட்ராஸ் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜியில் விண்வெளிப் பொறியியலை முடித்தார். பட்டம் பெற்ற பிறகு, அவர் பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பின் (டிஆர்டிஓ) ஏரோநாட்டிகல் டெவலப்மென்ட் ஸ்தாபனத்தில் ஒரு தலைமை விஞ்ஞானியாகச் சேர்ந்தார். விரைவில் அவர் இந்தியாவின் முதல் உள்நாட்டு செயற்கைக்கோள் ஏவுகணையின் திட்ட இயக்குநராக இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு மாறினார். ஏவுகணைகளை ஒரே நேரத்தில் உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டப்பட்ட ஏவுகணை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் தலைமை நிர்வாகியாகவும் பணியாற்றினார்.

1992 முதல் 1999 வரை பிரதமரின் முதன்மை அறிவியல் ஆலோசகராகவும், பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பின் செயலாளராகவும் இருந்தார். பொக்ரான் II அணுகுண்டு சோதனைகளுக்கு தலைமை திட்ட ஒருங்கிணைப்பாளராக வெற்றிகரமான பங்களிப்பை வழங்கிய கலாம் "இந்தியாவின் ஏவுகணை மனிதர்" என்று அழைக்கப்பட்டார். 2002 முதல் 2007 வரை எந்த அரசியல் பின்னணியும் இல்லாமல் இந்தியாவின் ஜனாதிபதியாகப் பணியாற்றிய முதல் விஞ்ஞானி ஆவார்.

"இந்தியா 2020", "இக்னிட்டட் மைண்ட்ஸ்", "மிஷன் இந்தியா", "தி லுமினஸ் ஸ்பார்க்ஸ்", "இன்ஸ்பைரிங் ஸ்பார்க்ஸ்", போன்ற பல உத்வேகமான புத்தகங்களை அவர் எழுதினார். நாட்டில் ஊழலை முறியடிக்கும் பொருட்டு இளைஞர்களுக்காக ஒரு பணியைத் தொடங்கினார். அவர் நாட்டின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களில் (இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் மேனேஜ்மென்ட் அகமதாபாத் மற்றும் இந்துர், முதலியன) வருகைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். இந்திய விண்வெளி அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனம் திருவனந்தபுரம், ஜே.எஸ்.எஸ் பல்கலைக்கழகம் (மைசூர்), அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் (சென்னை) ஏரோஸ்பேஸ் இன்ஜினியரிங் போன்றவற்றின் வேந்தராக அவர் விளங்கினார். பத்ம விபூஷன், பத்ம பூஷன், பாரத ரத்னா, இந்திரா காந்தி விருது, வீர சாவர்க்கர் விருது, ராமானுஜன் விருது மற்றும் மேலும் பல விருதுகளை பெற்றுள்ளார்.

Translator's note

I translated the biography of Dr. A.P.J Abdul Kalam from English to Tamil and found the experience rewarding. The work has enabled me to identify Tamil equivalents for English vocabulary. This search for equivalents in Tamil for English words made me enjoy the translation process. Now, I find similar undertakings irresistible.

“Translators are the shadow heroes of literature, the often forgotten instruments that make it possible for different cultures to talk to one another, who have enabled us to understand that we all, from every part of the world, live in one world.”

- Paul Auster

Aauthored by : Unkown

Source : <https://www.sundayobserver.lk/>

Translated by : Ms. M.R. Aaysha Nuha (2019/2020 Batch)

13

Original Text

Sea Cucumber Farms for North and East

The Government Sea Cucumber project in Kilinochchi. (Inset): Minister Devananda.

The Ministry of Fisheries has introduced sea cucumber farms in the North and the East to provide a novel and more lucrative livelihood to the fisheries sector.

Fisheries Minister Douglas Devananda said that sea cucumber is a much sought after 'delicacy' globally that can yield high foreign exchange.

"As Sri Lanka is bouncing back to normalcy, we at the Fisheries Ministry are making an effort to promote sea cucumber farms with a dual purpose. Firstly, it will give the much needed foreign exchange through exports and for the first time the fisheries sector will earn dollars through exports," the Minister told Sunday Observer Business.

As a first step, a well-equipped sea cucumber processing center was built and opened by the Minister in Kilinochchi last week to facilitate exports.

He said that sea cucumbers are an expensive delicacy in many Asian countries, particularly in China where the price is around USD 35 (Rs. 11,000) per kg.

"With value addition it could go further up."

Minister said that a unique advantage of sea cucumber is that it has a guaranteed market overseas. Minister however said that this is a 100% export-oriented product as the Sri Lankan community does not consume sea cucumbers.

High value varieties of sea cucumber can even fetch up around USD 450 and our next target would be to move to this market segment and we are in the process of obtaining siblings for this.

With the Government supporting the creation of Sea cucumber farms the private sector has already commended large-scale floating commercial sea cucumber farming projects.

"This the first time that the government is directly getting involved in this project.

Jaffna district's Cooperatives Union Federation Limited, an organization that facilitates and sets procedures for fishermen, claims that Jaffna and Kilinochchi have the largest number of farms in the north, with over 500 farms in the coastal area of Kilinochchi and 600 farms in the coastal area of Jaffna and Batticaloa districts being engaged in them.

Translated Text

வடக்கு மற்றும் கிழக்குக்கான கடலட்டை பண்ணைகள்

கிளிநொச்சியில் அரசாங்க கடலட்டை திட்டம். (உள்படம்): அமைச்சர் தேவானந்தா.

மீன்பிடித் துறைக்கு புதுமையான மற்றும் இலாபகரமான வாழ்வாதாரத்தை வழங்குவதற்காக மீன்பிடித்துறை அமைச்சகம் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் கடலட்டை பண்ணைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

கடலட்டையானது அதிக அந்நிய செலாவணியை ஈட்டக்கூடிய உலகளவில் அதிகம் நாடப்படும் “சுவையான உணவு” என மீன்பிடித்துறை அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா தெரிவித்தார்.

“இலங்கை இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பி வருவதால், மீன்பிடி அமைச்சகத்தில் நாங்கள் இரட்டை நோக்கத்துடன் கடலட்டைப் பண்ணைகளை ஊக்குவிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோம். முதலாவதாக, இது ஏற்றுமதியின் மூலம் மிகவும் அவசியமான அந்நியச் செலாவணியைக் கொடுக்கும், மேலும் முதன்முறையாக மீன்பிடித் துறை ஏற்றுமதியின் மூலம் டாலர்களை சம்பாதிக்கும்” என்று அமைச்சர் சண்டே ஓப்சர்வர் பிசினஸிடம் தெரிவித்தார்.

முதற்கட்டமாக, ஏற்றுமதிக்கு வசதியாக கடந்த வாரம் கிளிநொச்சியில் அனைத்து வசதிகளுடன் கூடிய கடலட்டை பதப்படுத்தல் நிலையம் அமைச்சரினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது.

அனேகமான ஆசிய நாடுகளில் கடலட்டை விலையுயர்ந்த உணவாகும். குறிப்பாக சீனாவில் ஏறத்தாழ 35 அமெரிக்க டொலர்களாகும்(ரூபாய் 11,000)

“பெறுமதி அதிகரித்தலுடன் இது மேலும் அதிகரிக்கலாம்”.

கடலட்டையின் தனிச்சிறப்பு என்னவெனில், அதற்கு வெளிநாடுகளில் உத்தரவாதமான சந்தையைக் கொண்டிருப்பதாகும் என்று அமைச்சர் கூறினார். எவ்வாறாயினும், இலங்கை சமூகம் கடல் அட்டைகளை நுகர்வதில்லை என்பதால் இது 100% ஏற்றுமதி சார்ந்த தயாரிப்பு என்று அமைச்சர் கூறினார்.

கடல் அட்டையின் உயர் மதிப்பு ரகங்கள் சுமார் 450 அமெரிக்க டொலர்கள் வரை கூட பெறலாம், மேலும் எங்களது அடுத்த இலக்கு இந்த சந்தைப் பிரிவுக்கு செல்லல் ஆகும், இதற்காக நாங்கள் கடலட்டையின் உடன்பிறப்புகளைப் பெறுவதற்கான பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

அரசாங்க ஆதரவுடன் கடல் அட்டைப் பண்ணைகளை உருவாக்குவதற்கு தனியார் துறை ஏற்கனவே பெரிய அளவிலான மிதக்கும் வணிக கடல் அட்டை விவசாயத் திட்டங்களைப் பரிந்துரை செய்தள்ளது

“இந்தத் திட்டத்தில் அரசாங்கம் நேரடியாக ஈடுபடுவது இதுவே முதல் முறையாகும்”.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கிளிநொச்சியில் காணப்படுகின்ற அதிகளவிலான பண்ணைகளில், 500 க்கும் அதிகமான பண்ணைகள் கிளிநொச்சி கரையோரப் பகுதிகளிலும், 600 பண்ணைகள் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மட்டக்களப்பு கரையோரப் பகுதிகளிலும் மீனவர்களுக்கு வசதிகள் மற்றும் நடைமுறைகளை அமைக்கும் அமைப்பான யாழ்ப்பாண மாவட்ட கூட்டுறவு ஒன்றியக் கூட்டமைப்பு லிமிடெட் அவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளன.

Translator's note

I translated the news item from a local newspaper. It was about a new project of sea cucumber in Srilanka. The translation has made me realise most crucial aspects of translation in practice. I still am at loss for near-perfect Tamil equivalents.

Authored by : Unkown
Source : <https://www.spaknotes.com>
Translated by : Ms. J. Meenushalini (2019/2020 Batch)

14

Original Text

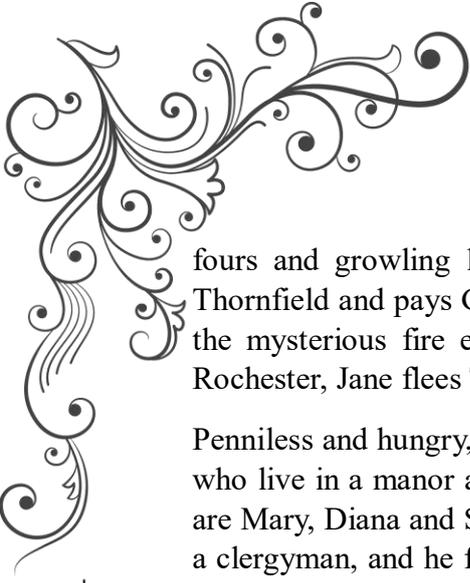
JANE EYRE

Jane Eyre is a orphan being raised by Mrs.Reed, her cruel, wealthy aunt. A servant named Bessie provides Jane with some of the few kindnesses she receives, telling her stories and singing songs to her. One day, as punishment for fighting with her bullying cousin John Reed. Jane's aunt imprisons Jane in the red-room, the room in which Jane's uncle Reed died. While locked in, Jane, believing that she sees her uncle's ghost, screams and faints. She wakes to find herself in the care of Bessie and the kindly apothecary Mr. Lloyd, who suggests to Mrs.Reed that Jane be sent away to school. To Jane's delight, Mrs.Reed concurs.

Once at the Lowood School, Jane finds that her life is far from idyllic. The school's headmaster is Mr. Brocklehurst, a cruel, hypocritical, and abusive man. Brocklehurst preaches a doctrine of poverty and privation to his students while using the school's funds to provide a wealthy and opulent lifestyle for his own family. At Lowood, Jane befriends a young girl named Helen Burns, whose strong, martyrlike attitude toward the school's miseries is both helpful and displeasing to Jane. A massive typhus epidemic sweeps Lowood, and Helen dies of consumption. The epidec also result in the departure of Mr. Brocklehurst by attracting attention to the insalubrious conditions at Lowood. After a group of more sympathetic gentleman takes Brocklehurst's place. Jane's life improves dramatically. She spends eight more years at Lowood, six as a student and two as a teacher.

After teaching for two years, Jane yearns for new experiences. She accepts a governess position at a manor called Thornfield, where she teaches a lively French girl named Adele. The distinguished housekeeper Mrs. Fairfax presides over the estate. Jane's employer at Thornfield is a dark, impassioned man named Rochester, with whom Jane finds herself falling sceretely in love. She saves Rochester from a fire one night, which he claims was started by a drunken servant named Grace Poole. But because Grace poole continuous to work at Thornfield, Jane concludes that she has not been told the entire story. Jane sinks into despondency when Rochester brings home a beautiful but vicious woman named Blanche Ingram. But Rochester instead proposes to Jane, who accepts almost disbelievingly.

The wedding day arrives, and as Jane and Mr. Rochester prepare to exchange their vows, the voice of Mr. Mason cries out that Rochester already has a wife. Mason introduces himself as the brother of that wife- a woman named Bertha. Mr. Mason testifies that Bertha, whom Rochester married when he was a young man in Jamaica, is still alive. Rochester does not deny Mason's claims, but he explains that Bertha has gone mad. He takes the wedding party back to Thornfield, where they witness the insane Bertha Mason scurrying around on all

fours and growling like an animal. Rochester keeps Bertha hidden on the third story of Thornfield and pays Grace Poole to keep his wife under control. Bertha was the real cause of the mysterious fire earlier in the story. Knowing that it is impossible for her to be with Rochester, Jane flees Thornfield.

Penniless and hungry, Jane is forced to sleep outdoors and beg for food. At last, three siblings who live in a manor alternatively called Mars End and Moor House take her in. Their names are Mary, Diana and St. John Rivers, and Jane quickly becomes friends with them. St. John is a clergyman, and he finds Jane a job teaching at a charity school in Morton. He surprises her one day by declaring that her uncle, John Eyre, has died and left her a large fortune:20,000 pounds. When Jane asks how he received this news, he shocks her future by declaring that her uncle was also his uncle. Jane and the Riverses are cousins. Jane immediately decides to share her inheritance equally with her three newfound relatives.

St. John decides to travel to India as a missionary, and he urges Jane to accompany him-as his wife. Jane agrees to go to India but refuses to marry her cousin because she does not love him. St. John pressures her to reconsider, and she nearly gives in. However, she realizes that she can't abandon forever the man she truly loves when one night she hears Rochester's voice calling her name over the moors. Jane immediately hurries back to Thornfield and finds that it has been burned to the ground by Bertha Mason, who lost her life in the fire. Rochester saved the servants but lost his eyesight and one of his hands. Jane travels on to Rochester's new residence, Ferndean, where he lives with two servants named John and Marry. At the end of her story, Jane writes that she has been married for ten blissful years and that she and Rochester enjoy perfect equality in their life together. She says that after two years of blindness, Rochester regained sight in one eye and was able to behold their first son at his birth.

“The art of translation lies less in knowing the other language than in knowing your own.”

- Ned Rorem

Translated Text

ஜேன் ஏயர்

ரீட் எனும் தனது கொடுமான, பணக்கார அத்தையினால் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்ற ஒரு இளம் அனாதைச் சிறுமியே ஜேன் ஏயர். அவ்வீட்டில் பணிப்பெண்ணாக கடமை புரிகின்ற பெஸ்ஸி என்பவர் ஜேன் இற்கு கதைகள் கூறுதல், பாடல்களைப் பாடுதல், போன்ற செயற்பாடுகளின் மூலம் தனது சிறு அரவணைப்பினை வழங்குகின்றாள். ஒரு நாள், தனது அத்தையின் கொடுமைக்கார மகனான ஜோன் உடன் சண்டையிட்டதற்காக, அவளுடைய அத்தை, ஜேன் இனை, ஜேன் உடைய மாமாவாகிய தனது கணவர் இறந்து போன அறையினுள் முழமையாக அடைத்து வைத்தார். ஜேன் அந்த அறையினுள் தனியாக அடைக்கப்பட்டிருந்ததால் தன்னுடைய மாமாவின் ஆவி அந்த அறையினுள் இருப்பதாகவும், அதனை அவள் பார்ப்பதாகவும் நினைத்து கூச்சலிட்டு அலறிக்கொண்டு மயங்கிவிடுகிறாள். அவள் கண்களை விழித்துப் பார்த்த போது பெஸ்ஸி மற்றும் அன்பான மருந்து தயாரிப்பாளர் ஆகிய லொயிட் ஆகியோரின் பாதுகாப்பில் இருப்பதை அறிந்து கொள்கிறாள். ஜேன் உடைய நிலையைப் பார்த்த அந்த மருந்து தயாரிப்பாளரான லொயிட் அவளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவது நல்லதென ஜேனுடைய அத்தையிடம் பரிந்துரைக்கிறார். இதனைக் கேட்டு ஜேன் மகிழ்ச்சி அடைகிறாள். அத்தையும் சம்மதிக்கிறாள்.

ஒருநாள் ஜேன் தான் கல்வி கற்கும் லோவூட் பாடசாலையில் இருக்கும்போது, தன் வாழ்க்கை அழகற்றதாக இருப்பதை உணர்கிறாள். அப் பாடசாலையினுடைய தலைமை ஆசிரியராக இருப்பவர் திரு.புரொக்கிள்ஹர்ஸ்ட் என்பவர். ஆவர் மிகவும் கொடுமானவரான, பாசாங்குத் தன்மையான மற்றும் தவறான மனிதராகவும் இருக்கிறார். அவர் பாடசாலையின் நிதிகளைப் பயன்படுத்தி தனது சொந்தக் குடும்பத்திற்கு பணக்கார மற்றும் செழுமையான வாழ்க்கையை வழங்குகின்ற அதே சமயத்தில், தனது மாணவர்களுக்கு வறுமை மற்றும் தனிமையின் கோட்பாட்டையே போதிக்கிறார். லோவூட் பாடசாலையில் இருக்கும் போது, பாடசாலையின் துயரங்களை துணிவாக முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய, துணிச்சலான, தியாகி போன்ற இயல்புகளை உடைய ஹெலன் எனும் இளம் பெண்ணுடன் நட்பாக ஜேன் இருக்கிறாள். அவ்வாறு ஹெலன் உடன் தோழமையாக இருப்பது, ஜேன் இற்கு பயனுள்ளதாகவும் சில சமயங்களில் விரும்பத்தகாததாகவும் இருக்கிறது.

மேலும், தைபஸ் எனும் நச்சுக் காய்ச்சலின் பெரும் தொற்று லோவூட் பாடசாலையினைத் தாக்கியதால் ஹெலன் எனும் ஜேனுடைய நண்பி அதன் காரணமாக இறந்து விடுகிறாள். லோவூட் பாடசாலையினுடைய பாதுகாப்புற்ற இத்தகைய மோசமான நிலமைகள் திரு.புரொக்கிள்ஹர்ஸ்ட் இனுடைய கவனத்தை ஈர்த்ததனால் இப்பெருந்தொற்றானது, பாடசாலையை விட்டு அவருடைய வெளியேற்றத்திற்கும் பெரும் காரணமாக அமைந்தது. அதன் பின்னர் ஜேனுடைய வாழ்க்கை வியக்கத்தக்க வகையில் முன்னேறிச்செல்கிறது. ஜேன், லோவூட் பாடசாலையில் மாணவியாக ஆறு வருடங்களையும், ஆசிரியையாக இரண்டு வருடங்களையும் மொத்தமாக எட்டு வருடங்களுக்கு மேல் அங்கே கழிக்கின்றாள்.

இரண்டு வருடங்கள் அங்கு கற்பித்ததன் பின்னர், ஜேன் புதிய பல அனுபவங்களைப் பெற ஏங்குகின்றாள். ஜேன் ஒரு தனியார் வீட்டில் உள்ள பிள்ளையைக் கற்பிக்கின்ற கவர்னஸ் எனும் வேலைக்காக தோர்ன்பீல்ட் எனும் இடத்திலுள்ள ஒரு கலகலப்பான பிரெஞ்சு பெண் பிள்ளையான அடீல் இற்கு கல்வி கற்பிப்பதற்கு ஆரம்பிக்கிறாள். அங்கு திருமதி. பேர்பக்ஸ் என்பவரே தலைமை வீட்டுப் பராமரிப்பாளராக இருக்கிறார். தனக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கிய அந்த தோர்ன்பீல்டினுடைய உரிமையாளரும், இருண்ட தோற்றமும் கொண்ட ரொச்செஸ்டர் என்பவர் தன்னை ரகசியமான முறையில் காதலிப்பதை ஜேன் அறிந்து கொள்கிறாள். ஒரு நாள் இரவு அன்று, மது போதையில் இருந்த கிறேஸ்பூல் எனும் பணியாளரினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தீ விபத்திலிருந்து ரொச்செஸ்டரை ஜேன் காப்பாற்றுகிறாள். ஆனாலும், அந்த கிறேஸ்பூல் அங்கே தொடர்ந்து வேலை செய்வதால், ஜேன் தனக்கு முழுமையான கதை இன்னும் சொல்லப்படவில்லை என முடிவு செய்கிறாள். ஒரு நாள் ரொச்செஸ்டர், ப்ளேன்சு இங்கும் எனும் அழகான ஆனால் கெட்ட குணம் கொண்ட பெண்ணை

தோர்ன்பீல்ட்டிற்கு அழைத்து வந்ததை நினைத்து ஜேன் விரக்தியில் மூழ்கிப்போகிறாள்.

ஆனால் ரொச்செஸ்டர் அதற்குப் பதிலாக தனது ஜேன் இற்கு தனது காதலை வெளிப்படுத்துகிறார். ஜேனும் அதனை நம்ப முடியாமல் ஏற்றுக்கொள்கிறாள்.

திருமணத்திற்கான நாளும் வந்தடைகிறது. ரொச்செஸ்டரும் ஜேனும் தங்களது திருமண வாக்குறுதிகளை ஒருவருக்கொருவர் மாற்றிக்கொள்ள ஆரம்பமாகும் போது, ரொச்செஸ்டர் ஏற்கனவே திருமணமானவர் என்றும், அவருக்கு ஒரு மனைவி இருக்கிறாள் என்றும் ஒரு பெரிய சத்தம் கேட்கிறது. அது திரு.மேசன் என்பவருடைய குரல் தான். அவர் தன்னை ரொச்செஸ்டரின் மனைவியான பேர்தாவின்னுடைய சகோதரன் என அறிமுகம் செய்கிறார். மேசன் தனது சகோதரியும், ரொச்செஸ்டரின் மனைவியுமான பேர்தா இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார் என்றும், ரொச்செஸ்டர் அவரை தன் வாலிப வயதில் ஜமயக்காவில் வைத்து திருமணம் செய்து கொண்டதாகவும் சாட்சியம் அளிக்கிறார். ரொச்செஸ்டர் தனது மனைவியின் சகோதரனான மேசனின் எந்தவொரு கூற்றுக்களையும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பேர்தா ஒரு பித்துப்பிடித்த பைத்தியமான பெண் என விளக்குகிறார். ரொச்செஸ்டர் திருமணத்தை இடைநிறுத்தி விட்டு அங்கு வந்த அனைவரையும் தோர்ன்பீல்ட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். அங்கே, அந்த பைத்தியகாரப் பெண்ணான பேர்தா, ஒரு மிருகத்தைப் போல உறுமிக்கொண்டு நான்கு கால்களில் சுற்றித்திரிவதை காண்கிறார்கள். இதனால் ரொச்செஸ்டர் தனது மனைவியான பேர்தாவை கிறேஸ்பூல் எனும் பணிப்பெண்ணுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தோர்ன்பீல்ட்டில் மறைமுகமாக வைத்து பேணுகிறார். இக்கதையின் ஆரம்பத்தில் ரொச்செஸ்டர் அகப்பட்டுக்கொண்ட தீ விபத்திற்கு காரணமாக இருந்த உண்மையிலேயே பேர்தா எனும் அவருடைய மனைவிதான். இவற்றை எல்லாம் அறிந்த பின்னர்தான் ரொச்செஸ்டர் உடன் வாழ்வது சாத்தியமல்ல எனக் கருதிய ஜேன் தோர்ன்பீல்ட்டில் இருந்து வெளியே செல்கிறாள்.

பசி மற்றும் கையில் பணம் இல்லாத காரணங்களினால் ஜேன் வெளிப்புறங்களில் உறங்குவதற்கு, உணவுக்காக கையேந்தி பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்கும் தள்ளப்படுகிறாள். இறுதியாக மேரி, டயனா மற்றும் ஜோன் ரிவர்ஸ் ஆகிய மூன்று சகோதரர்கள் ஜேன் இற்கு தங்கள் வீட்டில் தங்குமிட வசதி மற்றும் உணவு ஆகியவற்றை வழங்குகிறார்கள். ஜேனும் விரைவிலேயே அவர்களுடன் நட்புறவாகுகின்றாள். ஜோன் என்பவர் ஒரு மத குருவாக இருக்கின்றார். அத்துடன் அவர் ஜேனுக்கு ஒரு சமூகத்தொண்டுகள் செய்யும் பாடசாலையில் ஆசிரியர் தொழிலொன்றையும் பெற்றுக்கொடுக்கின்றார்.

ஒருநாள் அவர் ஜேனை மிகவும் மகிழ்ச்சிப்படுத்தும் வகையில் ஒரு செய்தியை ஜேனிடம் கூறுகின்றார். அதாவது ஜேனுடைய ஒரு மாமாவான ஜோன் ஏயர் என்பவர் தான் இறக்கும் தருணத்தில் ஜேன் இற்காக 20,000 பென்ஸ் பணத்தினை கொடுத்துவிட்டுச் சென்றதாகக் கூறுகின்றார். அவர் இதனைக் கூறியபோது “அப்பெரிய தொகைப் பணத்தினை நீங்கள் எவ்வாறு பெற்றுக் கொண்டீர்கள்” என்று ஜேன் கேட்கின்றாள். அதற்கு அவர் ஒரு அதிர்ச்சியூட்டும் பதிலை அளிக்கிறார். அதாவது ஜேன் உடைய மாமா தான் தனக்கும் மாமா என்று கூறுகிறார். எனவே ஜேனும் ஜோன் ரிவர்ஸ் எனும் அம் மத குருவும் உறவினர்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. அதனால் ஜேன் தனது மாமா தனக்காக விட்டுச்சென்ற அப்பெரிய பணத்தொகையினை தனக்குப் புதிதாகக் கிடைத்த தனது உறவுகளான அம்மூன்று பேருடனும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வதென உடனடியாக முடிவு எடுக்கிறாள்.

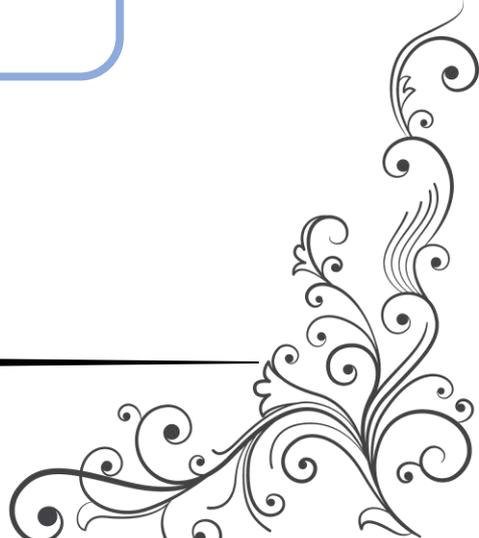
ஜோன் ரிவர்ஸ் ஒரு மதப்போதகராக இந்தியாவிற்கு செல்வதற்கு முடிவு எடுக்கிறார். அத்துடன் ஜேனை தனக்கு மனைவியாக வரும்படி அவளிடம் கேட்டுக்கொள்கின்றார். ஜேன் அவருடன் இந்தியாவிற்கு செல்வதற்கு ஒப்புக்கொள்கின்றாள். ஆனால் அவருடைய மனைவியாவதற்கு மறுக்கின்றாள். ஏனெனில், ஜேன் அவரை காதலிக்கவில்லை. இருப்பினும், ஜேனினால் தான் உண்மையாகவே காதலித்த நபரான ரொச்செஸ்டரை கைவிட விருப்பம் இல்லை என்பதை உணர்கிறாள். ஒரு நாள் இரவின் போது, ரொச்செஸ்டர் தனது பெயரைச் சொல்லி அழைப்பது போல உணர்கிறாள். உடனடியாக தோர்ன்பீல்ட்டிற்கு ஜேன் மீண்டும்

செல்கிறாள். அங்கே தோரன்பீல்ட் முழுவதும் எரிந்து சாம்பலாகி விட்டதை அறிகிறாள். ரொச்செஸ்டரின்னுடைய பைத்தியம் பிடித்த மனைவியான பேர்தாவே இதற்கு காரணம் என்றும், அதீ விபத்தில் பேர்தாவும் சேர்ந்து இறந்துவிட்டதையும் ஜேன் அறிந்து கொள்கிறாள். ரொச்செஸ்டர் தனது பணியாளர்களை அவ்விபத்திலிருந்து காப்பாற்றிவிட்டார். ஆனால் தனது ஒரு பக்கப் பாவை மற்றும் ஒரு கையையும் இழந்துவிட்டார். பின்னர், ஜேன் தகவல் அறிந்து ரொச்செஸ்டரின்னுடைய புதிய இடத்திற்கு வருகின்ற போது, அங்கே, அவர் தனது பணியாளர்களான ஜோன் மற்றும் மேரி என்பவர்களுடன் இருப்பதைப் பார்க்கிறாள். பின்னர் ரொச்செஸ்டரும் ஜேனும் தமது உறவை மீள்புதுப்பித்து திருமணமும் விரைவிலேயே செய்து கொள்கின்றனர். இருவரும் சேர்ந்து நீண்ட காலத்திற்கு சந்தோசமாக வாழ்கின்றனர். பின்னர் காலப்போக்கில் ரொச்செஸ்டர் தனது பார்வையை மீள்பு பெறுகிறார். அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தையும் பிறக்கின்றது.

Translator's note

That Jane Eyre tries to be free from patriarchy struck my attention. The writing registers Jane Eyre's autobiographical details. Jane struggles persistently to achieve equality and to overcome oppression. In addition to class hierarchy, she must fight against patriarchal domination. The translation attempt has taught me certain lessons and professional practices to be adopted during translation.

Translation is the art of making the foreign familiar and the familiar foreign, challenging our preconceptions and expanding our horizons, inviting us to see the world through new eyes.

Authored by : Unkown

Source : https://www.gilderlehrman.org/sites/default/files/inline-pdfs/Abridged%20MLK%20Dream%20Speech_0.pdf

Translated by : Ms. M.S. Amaani (2020/2021 Batch)

15

Original Text

I Have a Dream - Dr. Martin Luther King Junior

I am happy to join with you today in what will go down in history as the greatest demonstration for freedom in the history of our nation.

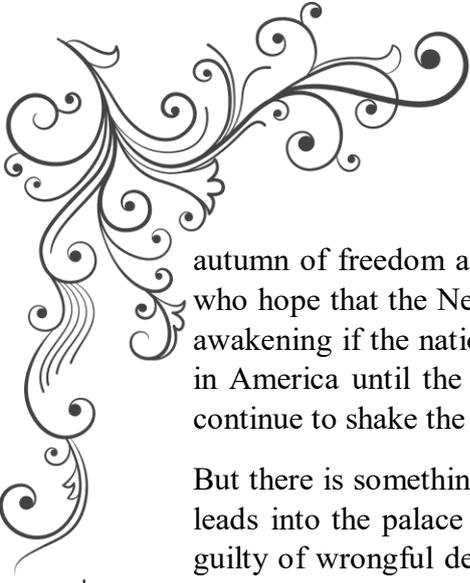
Five score years ago, a great American, in whose symbolic shadow we stand today, signed the Emancipation Proclamation. This momentous decree came as a great beacon light of hope to millions of Negro slaves who had been seared in the flames of withering injustice. It came as a joyous daybreak to end the long night of their captivity.

But one hundred years later, the Negro still is not free. One hundred years later, the life of the Negro is still sadly crippled by the manacles of segregation and the chains of discrimination. One hundred years later, the Negro lives on a lonely island of poverty in the midst of a vast ocean of material prosperity. One hundred years later, the Negro is still languishing in the corners of American society and finds himself an exile in his own land. So we have come here today to dramatize a shameful condition.

In a sense we have come to our nation's capital to cash a check. When the architects of our republic wrote the magnificent words of the Constitution and the Declaration of Independence, they were signing a promissory note to which every American was to fall heir. This note was a promise that all men, yes, black men as well as white men, would be guaranteed the unalienable rights of life, liberty, and the pursuit of happiness.

It is obvious today that America has defaulted on this promissory note insofar as her citizens of color are concerned. Instead of honoring this sacred obligation, America has given the Negro people a bad check, a check which has come back marked "insufficient funds." But we refuse to believe that the bank of justice is bankrupt. We refuse to believe that there are insufficient funds in the great vaults of opportunity of this nation. So, we have come to cash this check – a check that will give us upon demand the riches of freedom and the security of justice. We have also come to this hallowed spot to remind America of the fierce urgency of now. This is no time to engage in the luxury of cooling off or to take the tranquilizing drug of gradualism. Now is the time to make real the promises of democracy. Now is the time to rise from the dark and desolate valley of segregation to the sunlit path of racial justice. Now is the time to lift our nation from the quick sands of racial injustice to the solid rock of brotherhood. Now is the time to make justice a reality for all of God's children.

It would be fatal for the nation to overlook the urgency of the moment. This sweltering summer of the Negro's legitimate discontent will not pass until there is an invigorating

autumn of freedom and equality. Nineteen sixty-three is not an end, but a beginning. Those who hope that the Negro needed to blow off steam and will now be content will have a rude awakening if the nation returns to business as usual. There will be neither rest nor tranquility in America until the Negro is granted his citizenship rights. The whirlwinds of revolt will continue to shake the foundations of our nation until the bright day of justice emerges.

But there is something that I must say to my people who stand on the warm threshold which leads into the palace of justice. In the process of gaining our rightful place we must not be guilty of wrongful deeds. Let us not seek to satisfy our thirst for freedom by drinking from the cup of bitterness and hatred.

We must forever conduct our struggle on the high plane of dignity and discipline. We must not allow our creative protest to degenerate into physical violence. Again and again, we must rise to the majestic heights of meeting physical force with soul force. The marvelous new militancy which has engulfed the Negro community must not lead us to a distrust of all white people, for many of our white brothers, as evidenced by their presence here today, have come to realize that their destiny is tied up with our destiny. They have come to realize that their freedom is inextricably bound to our freedom. We cannot walk alone.

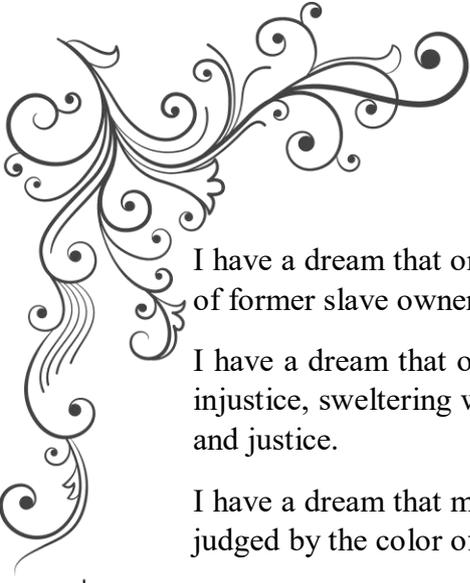
As we walk, we must make the pledge that we shall always march ahead. We cannot turn back. There are those who are asking the devotees of civil rights, "When will you be satisfied?" We can never be satisfied as long as the Negro is the victim of the unspeakable horrors of police brutality. We can never be satisfied, as long as our bodies, heavy with the fatigue of travel, cannot gain lodging in the motels of the highways and the hotels of the cities. We cannot be satisfied as long as the Negro's basic mobility is from a smaller ghetto to a larger one. We can never be satisfied as long as our children are stripped of their selfhood and robbed of their dignity by signs stating "For Whites Only". We cannot be satisfied as long as a Negro in Mississippi cannot vote and a Negro in New York believes he has nothing for which to vote. No, no, we are not satisfied, and we will not be satisfied until justice rolls down like waters and righteousness like a mighty stream.

I am not unmindful that some of you have come here out of great trials and tribulations. Some of you have come fresh from narrow jail cells. Some of you have come from areas where your quest for freedom left you battered by the storms of persecution and staggered by the winds of police brutality. You have been the veterans of creative suffering. Continue to work with the faith that unearned suffering is redemptive.

Go back to Mississippi, go back to Alabama, go back to South Carolina, go back to Georgia, go back to Louisiana, go back to the slums and ghettos of our northern cities, knowing that somehow this situation can and will be changed. Let us not wallow in the valley of despair.

I say to you today, my friends, so even though we face the difficulties of today and tomorrow, I still have a dream. It is a dream deeply rooted in the American dream.

I have a dream that one day this nation will rise up and live out the true meaning of its creed: "We hold these truths to be self-evident: that all men are created equal."

I have a dream that one day on the red hills of Georgia the sons of former slaves and the sons of former slave owners will be able to sit down together at the table of brotherhood.

I have a dream that one day even the state of Mississippi, a state sweltering with the heat of injustice, sweltering with the heat of oppression, will be transformed into an oasis of freedom and justice.

I have a dream that my four little children will one day live in a nation where they will not be judged by the color of their skin but by the content of their character.

I have a dream today.

I have a dream that one day, down in Alabama, with its vicious racists, with its governor having his lips dripping with the words of interposition and nullification; one day right there in Alabama, little black boys and black girls will be able to join hands with little white boys and white girls as sisters and brothers.

I have a dream today.

I have a dream that one day every valley shall be exalted, every hill and mountain shall be made low, the rough places will be made plain, and the crooked places will be made straight, and the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together.

This is our hope. This is the faith that I go back to the South with. With this faith we will be able to hew out of the mountain of despair a stone of hope. With this faith we will be able to transform the jangling discords of our nation into a beautiful symphony of brotherhood. With this faith we will be able to work together, to pray together, to struggle together, to go to jail together, to stand up for freedom together, knowing that we will be free one day.

This will be the day when all of God's children will be able to sing with a new meaning, "My country, 'tis of thee, sweet land of liberty, of thee I sing. Land where my fathers died, land of the pilgrim's pride, from every mountainside, let freedom ring."

And if America is to be a great nation this must become true. So let freedom ring from the prodigious hilltops of New Hampshire. Let freedom ring from the mighty mountains of New York. Let freedom ring from the heightening Alleghenies of Pennsylvania!

Let freedom ring from the snowcapped Rockies of Colorado!

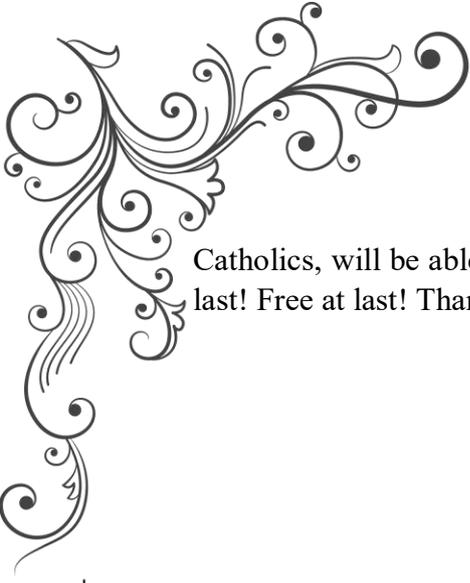
Let freedom ring from the curvaceous slopes of California!

But not only that; let freedom ring from Stone Mountain of Georgia!

Let freedom ring from Lookout Mountain of Tennessee!

Let freedom ring from every hill and molehill of Mississippi. From every mountainside, let freedom ring.

And when this happens, when we allow freedom to ring, when we let it ring from every village and every hamlet, from every state and every city, we will be able to speed up that day when all of God's children, black men and white men, Jews and Gentiles, Protestants and

Catholics, will be able to join hands and sing in the words of the old Negro spiritual, “Free at last! Free at last! Thank God Almighty, we are free at last!”

“Translating from one language to another is like walking through a maze: at every step, you have to make decisions about which path to take, and each choice leads you to a new set of possibilities.”

- David Bellos

Translated Text

நான் ஒரு கனவு காண்கிறேன் - மார்ஷன் லூதர் கிங்

நம் நாட்டின் வரலாற்றிலேயே சுதந்திரத்திற்காக நடைபெற்ற மாபெரும் போராட்டம் என்று பேசப்படப் போகும் இந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்க நிகழ்ச்சியில் உங்கள் அனைவருடனும் இணைந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இன்று நாம் யாருடைய நினைவகத்தில் நின்று கொண்டிருக்கின்றோமோ அந்த மாபெரும் அமெரிக்க தலைவர், 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமெரிக்க அடிமை ஒழிப்பு பிரகடனத்தில் கையெழுத்திட்டார். அந்தப் பிரகடனம் அநீதித்தீயில் வாடி வதங்கி அடிமைகளாக இருந்த இலட்சக்கணக்கான கருப்பின மக்களுக்கு நம்பிக்கை எனும் கலங்கரை விளக்கமாக அமைந்தது. இருட்டு சிறையில் பல காலமாக அடைக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை தரும் விடியலாக அது இருந்தது.

100 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன ஆனால் நீக்ரோக்கள் இன்னும் விடுதலை பெறவில்லை நூறு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன நீக்ரோக்களின் வாழ்க்கை இன்றும் இன ஒதுக்கல் என்ற தீமையாலும் இனப்பாகுபாடு என்ற சங்கிலியாலும் மிக மோசமாக முடக்கப்பட்டுள்ளது. 100 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன செழிப்பு என்ற பெரிய கடலுக்கு நடுவே வறுமை என்ற தனித் தீவில் நீக்ரோக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நூறு ஆண்டுகள் கடந்தும் கூட நீக்ரோ அமெரிக்க சமூகத்தில் ஒரு மூலையில் வதைபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான் சொந்த மண்ணிலேயே அகதியாக வாழ்கின்றான் இந்த வெட்கக்கேடான நிலைமையை வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டவே நாம் இங்கு ஒன்று கூடியிருக்கின்றோம்.

ஒரு விதத்தில் பார்த்தால் ஒரு காசோலையை கொடுத்து பணம் பெறுவதற்காக நாம் நமது நாட்டின் தலைநகருக்கு வந்திருக்கின்றோம். நம் குடியரசை நிர்மாணித்த சிற்பிகள் அரசியலமைப்பு சட்டத்தையும் சுதந்திரப் பிரகடனத்தையும் வீரமிக்க வார்த்தைகளால் எழுதிய போது தங்களுடைய வாரிசுகளான ஒவ்வொரு அமெரிக்கருக்கும் ஒரு கடன் உறுதி பத்திரமாகவே (Promissory Note) அதை பாவித்து கையெழுத்திட்டார்கள். இந்தக் கடனுறுதி பத்திரம் அனைத்து அமெரிக்கர்களுக்கும், ஆம் வெள்ளையர்களுக்கு மட்டுமல்ல கருப்பினர்களுக்கும் கூடத்தான் வாழ்வரிமை, சுதந்திரம், மகிழ்ச்சியை தேடிப்பெறும் உரிமை போன்ற மீற முடியாத சில உரிமைகளை வழங்கியது. ஆனால் கருப்பின மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அமெரிக்கா இந்த கடனுறுதிப் பத்திரத்தில் மோசடி செய்து விட்டது என்பதே வெளிப்படை. இந்த புனிதமான கடமையை நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக ஒரு மோசடி காசோலையை அமெரிக்கா கருப்பின மக்களுக்கு தந்திருக்கின்றது. அந்த காசோலை போதுமான நிதி இல்லை என்ற காரணம் காட்டி திரும்பி வந்துவிட்டது.

ஆனால் நீதி என்ற வங்கி திவால் ஆகிவிட்டது. இதை நாங்கள் நம்ப மறுக்கின்றோம். ஏராளமான வாய்ப்புகள் பூத்துக் குலுங்கும் இந்த நாட்டில் எங்களுக்கு மட்டும் வழங்க நிதி இல்லை என்பதை ஏற்க மறுக்கின்றோம். ஆகவே அந்த காசோலையைக் கொடுத்து பணத்தை பெற நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கின்றோம். அந்தக் காசோலையை நாங்கள் நீட்டும் போது சுதந்திரம், நீதி, பாதுகாப்பு போன்ற செல்வங்கள் எங்களுக்கும் கிடைக்கும்.

செயலில் இறங்க வேண்டிய தருணம் இதுதான் என்பதை அமெரிக்காவிற்கு நினைவூட்டவே இந்த பரிசுத்தமான இடத்திற்கு நாங்கள் வந்திருக்கின்றோம். பிரச்சினையை ஆரப்போடுவதற்கோ அல்லது படிப்படியான சிறு சிறு மாற்றங்களை மேற்கொண்டு திருப்தி அடைவதற்கோ இது நேரமல்ல.

ஜனநாயகம் தந்த வாக்குறுதியை மெய்பித்துக் காட்ட வேண்டிய தருணமிது. இன ஒதுக்கல் என்ற இருண்ட துக்ககரமான பள்ளத்தாக்கிலிருந்து வீறு கொண்டு எழுந்து இனச்சமத்துவம் என்ற ஒளி வீசும் பாதையில் நடை போட வேண்டிய தருணமிது. இன அநீதி என்ற புதைக் குழியில் இருந்து நம் நாட்டை மீட்டெடுத்து சகோதரத்துவம் என்ற உறுதியான அடித்தளத்தில் இதை நிலை நிறுத்த வேண்டிய தருணமிது கடவுளின் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் நீதி கிடைக்கும் என்பதை நிலைநாட்ட இதுவே சரியான தருணம்.

இந்த தருணத்தின் அவசியத்தை புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால், நாடே பேரழிவை சந்திக்கும் கருப்பின மக்களின் நியாயமான மனக்குறை எனும் இந்த தகிக்கும் கோடை காலம் சுதந்திரம், சமத்துவம் என்ற உயிர்ப்பு தரும் இலையுதிர் காலம் வரும் வரை நீடிக்கும். 1963^{ம்} ஆண்டு முடிவல்ல. அது ஒரு தொடக்கம். கருப்பர்களின் உணர்ச்சிக்கு வடிகால் தேவை என்பதால் இந்த பேரணி நடத்துகிறார்கள். இந்த பேரணிக்குப்பின் மீண்டும் அமைதியாய் விடுவார்கள் என்று நம்புவார்கள். நாட்டை பழைய நிலைமைகளை நீடிக்குமாறு செய்தால் அதிர்ச்சி அடைவார்கள். கருப்பின மக்களுக்கு முழுமையான உரிமைகள் கிடைக்கும் வரை அமெரிக்காவில் அமைதிக்கோ நிம்மதிக்கோ இடமில்லை. நீதி என்ற பிரகாசமான நாள் உதயமாகும் வரை இந்த கலகம் எனும் சூறாவளிக் காற்று தமது நாட்டின் அஸ்திவாரத்தை உலுக்கிக் கொண்டே இருக்கும்.

நீதி தேவனின் மாளிகை வாசலில் நின்று கொண்டிருக்கும் என்னுடைய மக்களுக்கு நான் சில விடயங்களை சொல்ல வேண்டும். நமக்கான இடத்தை பெறுவதற்காக போராட்டத்தில் தீய செயல்களை செய்யும் குற்றத்துக்கு நாம் ஆளாகி விடக்கூடாது. வெறுப்பையும் கசப்புணர்வையும் குடித்து தாகத்தை தணித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யக் கூடாது. கண்ணியமும் கட்டுப்பாடுமான மேன்மையான பாதையில் போராட்டம் தொடர வேண்டும். நமது நூதனமான எதிர்ப்பு வன்முறையால் சீரழிந்து விட நாம் அனுமதித்து விடக்கூடாது. வன்முறையை எதிர்கொள்ள மீண்டும் மீண்டும் ஆன்மீக வலிமையின் துணையினை மட்டுமே நாம் நாட வேண்டும்.

கருப்பின மக்களைப் பற்றி இருக்கும் இந்த அற்புதமான புதிய போர்க்குணம் அனைத்து வெள்ளையர்களும் நம்மை எதிரிகளாக நினைக்கும் நிலைக்கு தள்ளிவிடக்கூடாது. பல வெள்ளையின சகோதரர்களும் அவர்களது எதிர்காலமானது பிரிக்க முடியாத வகையில் நமது எதிர்காலத்துடன் பின்னிப்பிணைந்திருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் இங்கு கூடி இருப்பதே இதற்கு சாட்சியாகும். நமது விடுதலையோடு அவர்களது விடுதலையும் பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிப்பிணைந்திருக்கின்றது என்ற புரிதல் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கின்றது.

நாம் மட்டுமே தனியே நடைபோட முடியாது.

நாம் மேற்கொண்டு நடக்கும் போது நமது பயணம் முன்னோக்கி தான் இருக்க வேண்டும் என்ற உறுதி மொழியை எடுத்துக்கொள்வோம்.

நாம் முன்வைத்த காலை பின் வைக்க முடியாது.

சிவில் உரிமை மீது தீவிர பற்று உடையவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் எப்பொழுது தான் திருப்தி அடைவீர்கள் என்று ஒரு சிலர் கேட்கின்றார்கள். காவல்துறையின் கொடுமைகளுக்கு கருப்பர்கள் பலியாவது நிற்கும் வரை எங்களால் திருப்தி அடைய முடியாது, நீண்ட பயணம் செய்து களைப்படைந்திருக்கும் கருப்பர்களுக்கு தேசிய நெடுஞ்சாலைகளில் இருக்கும் ஹோட்டல்களிலும் நகர விடுதிகளிலும் தங்க ஓய்வெடுக்க அனுமதி கிடைக்கும் வரை எங்களால் திருப்தி அடைய முடியாது. அதிகபட்சம் சின்ன சேரியிலிருந்து பெரிய சேரிக்கு மட்டும் தான் கருப்பின மக்களால் குடியேற முடியும் என்ற நிலை நீடிக்கும் வரை எங்களால் திருப்தி அடைய முடியாது. வெள்ளையர்களுக்கு மட்டும் என்ற பலகைகள் எங்கள் குழந்தைகளின் அடையாளத்தை சூறையாடுவதும் அவர்களது கண்ணியத்தை களவாடுவதும் நீடிக்கும் வரை எங்களால் திருப்தி அடைய முடியாது. கருப்பர்களுக்கு வாக்குரிமை கிடைக்கும் வரை எங்களால் திருப்தியடைய முடியாது. நியூயார்க்கில் இருப்பவர்களுக்கு தாம் வாக்களித்து எதை சாதித்து விடப் போகின்றோம் என அதிருப்தியில் இருக்கும் வரை எங்களால் திருப்தி அடைய முடியாது. நாங்கள் திருப்தி அடையவில்லை. அடையவும் மாட்டோம். நீதி மழை போல பொழியும் வரை நியாயம் அருவி போல பாயும் வரை எங்களால் திருப்தியடைய முடியாது.

உங்களில் ஒரு சிலர் மாபெரும் அக்கினிச் சோதனைகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் மத்தியிலிருந்து இங்கே வந்திருக்கின்றீர்கள் என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. உங்களில் ஒரு சிலர் சிறைச்சாலைகளில் குறுகிய அறைகளில் இருந்து நேராக இங்கே வந்திருக்கின்றீர்கள். உங்களில் ஒரு சிலர் விடுதலை தாகத்தால் அடுக்கடுக்கான சித்திரவதைகளையும் காவல்துறையின் கொடுமைகளை சந்தித்த பகுதியிலிருந்து இங்கே வந்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் அனைவரும் நூதனமான முறையில் துன்பங்களை எதிர்கொண்டீர்கள். தேடாமல் கிடைத்த துன்பங்களுக்கும் மீட்சி நிச்சயம் உண்டு என்று

நம்பிக்கையோடு தொடர்ந்து பணியாற்றுங்கள். ஏதாவது ஒரு வழியில் இந்த சூழலில் நிச்சயம் மாறும் மாற்றப்படும் என்ற புரிதலோடும் மிசிசிபிக் திரும்பிச் செல்லுங்கள். ஹலோபமாவிற்ரு திரும்பிச் செல்லுங்கள். தெற்கு கரோலினாவிற்ருத் திரும்பிச் செல்லுங்கள் ஜார்ஜாவிற்ரு திரும்பிச் செல்லுங்கள். லூசியானாவிற்ரு திரும்பிச் செல்லுங்கள். நமது வடக்கு பகுதி நகரங்களில் இருக்கும் சேரிகளுக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள்.

நண்பர்களே நிராசை எனும் பள்ளத்தாக்கில் விழ வேண்டாம் என உங்களிடம் நான் இன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றும் நாளையும் நம்மை இன்னல் எதிர்கொண்டாலும் நான் ஒரு கனவு காண்கின்றேன் என்பதை இன்று உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்கின்றேன். இந்தக் கனவு அமெரிக்க கனவில் ஆழமாக வேர் கொண்டுள்ளது.

இந்த நாடு ஒரு நாள் எழுச்சி பெற்று அனைத்து மனிதர்களும் சமமாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த உண்மையை அனைவரும் அனைவராலும் தெளிவாக காணக் கூடியது என்ற உண்மைக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ளும் என்று நான் ஒரு கனவு காண்கின்றேன்.

ஜார்ஜியாவின் சிவப்பு மலைகளின் முன்னால் அடிமைகளின் புதல்வர்களும் அடிமைகளை வைத்திருந்த முன்னாள் எஜமானர்களின் புதல்வர்கள் சகோதரத்துவம் என்ற மேசையில் ஒன்றாக அமரும் நாள் ஒன்று வரும் என்று நான் ஒரு கனவு காண்கின்றேன்.

அநீதி, அடக்குமுறை என்ற கொடுமைகளில் புலங்கிக் கொண்டிருக்கும் மிசிசிபி மாநிலம் சுதந்திரம், நீதி போன்றவை பூத்துக்குலுங்கும் சோலையாக நிச்சயம் ஒருநாள் மாறும் என்று நான் ஒரு கனவு காண்கின்றேன்.

நிறத்தை வைத்து மதிப்பிடாமல் தங்களது நடத்தையை வைத்து மதிக்கப்படும் ஒரு நாட்டில் எனது சின்ன குழந்தைகள் வாழும் நாள் ஒன்று வரும் என்று நான் கனவு காண்கின்றேன். நான் இன்று ஒரு கனவு காண்கின்றேன். இனவெறி பிடித்தோர் அலையும் அலபாமாவின் வெற்று வார்த்தைகளை வீசும் ஆளுநரை கொண்ட அலபாமாவில் கருப்பின சிறுவர் சிறுமிகள் வெள்ளை நிற சிறுவர் சிறுமிகளோடு கரம் கோர்க்கும் நாள் ஒன்று வரும் என்று நான் ஒரு கனவு காண்கின்றேன்.

நான் இன்று ஒரு கனவு காண்கிறேன்.

ஒவ்வொரு பள்ளமும் மேடாக்கப்படும். ஒவ்வொரு குன்றும் மலையும் பெயர் தெரியப்படும். மேடு பள்ளங்கள் சமதளமாக்கப்படும். கோணல் மானலான பாதைகள் நேராக்கப்படும். தேவனின் மகிமை வெளிப்படும். தேவனின் மாமிசமாக விளங்கும் அனைவரும் ஒன்றாக அதை காண்பார்கள் என்று நான் கனவு காண்கின்றேன்.

இதுதான் நமது நம்பிக்கை. இந்த நம்பிக்கையோடு நான் தென்பகுதிக்குச் செல்லப் போகின்றேன். இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டு நான் நிராசை என்ற மலையில் இருந்து ஆசை என்ற சிற்பத்தை செதுக்க இந்த நம்பிக்கை கொண்டு தான் வேற்றுமை என்ற சகோதரத்துவம் என்ற அழகான ஒன்றாக மாற்றப் போகின்றேன். இந்த நம்பிக்கையோடு தான் நாம் அனைவரும் ஒன்றாகப் பணியாற்றப் போகின்றோம். ஒன்றாக விளையாடப் போகின்றோம். ஒன்றாகப் போராடப் போகின்றோம். ஒன்றாக சிறை செல்லப் போகின்றோம். ஒரு நாள் நிச்சயம் நமக்கு விடுதலை கிடைக்கும் என்ற புரிதலோடு சுதந்திரத்திற்கான போராடப் போகின்றோம்.

கடவுளின் குழந்தைகள் அனைவரும் இந்த பாடலை புதிய அர்த்தத்தோடு பாடும் நாளாக அது இருக்கும்.

என் நாடே விடுதலை தழுவும் அற்புத நாடே உன்னைப் பாடுகிறேன்

என் தந்தைகள் உயிர் நீத்த இந்த பூமியில் என் முன்னோர்கள் குடியேறிய பெருமைக்கே தேசத்தில்

ஒவ்வொரு மலையிலிருந்தும் ஒலிக்கட்டும் விடுதலை கீதம்.

அமெரிக்கா ஒரு மாபெரும் தேசமாக வேண்டுமென்றால் இது நடக்க வேண்டும்.

கம்பீரமான மலைச் சிகரங்களில் இருந்து விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்

நியூயார்க்கின் மாபெரும் மலைகளில் இருந்து விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்

பெனிசெல்வனியாவின் உயரமான அல்கேனி சிகரங்களில் இருந்து விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்

பனி மூடிய கொலோரடாவின் ராக்கி மலைகளில் இருந்து விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்

கலிபோர்னியாவின் வளைந்த மலைச் சரிவிலிருந்து விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்.

அதுமட்டுமல்ல

ஜார்ஜியாவின் கல்மலையிலிருந்து விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்.

டெனிஸியின் மலையில் இருந்து விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்.

ஒவ்வொரு மலையிலிருந்தும் ஒவ்வொரு குன்றில் இருந்தும் விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்.

எல்லா மலைகளில் இருந்தும் விடுதலை கீதம் ஒலிக்கட்டும்.

இது நடக்கும்போது விடுதலை கீதம் ஒலிக்கும் போதும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு குக்கிராமத்தில் இருந்தும் விடுதலை கீதம் ஒலிக்கும் போது, ஒவ்வொரு மாநிலத்தில் இருந்தும் ஒவ்வொரு நகரத்திலிருந்தும் விடுதலை கீதம் ஒலிக்கும் போது, அப்போது கருப்பர்கள், வெள்ளையர்கள், யூதர்கள், யூதர்கள் அல்லாதவர்கள், கத்தோலிக்கர்கள் என தேவனின் குழந்தைகள் அனைவரும் கைகோர்த்துக்கொண்டு கீழே உள்ள நீக்ரோ பாடலை பாடும் நாள் அப்பொழுது உதயமாகும்.

விடுதலை பெற்று விட்டோம் எல்லாம் வல்ல தேவனே

இறுதியாக நாங்கள் விடுதலை பெற்று விட்டோம்.

Translator's note

We have known that Martin Luther King has freed the coloured people from the clutches of slavery, and his contribution to non-violent form of struggle has been greatly acknowledged. I have tried to translate one of his milestone speech entitled "I have a dream" as I found it to be extremely powerful to infuse anyone with thoughts of justice.

“With languages, you are at home
anywhere”.

- Edmund De Waal

Authored by : Unkown
Source : ChatGPT
Translated by : Ms. M.B.F Athoofa & Ms. M.J. Zainab Hija (2020/2021 Batch)

16

Original Text

The Importance of Language: Bridging Cultures and Enriching Lives

Language holds a profound significance in our lives, as it serves as a vital tool for communication, connection, and understanding. Through language, we express our thoughts, emotions, and ideas. It enables us to connect with others, share our experiences, and forge relationships.

Language plays a fundamental role in preserving culture and heritage. It carries the stories, traditions, and values of generations past, allowing us to understand our roots and foster a sense of belonging. It acts as a bridge, connecting diverse cultures and fostering empathy and appreciation for different perspectives.

Furthermore, language empowers individuals by providing them with a means to access knowledge, education, and opportunities. It enables us to express our needs, assert our rights, and participate in societal discourse.

In the globalized world we live in, proficiency in multiple languages has become increasingly valuable. It enhances career prospects, opens doors to new cultures, and enables meaningful connections with people from different backgrounds.

In conclusion, language is not merely a means of communication; it is a powerful force that shapes our identities, deepens our understanding, and enriches our lives. Embracing and valuing diverse languages can lead to a more inclusive and harmonious world, where cultural exchange and mutual respect thrive.

“Translation is the art of failure.”

- Umberto Eco

Translated Text

மொழியின் முக்கியத்துவம் : பண்பாட்டைப் பிணைத்தலும் வாழ்வை மேம்படுத்தலும்

எமது வாழ்வில் மொழி மிக ஆழமான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. இது தொடர்பாடலுக்கும், பிறருடன் இணையவும், புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தவும் முக்கிய கருவியாக செயலாற்றுகிறது. மொழியினூடாக நாம் சிந்தனைகள், எண்ணங்கள் மற்றும் யோசனைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறோம். இது எம்மைப் பிறருடன் தொடர்பு கொள்ளவும், எமது அனுபவங்களை பகிர்வும், உறவுகளை ஏற்படுத்தவும் இயலுமாக அமைகிறது.

மொழியானது கலாச்சாரத்தினதும், பாரம்பரியத்தினதும் பாதுகாப்பிற்கு அடிப்படை அங்கமாக செயல்படுகிறது. இது கதைகள், பாரம்பரியங்களையும் மற்றும் தலைமுறைகளின் கடந்தகால மதிப்பினை எடுத்துச்செல்வதுடன், எமது வேர்களையும் வளர்ப்பையும் புரிந்துக்கொள்ளவும், எமது உடைமைகள் தொடர்பான அறிவை ஊட்டவும் வழிவகுக்கிறது. மேலும் இது பல்கலாசாரங்களை இணைத்தல், அனுதாபங்களை வளர்த்தல், வித்தியாசமான கண்ணோட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றிற்கு பாலமாகவும் செயற்படுகிறது.

மேலும் மொழியானது அறிவு, கல்வி மற்றும் வாய்ப்புக்கள் என்பவற்றை அணுகுவதற்கான வழிமுறையை வழங்குவதனூடாக தனிமனித ஆளுமைகளை மேம்படுத்துகிறது. இது எம்முடைய தேவைகளை வெளிப்படுத்த, உரிமைகளை வலியுறுத்த மற்றும் சமூக கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட சாத்தியமளிக்கிறது.

நாம் வாழும் பூகோளமயமாக்கப்பட்ட உலகில் பல மொழிகள் புலமை பெருகிய முறையில், மதிப்புமிக்கதாகி விட்டன. இது தொழில்வாய்ப்புகளை மேம்படுத்தல், புதிய கலாசாரங்களுக்கு வழி திறத்தல் மற்றும் வெவ்வேறு பின்புலம் கொண்ட மக்களுடன் அர்த்தமுள்ள தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்துகிறது.

இறுதியாக, மொழியானது வெறும் தொடர்பாடல் சாதனம் மட்டுமன்றி, எமது அடையாளங்களை வடிவமைக்கின்ற, எமது புரிதலை ஆழமாக்கக்கூடிய, எமது வாழ்வை மேம்படுத்துகின்ற ஒரு உந்துசக்தியாகும். கலாச்சாரப் பரிமாற்றமும், பரஸ்பர மரியாதையும் காணப்படுமிடத்தில், மொழிப்பல்வகைமைக்கு மதிப்பளிப்பதானது ஒரு இணக்கமான உலகிற்கு வழிவகுக்கும்.

Translator's note

We wanted to contribute to the knowledge about the study of languages. Hence, the choice of this article on language. This attempt challenged us into hitherto-untressed territories with respect to translation, and has rewarded us with priceless experiences.

“Writers make national literature, while translators make universal literature”.

- Jose Saramago

Authored by : Unkown
Source : Speech by Princess Diana (At Turning Point Conference 1993)
Translated by : Ms. J.F. Rizna, Ms. N.I.M.F. Nisathi & Ms. N.F. Saneerja
(2020/2021 Batch)

17

Original Text

Women and Mental Health

Where do we begin?

From those I have spoken to through my work with Turning Point, the beginning seems to be that women in our society are seen as the carers - the ones who can cope. Whatever life throws at them - they will always cope.

On call twenty-four hours a day, seven days a week, whether their children are sick, their husbands are out of work or their parents are old and frail and need attending - they will cope. They will cook and clean, go out to work, attend to the needs of those around them - and they will cope.

They may be suffering themselves, from post-natal depression, violence in the home or struggling in a daze of exhaustion and stress to make ends meet - but they will cope.

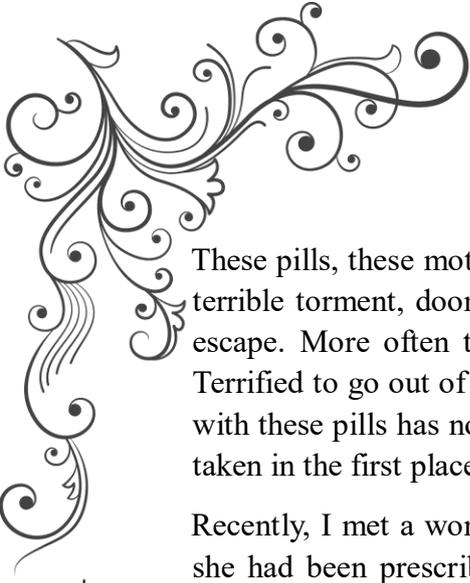
Strangely, it is women themselves as well as men who believe this to be true. So deep seated is this belief that it can take enormous courage for women to admit they cannot cope, that they may need help. Either from family and friends or the support systems put in place by you the professionals.

Frequently they will attempt to survive it alone, falling help-lessly into a deeper and darker depression as they feel more and more trapped by the life they are leading. As their world closes in on them their self-esteem evaporates into a haze of loneliness and desperation as they retreat further and further from those who could help them.

Many women and men turn to alcohol to numb the pain of their despair. But because it is seen in women as less acceptable to admit to a dependence on alcohol, it often goes unnoticed. They are merely perceived as having a 'rather nervous disposition'. The suffering behind their anxious eyes so often goes unseen.

Sadly, for others the strain becomes too much and their decision to take their own life seems to them the only way of ending their pain. Perhaps they didn't believe they deserved the same support they had given to others?

For those who find the courage tentatively to ask for help the pill for every ill is most often administered. For decades tranquilizers, sleeping pills and anti-depressants have been given to generations of women -three times as many as to men!

These pills, these mother's little helpers have left a legacy of millions of women locked into a terrible torment, doomed to a life of dependence from which there is still very little help to escape. More often than not they retreat into their own private hell behind closed doors. Terrified to go out of their homes into what to them has become a frightening world. Dealing with these pills has now become a greater problem than the 'condition' that caused them to be taken in the first place!

Recently, I met a woman who against the odds had succeeded in getting off the tranquilizers she had been prescribed to help with her post-natal depression. She had been taking these pills for over thirty years! Giving herself permission to give them up had not been easy but with specialist help she had won!

Her biggest realization was that during those years she had completely lost touch with her own identity. She had now discovered that she was no longer the person others believed her to be. The drugs had closed her down. They had managed to turn her into an anxious zombie. At last, she was now able to learn how to live again and become the person she was born to be.

Whether these drugs were given in a genuine attempt to help or whether they were offered as a means of making her more tranquil and acceptable to those around her, the effect can be the same. These pills will tend to make a woman more passive to help her conform to the norm. But whose norm is it?

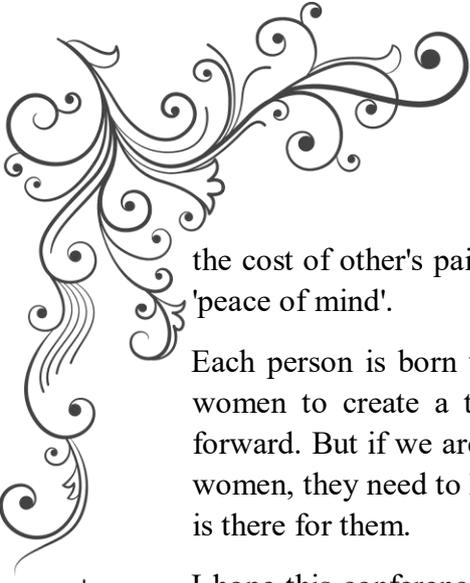
Isn't it normal not to be able to cope all the time? Isn't it normal for women as well as men to feel frustrated with life? Isn't it normal to feel angry and want to change a situation that is hurting?

Perhaps we need to look more closely at the cause of the illness rather than attempt to suppress it. To accept that putting a lid on powerful feelings and emotions cannot be the healthy option. That to offer women the opportunity to explain their predicament sooner, could be a far more effective use of limited resources, rather than wait until their strength to survive has been sapped.

As long as the real reasons for their problems go unnoticed and unattended, they will continue to pass on to the next generation their dis-ability.

If we as a society continue to disable women, by encouraging them to believe they should only do things that are thought to benefit their family even if these women are damaged in the process; if they feel they never have the right to do anything that is just for themselves; if they feel they must sacrifice everything for their loved ones even at the cost of their health, their inner strength and their own selfworth; they will live only in the shadow of others and their mental health will surely follow. But if we can help to give them back their right to fulfil their own potential and to share that with their family, children or friends, maybe fewer women would find themselves living a life that is bleak beyond belief.

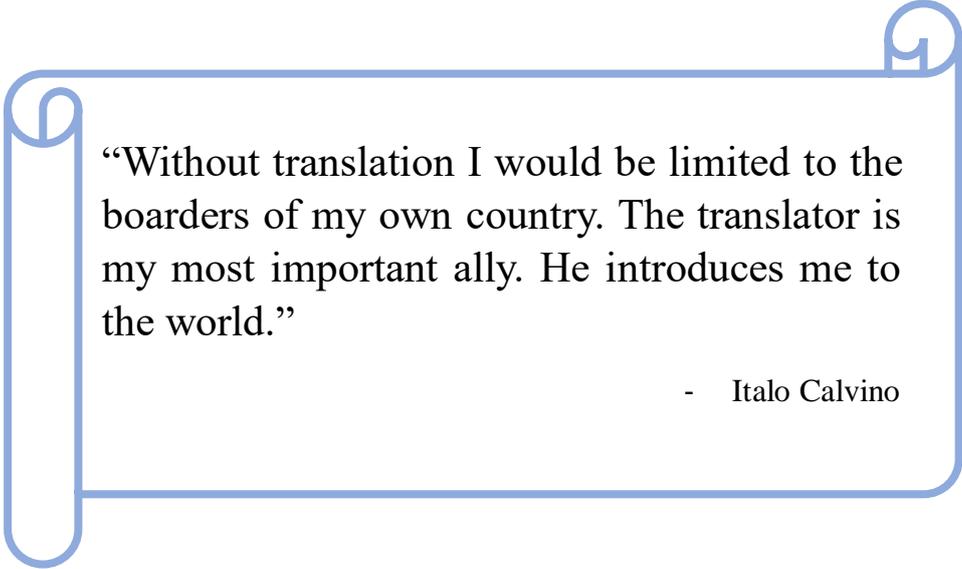
Those women who have taken on the heavy burden of attending to others need also to be attended. Not just for their own sake but for the good of us all. Health and happiness taken at

the cost of other's pain and suffering cannot be acceptable. Women have a right to their own 'peace of mind'.

Each person is born with very individual qualities and potential. We as a society owe it to women to create a truly supportive environment in which they too can grow and move forward. But if we are to help the quiet desperate lives lived behind closed doors by so many women, they need to know for certain they are not alone - that real support and understanding is there for them.

I hope this conference will help us to understand the needs of women more clearly and that you will find a way of reaching them more effectively and help to give them back their rightful, mentally healthy life.

“Without translation I would be limited to the boarders of my own country. The translator is my most important ally. He introduces me to the world.”

- Italo Calvino

Translated Text

பெண்கள் மற்றும் மனநலம்

நாம் எங்கிருந்து ஆரம்பிக்கலாம்?

‘Turning Point’ உடனான எனது பணியின் போது நான் பேச கிடைத்தவர்களிடம் இருந்து, தெரிய வருகின்ற ஆரம்பம் என்னவென்றால் நம் சமூகத்தில் பெண்கள் பராமரிப்பாளர்களாக மற்றும் சமாளிக்கக் கூடியவர்களாகவே பார்க்கப்படுகின்றார்கள். வாழ்க்கை அவர்களின் மீது எதை திணித்தாலும் அவர்கள் எப்போதும் அதை சமாளிக்கக் கூடியவர்களாகவே இருப்பார்கள்.

ஒரு நாளின் 24 மணி நேரமும், வாரத்தின் ஏழு நாட்களின் அழைப்பிற்கும், அவர்களின் குழந்தைகள் நோய் வாய்ப்பட்டு இருந்தாலும், கணவன் வேலை இல்லாமல் இருந்தாலும், அல்லது அவர்களின் பெற்றோர் வயோதிப நிலையை அடைந்து உடல் சோர்வுற்று கவனிப்பு தேவைப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் அனைத்தையும் அவர்கள் சமாளிக்கக் கூடியவர்களாகவே இருப்பார்கள். அவர்கள் சமைப்பார்கள் மற்றும் சுத்தம் செய்வார்கள், வெளியில் வேலைக்கு செல்வார்கள், அவர்களைச் சுற்றி உள்ளவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வார்கள். மேலும், அனைத்தையும் அவர்கள் சமாளிக்கக் கூடியவர்களாகவே இருப்பார்கள்.

அவர்கள் பிரசவத்தின் பின்னான மனச்சோர்வு, வீட்டில் உள்ள வன்முறைகள் அல்லது களைப்பு மற்றும் மன அழுத்தத்தில் அவர்களுக்குள்ளேயே போராடிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் அவை அனைத்தையும் சமாளிக்கக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள்.

ஆச்சரியம் என்னவென்றால் ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் இது உண்மை என்று நம்புகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கை மிகவும் ஆழமாக பதிந்துள்ளது. பெண்கள் தங்களால் அனைத்தையும் சமாளிக்க முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள அவர்களுக்கு தைரியமும் உதவியும் தேவைப்படலாம். அது குடும்பத்தில் உள்ளவர்களிடமிருந்தோ, நண்பர்களிடம் இருந்தோ அல்லது உங்களைப் போல் தொழில் வல்லுனர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆதரவு அமைப்புகளிடமிருந்தோ கிடைக்கலாம்.

அடிக்கடி அவர்கள் தனியாக வாழ முயற்சிப்பார்கள், உதவி கிடைக்காமல் ஆழ்ந்த கசப்பான மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கையில் மீண்டும் மீண்டும் சிக்கிக் கொள்வது போல் உணர்வதால், அவர்களின் உலகம் அவர்களை நெருங்கும் போது அவர்களின் சுயமரியாதை, தனிமை மற்றும் விரக்தியின் மூடு பனியாக ஆவியாகி அவர்களுக்கு உதவ முடியாதவர்களிடமிருந்து மென்மேலும் பின்வாங்குகிறது.

பல பெண்களும் ஆண்களும் தங்களின் விரக்தியின் வலியை குறைப்பதற்காக மதுவுக்கு அடிமையாகிறார்கள். ஆனால் பெண்களில் அவர்கள் மதுவுக்கு அடிமையாக இருப்பது குறைவாகவே ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதால் அது கவனிக்கப்படாமலே போகிறது. மாறாக அவர்கள் வெறுமனே அதிக பதட்டம் கொண்டவர்களாகவே கருதப்படுகின்றார்கள். அவர்களின் கவலை தோய்ந்த கண்களுக்கு பின்னால் இருக்கும் கஷ்டங்கள் கவனிக்கப்படாமலே போகின்றன.

துரதிஷ்ட வசமாக மற்றவர்களுக்கு சிரமம் என்று நினைத்து தங்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதே அவர்களின் வலியை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதற்கான ஒரே வழி என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு ஆதரவு வழங்கினார்களோ அதே அளவு ஆதரவு பெற அவர்களும் தகுதியானவர்கள் என்று அவர்கள் ஏன் நம்பவில்லை?

தற்காலிகமான தைரியம் உடையவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நோய்க்கும் மாத்திரையை உதவியாக கேட்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுகிறது. பல தசாப்தங்களாக, அமைதிப்படுத்தும் மருந்துகள், தூக்க மாத்திரைகள் மற்றும் மன அழுத்த எதிர்ப்பு மருந்துகள் பெண்களுக்கு தலைமுறை

தலைமுறையாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அது ஆண்களுக்கு மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது.

இந்த மாத்திரைகள் தாய்மாரின் சிறிய உதவியாளர்களாக இருந்து மில்லியன் கணக்கான பெண்களின் பாரம்பரியத்தை ஒரு பயங்கரமான வேதனையில் அடைத்து வைத்துள்ளது. இதைச் சார்ந்து வாழும் வாழ்க்கையில் இருந்து தப்பிக்க இன்னும் சிறிய வழி இருக்கிறது. பெரும்பாலும் அவர்கள் மூடியிருக்கின்ற கதவுக்கு பின்னாலுள்ள தங்களது சொந்த நரகத்தில் பின்வாங்கி செல்கிறார்கள். தங்களது வடுக்களை விட்டு வெளியே செல்ல பயந்து இருக்க அவர்களுக்கு அப்படி என்ன பயமுறுத்துகின்ற உலகமாக இது மாறிவிட்டது. முதலில் இந்த மாத்திரைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு காரணமான நிபந்தனையை விட இப்போது அவற்றை கையாள்வது பெரிய சிக்கலாக இருக்கிறது.

அண்மையில் நான் ஒரு பெண்ணை சந்தித்தேன். அவள் தனது பிரசவத்திற்கு பின்னரான மனச்சோர்விலிருந்து நீங்க தனது அமைதியற்ற நிலைக்கு எதிராக வெற்றி பெற்றிருக்கிறாள். அவள் முப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக இந்த மாத்திரைகளை உட்கொண்டிருந்திருக்கிறாள். அவற்றை கைவிடுவதற்கு அவளுக்கு அனுமதி வழங்குவது எளிதான விஷயம் அல்ல. ஆனால் அவள் சிறப்பு உதவியால் அதிலிருந்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறாள்.

அந்த ஆண்டுகளில் அவள் தன் சொந்த அடையாளத்துடனான தொடர்பை முற்றிலும் இழந்துவிட்டாள் என்பது அவளுடைய மிகப்பெரிய புரிதலாக இருந்திருக்கிறது. மற்றவர்கள் நம்புகின்ற நபர் தான் இல்லை என்பதை அவள் இப்போது கண்டுபிடித்து இருக்கிறாள். மருந்துகள் அவளை முழுமையாக மூடிவிட்டன. மற்றும் அவை அவளை ஒரு ஆர்வம் மிகுந்த சொம்பையாக (Zombie) மாற்றி இருந்தது. இறுதியாக, அவள் இப்போது எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதை கற்றுக் கொள்ள முடிந்திருப்பதுடன், அவள் மீண்டும் பிறந்த நபரைப் போல் மாறி இருக்கிறாள்.

இந்த மருந்துகள் உண்மையாக உதவுவதற்கான முயற்சியில் கொடுக்கப்பட்டதா அல்லது அவளை மிகவும் அமைதியான மற்றும் அவளை சுற்றியுள்ளவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாக வழங்கப்பட்டதா என பலவாறான காரணங்கள் இருந்தாலும் விளைவு ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. அவை விதிமுறைகளுக்கு இணங்குவதற்கு உதவுகின்றன. ஆனால் அது யாருடைய விதிமுறையாக இருக்கின்றது?

எல்லா நேரத்திலும் சமாளிக்க முடியாமல் இருப்பது சாதாரண விஷயமில்லையா? ஆண்களும் பெண்களும் வாழ்க்கையில் விரக்தி அடைவது சாதாரணமானதில்லையா? கோபமாக இருப்பதும், வேதனை தரும் சூழ்நிலையை மாற்ற விரும்புவதும் இயல்பானதில்லையா?

அனேகமாக நாம் நோயினை அடக்குவதற்கு முயற்சி செய்வதை விட நோய்க்கான காரணத்தினை மிகவும் உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். பலம் வாய்ந்த உணர்வுகளையும், உணர்ச்சிகளையும் மூடி வைப்பது ஆரோக்கியமான ஒரு தெளிவாக இருக்க முடியாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பெண்களுக்கு அவர்களின் இக்கட்டான நிலையினை விரைவில் விளக்குவதற்கு வாய்ப்பளித்தல், அவர்கள் உயிர் வாழ்வதற்கான பலம் குறையும் வரை காத்திருப்பதை விட, வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களினை பயன்படுத்துவது மிகவும் வினைத்திறனாகும்.

அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கான உண்மையான காரணங்கள் கவனிக்கப்படாமல், கவனிக்கப்படாமல் இருக்கும் வரை அவர்களது இயலாமையானது தொடர்ச்சியாக அவர்களுடைய அடுத்த தலைமுறைக்கும் கொண்டு செல்லப்படுவதாகவே இருக்கும். நாங்கள் ஒரு சமூகமாக பெண்கள் அவர்களின் குடும்பத்திற்கு நன்மை பயக்கும் விடயங்களை மாத்திரம் செய்ய வேண்டும் என்று நம்ப வைத்து இச்செயல்பாட்டில் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டாலும் அவர்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் முடக்கிக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்காக மட்டும் அவர்களுக்கு எதுவும் செய்து கொள்வதற்கான உரிமை ஒருபோதும் இல்லை என அவர்கள் உணர்ந்தால், கட்டாயமாக அவர்களது அன்புக்குரியவர்களுக்காக

அவர்களது உடல் நலம், உள்ளார்ந்த பலம், சுய பெறுமதி எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் உணர்ந்தால், அவர்கள் மற்றவர்களின் நிழலிலே மாத்திரம் வாழ்வார்கள் மற்றும் அவர்களது உள்நலம் அவ்வாறே அவர்களை தொடரும். ஆனால், நாங்கள் அவர்களது தனிப்பட்ட திறன்களை நிறைவேற்றுவதற்கான உரிமையினை அவர்களுக்கு திரும்ப வழங்கி உதவினால் மற்றும் அதனை அவர்களது குடும்பம், பிள்ளைகள் அல்லது நண்பர்களுடன் பகிர்ந்தால் சிலவேளை சிறிதளவிலான பெண்கள் இருண்ட நம்பிக்கைக்கு அப்பால் ஒரு வாழ்க்கையை அவர்களே கண்டு கொள்வார்கள்.

மற்றவர்களின் தேவைகளை கவனிப்பதை பெரும் சமையாக ஏற்றுள்ள பெண்களது தேவைகளும் கவனத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும். அவை, அவர்களின் சொந்த நலனுக்காக மட்டுமல்லாது நம் அனைவரின் நலனுக்கும் சிறந்தது. ஆரோக்கியமும் மகிழ்ச்சியும் மற்றவர்களின் வலியிலும் வேதனையிலும் இருந்து எடுக்கப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பெண்களுக்கு அவர்களது தனிப்பட்ட மன அமைதிக்கான உரிமை உள்ளது.

ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் மிகவும் தனிப்பட்ட ரீதியான பண்புகளுடனும் திறனுடனும் பிறக்கின்றான். நாங்கள் ஒரு சமூகமாக உண்மையான ஆதரவான சூழலினை உருவாக்குவதற்கு பெண்களுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதில் அவர்களும் வளர்ந்து முன்னேறலாம். ஆனால் மூடப்பட்ட கதவுகளுக்கு பின்னால் அமைதியான அவநம்பிக்கையான வாழ்வினை வாழும் அதிகளவிலான பெண்களுக்கு நாம் உதவுவோம். ஆனால் அவர்கள் தனியாக இல்லை உண்மையான ஒத்துழைப்பும் புரிதலும் அவர்களுக்காக உள்ளது என அவர்கள் நிச்சயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இம்மாநாடு பெண்களின் தேவைகளை இன்னும் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்வதற்கும் அவை, அவர்களிடம் சென்றடைவதற்கான வழியினை திறன்பட கண்டு கொள்வதற்கும், சரியான மன ரீதியான ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை அவர்களுக்கு திருப்பிக் கொடுப்பதற்கும் எங்களுக்கு உதவும் என நம்புகிறேன்.

Translator's note

This article draws our attention to mental health of women. Care given to women's care and welfare contributes substantially to the healthy development of the community in general. Drawn by the charismatic persona and commitment of Princess Diana to women's health, I felt impelled to bring the content out in Tamil translation.

“Poetry is what gets lost in translation.”

- Robert frost

Authored by : Corryn Wetzel
Source : Daily Correspondent, March 29, 2022.
Translated by : Ms. Uzma Uwaiz (2020/2021 Batch)

18

Original Text

Negative Effects of Social Media May Impact Adolescent Girls and Boys at Different Ages.

A new study suggests certain ‘windows’ of development when youngsters appear most sensitive to technology.

Girls and boys appear to be susceptible to the negative effects of social media use at different ages, according to new research. A Study published today in nature communications suggests that teens and tweens have different windows of vulnerability to technology depending on their biological sex.

Like many adults, most American teens have a close relationship with their screens. Half of children in the United States own a smartphone by age 11, a nearly nine 9 of 10 teenagers have their own device. As teens’ social media use has risen, so have rates of depression, anxiety, and suicide, leading scientists to investigate a potential connection, reports Virginia Hughes for the New York Times.

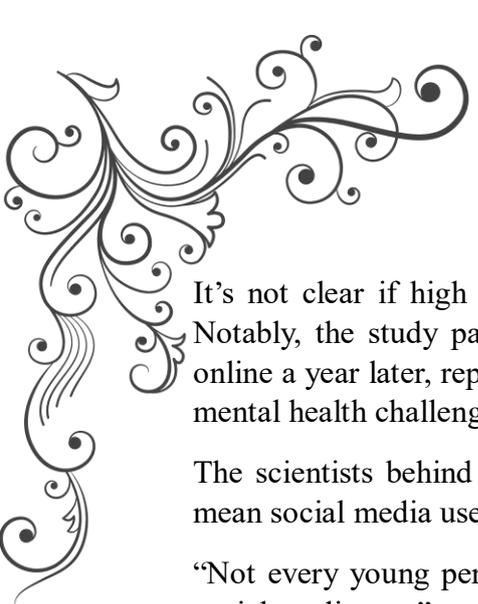
“Adolescence is a time of cognitive, biological and social change, all of which are intertwined, making it difficult to disentangle one factor from another”, says study author Sarah-Jayne Blakemore, a psychologist at the University of Cambridge, in a press release.

To look at the relationship between adolescents’ social media use and their “life satisfaction,” researchers surveyed 84,000 people in Britain between the ages of 10 and 80 years old, including more than 17,000 tweens and teens. When they analyzed the responses, they found two distinct “windows” of development when heavy social media use lowers life satisfaction: ages 11 to 13 for girls and 14 to 15 for boys.

The results suggest sensitivity to social media use might be linked to developmental or hormonal changes around puberty, which occurs later in boys than in girls.

“The link between social media use and mental wellbeing is clearly very complex,” says study author Amy Orben, also a University of Cambridge psychologist, in a press release. “Changes within our bodies, such as brain development and puberty, and in our social circumstances appear to make us vulnerable at particular times of our lives.”

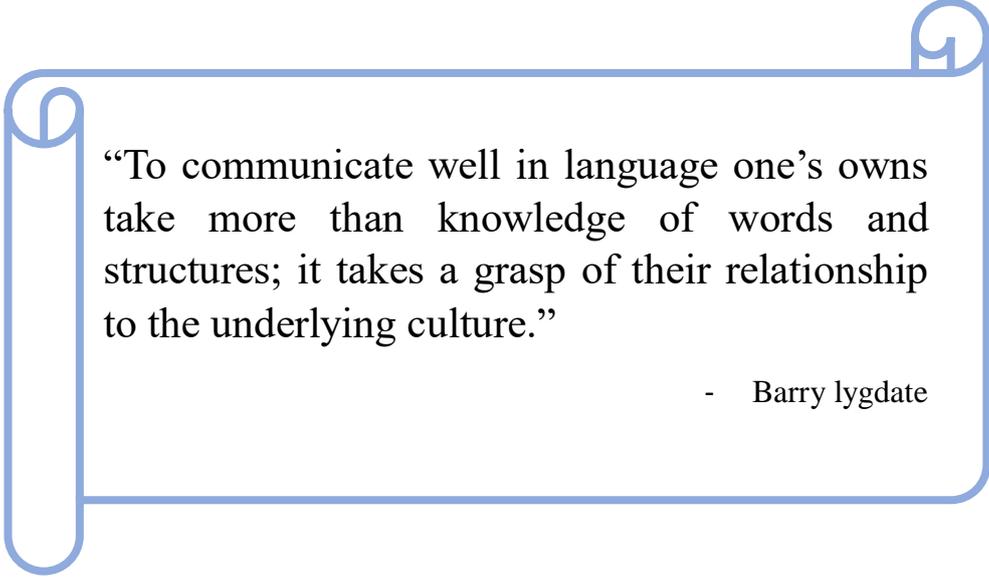
The researchers also found that social media use predicts lower life satisfaction at 19 years old in both sexes, per the Guardian’s Ian Sample. While the study authors aren’t sure why that’s the case, it could be that around that age many people go through significant life transitions and may rely more heavily on social media.

It's not clear if high social media use is a cause or a symptom of lower life satisfaction. Notably, the study participants that reported feeling less satisfied overall spent more time online a year later, reports Nick Morrison for Forbes. Instead of being the root of adolescents' mental health challenges, high social media use may simply be a coping mechanism.

The scientists behind the work emphasize that their study results are averages, and do not mean social media use has negative impacts on the mental health of all adolescents.

"Not every young person is going to experience a negative impact on their wellbeing from social media use," study author Rogier Kievit, a neuroscientist at the Doners Institute, notes in a statement. "Some might use social media to connect with friends, or cope with a certain problem or because they don't have anyone to talk to about a particular problem or how they feel for these individuals, social media can provide valuable support."

"To communicate well in language one's own take more than knowledge of words and structures; it takes a grasp of their relationship to the underlying culture."

- Barry Lygdate

Translated Text

சமூக ஊடகங்களின் எதிர்மறையான விளைவுகள் வெவ்வேறு வயதுடைய இளம் பெண்கள் மற்றும் ஆண்களை பாதிக்கலாம்.

இளைஞர்கள் தொழில்நுட்பத்திற்கு ஏற்புடையவர்களாக ஆகும் போது அவர்களின் வளர்ச்சியின் சில 'படிமுறைகளை' இப் புதிய ஆய்வு பரிந்துரைக்கின்றது.

புதிய ஆய்வின் படி பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் வெவ்வேறு வயதில் சமூக ஊடகப் பயன்பாட்டின் எதிர்மறையான விளைவுகளுக்கு எளிதில் பாதிக்கப்படுகின்றனர். நேச்சர் கம்யூனிகேஸன்ஸில் இன்று வெளியிடப்பட்ட ஓர் ஆய்வில் பதினம் வயதுடையவர்கள் 9 தொடக்கம் 12 வயதுடையவர்களின் பல்வேறு பாதிப்புக்கள் அவர்களின் உயிரியல் பாலினத்தில் சார்ந்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது.

ஏனைய பதினம் வயதினரைப் போலவே அமெரிக்க பதினம் வயதினரும் இலத்திரனியல் திரைகளுடன் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டுள்ளனர். அமெரிக்காவிலுள்ள குழந்தைகளில் பாதி பேர் 11 வயதிலே கையடக்கத் தொலைபேசியை வைத்துள்ளனர். மேலும் 10 இல் 09 பங்கு பதினம் வயதினர் சொந்தமாக இலத்திரனியல் சாதனங்களை வைத்துள்ளனர். பதினம் வயதினரின் சமூக ஊடகப் பயன்பாடு அதிகரித்துள்ளதால் மனச்சோர்வு, பதட்டம் மற்றும் தற்கொலை விகிதங்கள் அதிகரித்துள்ளது என்று இது தொடர்பான ஆய்வை மேற்கொள்ளும் முன்னணி விஞ்ஞானிகள் கூறுவதாக வர்ஜீனியா ஹியூஸ் நியூயார்க் டைம்ஸிற்காக தெரிவித்தார்.

“இளமைப் பருவம் என்பது அறிவாற்றல், உயிரியல் மற்றும் சமூக மாற்றங்களுக்கான காலம் ஆகும். இவை அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இவற்றை ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைப் பிரிப்பது கடினம்” என்று கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் உளவியலாளரான சாரா-ஜெய்ன் பிளேக்மோர் ஒரு செய்திக் குறிப்பில் கூறுகிறார்.

இளம் பருவத்தினரின் சமூக ஊடக பயன்பாட்டிற்கும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் திருப்திக்கும் இடையிலான உறவை ஆய்வு செய்ய ஆராய்ச்சியாளர்கள் பிரிட்டனில் 10 முதல் 80 வயதுக்குட்பட்ட 84000 பேரை ஆய்வு செய்தனர். இதில் 17000 இற்கும் மேற்பட்டவர்கள் இளைஞர் யுவதிகளாவர். அவர்களின் பதில்களை பகுப்பாய்வு செய்த போது அதிகரித்த சமூக ஊடகப் பயன்பாடு வாழ்க்கைத் திருப்தியைக் குறைக்கும் வளர்ச்சியின் இரண்டு முக்கிய படிமுறைகளை கண்டறிந்தனர்: அவை வயது 11 முதல் 13 வரை பெண்கள் மற்றும் 14 முதல் 15 வரை ஆண்கள்.

சமூக ஊடகப் பயன்பாடு பெண்களைவிட ஆண்களுக்கு பொறுப்பு வாய்ந்த ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அது அவர்களது உடல் வளர்ச்சி மற்றும் ஹார்மோன் மாற்றங்களுடன் தொடர்புபட்டிருக்கிறது என்று ஆய்வு முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

“சமூக ஊடகப் பயன்பாட்டிற்கும் மனநலத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு மிகவும் குழப்பமானது” என்று கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக உளவியலாளரான எமி ஆர்பன் ஒரு செய்திக் குறிப்பில் கூறுகின்றார். “முளைவளர்ச்சி மற்றும் பருவமடைதல் போன்ற நமது உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் எமது சமூகத்தில் நிகழும் மாற்றங்களும் நம் வாழ்வில் குறிப்பிட்ட சில சமயங்களில் எம்மை பாதிக்கின்றன.”

கார்டியனின் இயன் மாதிரியின் படி, சமூக ஊடகப் பயன்பாடு 19 வயதுடைய இருபாலினருக்கும் குறைவான வாழ்க்கைத் திருப்தியை வழங்குவதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்தனர். இதற்கான காரணத்தை ஆராய்ச்சியாளர்களால் உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை. என்றாலும் குறிப்பிட்ட வயதில் வாழ்வில் சில மாற்றங்கள் நிகழ்வதும் சமூக ஊடகப் பயன்பாட்டில் மிகவும் அதிகமாக சார்ந்திருப்பதும் அதற்கான காரணங்களாக இருக்கக் கூடும்.

அதிகமான சமூக ஊடகப் பயன்பாடு குறைந்த வாழ்க்கைத் திருப்திக்கான காரணமா அல்லது அறிகுறியா என்பது தெளிவின்மையாக உள்ளது. போர்ப்ஸிற்காக நிக்மோரிசன் தெரிவிக்கையில் ஆய்வின் பங்கேற்பாளர்கள் நிகழ்நிலையில் அதிக நேரம் செலவழித்தமை திருப்தி குறைவாக இருப்பதற்கு காரணமாக ஒரு வருடத்திற்கு பிறகு கூறியதாக கூறுகிறார். அதிகமான சமூக ஊடகப் பயன்பாடானது இளம் பருவத்தினரின் மனநலச் சவால்களுக்கு மூலக்காரணமாக இருப்பதற்கு பதிலாக அவற்றை சமாளிக்கும் ஒரு முறைாக இருக்கலாம்.

இந்த ஆய்வில் ஈடுபட்ட விஞ்ஞானிகள் தங்களது ஆய்வு முடிவுகள் நடுநிலையாக இருப்பதாக கூறுகின்றனர். ஏனெனில், அவர்களது ஆய்வு முடிவுகள் சமூக ஊடகப் பயன்பாடு அனைத்து இளம் பருவத்தினதும் மன ஆரோக்கியத்திலும் எதிர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதைக் காட்டவில்லை.

“ஒவ்வொரு இளைஞனும் சமூக ஊடகப் பயன்பாட்டினால் அவர்களின் வாழ்வில் எதிர்மறையான தாக்கங்களுக்கு உட்படப் போவதில்லை” என்று டோன்டர்ஸ் இன்ஸ்டிடியூட்டில் உள்ள நரம்பியல் விஞ்ஞானி ரோஜியர் கீவிட் ஒரு அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார். “சிலர் சமூக ஊடகத்தை நண்பர்களுடன் தொடர்புருவதற்கும், சில சிக்கல்களை சமாளிப்பதற்கும் பயன்படுத்துகின்றார்கள். மேலும் குறிப்பிட்ட சிக்கல்களைப் பற்றி அவர்களுடன் பேச யாரும் இல்லாததால் அச்சிக்கல்கள் பற்றி பேச சமூக ஊடகங்கள் பெரும் ஆதரவை வழங்குகின்றன.”

Translator's note

The article discusses a study revealing that adolescent girls and boys are affected by social media at different ages. Conducted by researchers at the University of Cambridge, the study found distinct "windows" of vulnerability: ages 11 to 13 for girls and 14 to 15 for boys. It suggests that hormonal and developmental changes around puberty could contribute to this sensitivity. The study also notes a correlation between high social media use and lower life satisfaction at age 19 for both sexes, though it doesn't establish causation. Some adolescents may find social media supportive, while others may experience negative impacts.

“Language is a potent force - more than the words alone, it can communicate a community's mindset, attitude and priorities.”

- Caroline Davieste

Authored by : Unkown

Source : https://www.valaitamil.com/inspiration-3_6721.html

Translated by : Ms. V. Dhashekaa (2019/2020 Batch)

19

Original text

அன்னை தெரசா

“உங்கள் மருத்துவமனை எதிரில் ஒரு நோயாளி மரணப்படுக்கையில் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அவனுக்கு நீங்கள் உதவக்கூடாதா?”

“உயிர் பிழைக்கும் நிலையில் உள்ளவருக்குத்தான் எங்களால் உதவமுடியும். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் உயிர் போகும் நிலையில் இருப்பவருக்கு எங்களால் உதவ முடியாது” என்றார் அந்த மருத்துவமனை அதிகாரி.

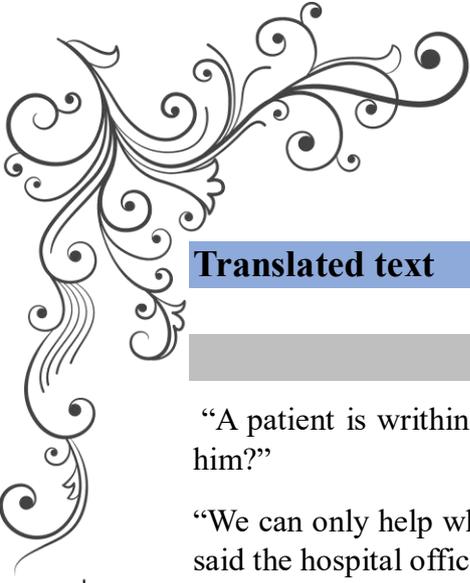
அந்த பதில் அன்னை தெரசாவின் மனதை உலுக்கிப் போட்டது. ஒரு மனிதன் நல்லவனாக? கெட்டவனாக? ஏழை? பணக்காரனாக எப்படி வேண்டுமானாலும் வாழலாம். ஆனால் அவனது இறப்பு என்பது அமைதியாக நிகழவேண்டும். எந்த ஒரு மனிதனும் துடிதுடித்து அனாதையாக இறப்பதை விரும்பவில்லை. இறக்கும் தருவாயில் இருந்த மனிதன் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கூட இல்லாமல் எப்படி தவித்திருப்பான். துடித்திருப்பான். இறக்கும் போதே என்னென்ன நினைத்தானோ. அதைவிடக் கொடுமையாக இருக்கும் தருவாயில் இருக்கும்போது கூட அவன் மீது அன்பு செலுத்த ஆள் இல்லையே என்று கலங்கினார். யாரோ ஒரு மனிதருக்காக வாய்விட்டுப் புலம்பினார். கண்ணீர் பெருக கதறி அழுதார்.

1952ஆம் ஆண்டில் காளிகாட், காளிகோவில் பகுதியில் நிர்மல் ஹிர்தே என்ற பெயரில் ஒரு இறப்போர் இல்லம் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் இறப்போர் இல்லத்திற்கு பெரும் எதிர்ப்பு கிளம்பியது. இறக்கும் நிலையில் உள்ள ஆதரவற்றவர்கள் ஐயோ எனக்கு இன்னும் சாவு வரமாட்டேன்கிறதே என்று மனம் கலங்காமல், மன அமைதியான சூழ்நிலையிலும் இறைவனுடைய பிரார்த்தனையிலும் மரணத்தை தழுவுவார்கள். வாழ்வதற்குதான் அன்பும் அமைதியும் பிரார்த்தனையையும் தேடினோம். ஆனால் இறப்புக்கும் இது போன்ற சூழ்நிலை வேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டினார் தெரசா. நிர்மல் ஹிர்தே இல்லம் 20க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் தொடங்கப்பட்டது. இதில் 85,000 பேர் அமைதியான முறையிற் உயிர் நீத்துள்ளனர்.

இதேபோல் ஒரு நாள் சாலை ஓரத்தில் உள்ள ஒரு குப்பைத் தொட்டியில் ஒரு பச்சிளம் குழந்தை இருப்பதைப் பார்த்தார் அன்னை. அந்த குழந்தையை பேணிக் காப்பாற்றினார். பெற்றோர்களால் கைவிடப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு என்று 1953 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15 ஆம் நாள் „நிர்மல் சிசுவன்” தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் அது நிர்மல் கென்னடி இல்லமாக வளர்ச்சியடைந்தது.

1957 ஆம் ஆண்டு தொழு நோயாளிகளுக்காக “சாந்திநகர் தொழு நோயாளிகள் இல்லம்” தொடங்கப்பட்டது. தொழு நோயாளிகளைத் தொடும் போதெல்லாம் இறைவனைத் தொடும் உணர்வு தனக்கு ஏற்படுவதாக கூறினார். 119 நிறுவனங்கள் மூலமாக 745 நாடுகளில் ஒரு நாளைக்கு 2 லட்சம் தொழுநோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை அளித்துவந்தார் அன்னை தெரசா.

தொழுநோயாளிகள், உயிருக்குப் போராடுபவர்கள், இறக்கும் தருவாயில் உள்ளவர்களைப் பார்த்ததும் அன்னை தெரசாவுக்கு ஏற்பட்ட தூண்டுதல் காரணமாக அவர்களுக்காக ஒரு அமைப்பைத் தொடங்கினார். நோயாளிகள் மீது அன்பு செலுத்தினார்.

Translated text

Mother Theresa

“A patient is writhing with agony in deathbed in front of your hospital. Shouldn’t you help him?”

“We can only help who can be survived. We can’t help someone who is going to die shortly” said the hospital officer.

That answer shook Mother Theresa’s mind. A man can live as good or bad or Poor or rich as he likes. But he must die peacefully. No one wants to die by suffer as an orphan. How a man who is in the verge of death suffer without even water to drink. He would have been throbbing. What could have he thought when he was dying. Even worse of it, there was no one to love him even when he was about to die, mother Theresa was worried. She wailed for some one. She cried.

In the year 1952, she started a house for the dying in the name of Nirmal Hirday in Kalighat in the region of the temple of goddess Kali. Initially there was a lot of opposition to the ‘house of the dying’. Those who have no support at the point of death would face death in a calm state of mind and pray to the Lord, without worrying why they are not dying yet. We seek love, peace and prayer just to live. But Theresa pointed out that death also needs a similar situation. Nirmal Hirday house was launched in more than twenty countries. 85,000 people have died there peacefully.

Similarly, one day she saw a baby in garbage on the side of the road. She took care and saved the child. ‘Nirmala Shishu Bhavan’ was started for abandoned children by their parents on 15th of February in the year 1953. It later developed into ‘Nirmala Kennedy House’.

In the 1957 ‘Shanthi Nagar Leprosy Home’ was started for lepers. She said that she felt when she’s touching the god when she touched the leprosy patients. Mother Theresa was treating 2 million lepers a day in 745 countries through 119 institutions. Mother Theresa was inspired to start an organization for lepers, those struggling for life, and those on the verge of death. She started an organization for them. She cared the patients.

Translator’s note

The selfless service to the millions of impoverished and the sick, was all that Mother Teresa devoted herself to, all her life. This exceptional attribute has inspired me to pass the life message of Mother Teresa to speakers of other languages.

Authored by : Mrs. Suryakumari Narmatha

Source : சரித்திரம் பெற்ற சாதனைப் பெண்கள்

Translated by : Ms. M.R.F. Hamasha & Ms. N. Priyavarthana (2020/2021 Batch)

20

Original Text

விண்வெளி வீராங்கனை கல்பனா சாவ்லா

இன்னும் 16 நிமிடங்களே இருக்கின்றன. 16 நாட்கள் பறந்த கொலம்பியா விண்வெளி ஓடம் தரை இறங்க என்ற நிலையில் திடீரென்று விண்வெளியில் அந்த விபத்து நடந்து உலகையே துயரத்துக்குள்ளாக்கி விட்டது. அதில் இருந்த ஏழு விண்கலப் பயணிகளில் ஆறு பேர் அமெரிக்கர்கள். ஏழாவதாக இருந்தவர் இந்தியாவைச் சேர்ந்த வீராங்கனை கல்பனா சாவ்லா.

சிறு வயதிலிருந்தே “நிலவுக்குச் செல்வேன்” என்று சொல்லி வந்த கல்பனா, விண்வெளிக்குச் சென்ற முதல் இந்தியப் பெண் விண்வெளி வீராங்கனை என்ற பெருமையைப் பெற்றார்.

பதினாறு நாள் வானத்தில் விண்வெளி சோதனைச் சாலையாக இயங்கிய கொலம்பியா தன் பணியை வெற்றிகரமாக முடித்துத் தரை இறங்கும் நேரத்தில் கோரமான விபத்து நேர்ந்துவிட்டது.

இரண்டு லட்சத்து ஏழாயிரம் அடி உயரத்தில் மணிக்கு, 12,500 மைல் வேகத்தில் பறந்து வந்த விண்வெளி ஓடம் டெக்ஸாஸ் அருகே தரை இறங்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது வெடித்துச் சிதறியது.

அபாரமான துணிச்சல் மிகுந்த பெண்மணி, பழகுவதற்கு இனிமையானவர், சமூக சேவையில் நாட்டம் கொண்டவர். சிறு வயதிலிருந்தே நட்சத்திரங் களுக்குப் பயணிப்பேன் என்று சொல்லி விண்வெளியில் பறந்தவர் என்றெல்லாம் புகழ்மாலைகள் சூட்டப் படுகின்றன.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜார்ஜ் புஷ், நட்சத்திரங் களுக்குச் செல்வேன் என்று கூறிய கல்பனா அதற்கு அப்பாலும் சென்று விட்டார் என்று உருக்கமாக டெக்ஸாஸில் ஜான்ஸன் ஸ்பேஸ் சென்டரில் நடந்த இரங்கல் கூட்டத்தில் கூறி இருக்கிறார்.

பெண்களின் பிறப்பு விகிதாசாரம் ஆயிரம் ஆண் குழந்தைகளுக்கு 770 என்ற அபாயகரமான நிலையில் இருக்கும் ஹரியானா மாநிலத்தில் பிறந்தவர் கல்பனா சாவ்லா. ஹரியானா மாநிலத்தில், கர்னாலில், பன்வாரிலால்- சன்யோசீதா தம்பதியருக்கு மகளாக 1961-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ஆம் தேதி பிறந்தார்.

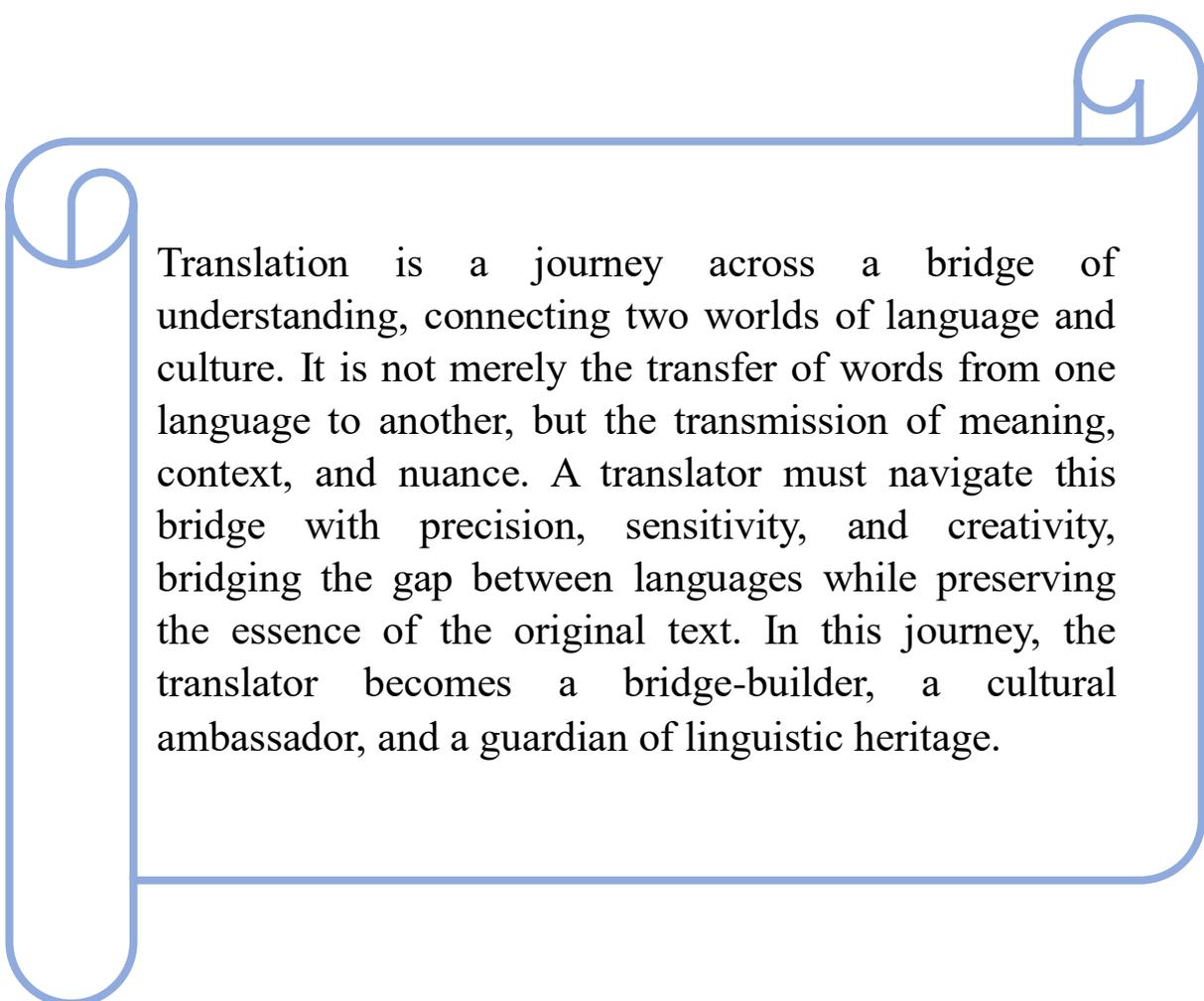
ஆரம்பக் கல்வியை தாகூர் பள்ளியில் பயின்றார், சண்டிகாரிலுள்ள பஞ்சாப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியல் கல்லூரியில், விமானப் பொறியியலில் பட்டம் பெற்றார். டெக்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்றார். கொலரடோ பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து டாக்டரேட் பட்டம் பெற்றார். கொலாரடோவில் படிக்கும் போதே பறக்க ஆரம்பித்தார். 1995-இல் தொழில் ரீதியான பைலட்டுக்கான (ஒன்று மற்றும் பல என்ஜின் விமானங்களுக்கான) லைசென்ஸ் பெற்றார்.

நாசாவில் சேருவதற்கு முன், கலிபோர்னியாவிலுள்ள ஒரு நிறுவனத்தில் துணைத் தலைவராகவும், ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானியாகவும் பணிபுரிந்தார். கலிபோர்னியாவில் இருந்த காலத்தில், வானூர்தி கலையில் சாதனைகள் நடத்த, சில திறமையான தொழில் நுணுக்கங்களில் தன்னை விருத்தி செய்துகொண்டார். இத்துறைகளில் மேலும் ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டார். 1995-இல் நாசாவின் விண்வெளிப் பயிற்சி நிகழ்ச்சிகளில் பட்டம் பெற்றார். பயிற்சி பெற்ற 22 பயிற்சியாளர்களில் 5 பேர் பெண்கள். அந்த ஐந்தில் ஒருவர் கல்பனா.

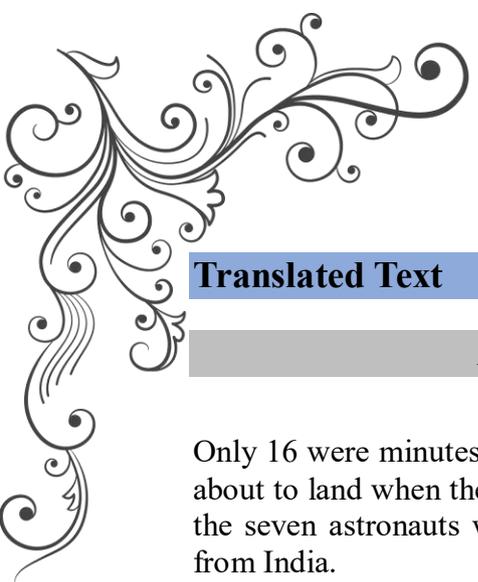

கல்பனா, தனது முதல் விண்வெளிப் பயணத்தி லேயே பல அரிய சாகசங்களை நிகழ்த்தினார். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் பொறுப்பாளராகவும் விளங்கியவர்.

வாழ்க்கையில் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம், சிரத்தை, மனோபாவம் இருந்தால் மட்டுமே வெற்றியை அடைய முடியும் என்பதை நமக்குக் காட்டியவர் இந்தியாவின் முதல் பெண் விண்வெளி வீராங்கனை கல்பனா சாவ்லா.

Translation is a journey across a bridge of understanding, connecting two worlds of language and culture. It is not merely the transfer of words from one language to another, but the transmission of meaning, context, and nuance. A translator must navigate this bridge with precision, sensitivity, and creativity, bridging the gap between languages while preserving the essence of the original text. In this journey, the translator becomes a bridge-builder, a cultural ambassador, and a guardian of linguistic heritage.

Translated Text

Aeronautical Engineer Kalpana Chawla

Only 16 minutes were left. The spacecraft Columbia, which had been flying for 16 days, was about to land when the accident happened in the space and made the whole world sad. Six of the seven astronauts who were in it were Americans. Kalpana Chawla was the seventh astronaut from India.

Kalpana, who had been saying from the young age she would go to the moon, earned the credit of becoming the first Indian woman astronaut to go to space.

Columbia, which operated as a space laboratory for sixteen days in the sky, had successfully completed its mission and a tragic accident occurred when it was about to land. At Two hundred and seven thousand feet high, the spacecraft flew at a speed of 12,500 miles per hour must land near Texas. That's when it exploded.

A very brave lady, pleasant to be with. Passionate about social service. She has been hailed as a woman who has flown in space since she was young age saying that she would travel to the stars.

US President George W. Bush said in a mourning meeting at the Johnson Space Centre in Texas that Kalpana had gone beyond what she had promised to go to the stars. Kalpana Chawla was born in the state of Haryana, where the female birth rate proportion was in a dangerous state that 770 per woman, 1,000 men. She was born on 1st July 1961 in Karnal, Haryana to Banwari Lal and Sanyogitha.

She did her early education at Tagore School and graduated from the College of Engineering, Panjab University, Chandigarh, with a degree in Aeronautical Engineering. She got her master's degree from the University of Texas. She got her doctorate degree from the University of Colorado. She started flying while studying in Colorado. In 1995 she obtained her Commercial Pilot's License (for single and multi-engine aircraft).

Before joining NASA, she worked as a vice president and research scientist at a company in California. During her time in California, she developed herself into some professional skills techniques to achieve feats in aerospace art engaged in further research in these fields. She graduated from NASA's astronaut training program in 1995. Out of 22 trainees, 5 were women and one of those five was Kalpana.

Kalpana, on her first space mission, performed many rare adventures. She was also in-charge of scientific researches.

India's first woman astronaut Kalpana Chawla has shown us that passion, hard work and attitude to serve in life can only lead to success.

Translator's note

The achievements of exceptional women have made history. This article has instilled into me a kind of motivation. My attempt of translation into English is one of the positive impacts on me.

Authored by : Ms. J.D. Nirthika (2020/2021 Batch)
Source : Student Translator's own article
Translated by : Ms. J.D. Nirthika (2020/2021 Batch)

21

Original Text

ஜே.கே.ரௌலிங்

ஹாரி பாட்டர் நாவல் மூலம், கற்பனையின் மூலம், உலகைக் கவர்ந்த எழுத்தாளர் மற்றும் தயாரிப்பாளர். ஜே.கே. ரௌலிங், இவர் உலக சினிமா வரலாற்றில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். இவர் உலகின் பணக்காரர் பட்டியலில் இடம்பிடித்த முதல் பெண் செல்வந்தர் ஆவார்.

இவர் சிறுவயதில் அரசுப் பள்ளியில் படித்தார். ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்க வேண்டும் என்பது அவரது சிறுவயது ஆசை. அவர் நன்றாகப் படித்தார் மற்றும் அவரது பள்ளி ஆசிரியர்கள் அவரை மிகவும் ஊக்கப்படுத்தினர். எனவே ஜே.கே. ரௌலிங் தேர்வு எழுதினார். அவர் பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் மற்றும் ஜெர்மன் ஆகிய 03 பரீட்சைகளில் 2 பரீட்சைகளில் A (U) சித்தியையும் 1 இல் b (D) சித்தியையும் பெற்றார். அவர் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் அனுமதி பெறுவார் என்று நம்பியிருந்தாலும், அவருக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. இதனால் மனதளவில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார். சில காலத்திற்குப் பிறகு, அவர் எக்ஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பட்டம் பெற்றார்.

பட்டம் பெற்ற பிறகு போர்ச்சுகலில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அங்கு ஒருவரை காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர்களுக்கு அழகான பெண் குழந்தையும் பிறந்தது. சிறிது காலம் கழித்து, அவர்களின் உறவு விவாகரத்து மூலம் முடிவுக்கு வந்தது. இது அவரை மீண்டும் மனதளவில் பாதித்தது. அரசு வழங்கும் நலத்திட்டத்தில் அவரும் அவரது குழந்தையும் வாழ்ந்து வந்தனர். அவருடைய சூழ்நிலை என்னவாக இருந்தாலும், அவர் தனது குழந்தைக்கு கதைகள் சொல்வதை நிறுத்தவில்லை. அவர் வாழ்க்கையில் கண்ட தனிமை அவரை நாவல்கள் மற்றும் கதைகளில் அதிக ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. 1990 களில் ஒரு நாள் அவர் மோன்ஸ்டேச்சரிலிருந்து லண்டனுக்கு செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவர் பயணிக்க வேண்டிய ரயில் 4 மணி நேரம் தாமதமானது.

அப்போது அவரது கற்பனையில் தோன்றிய பாத்திரம் மாயாஜால உலகின் கதாநாயகன் ஹாரிபாட்டர். அப்போது தன் எண்ணங்களை எழுத குறிப்பேடுகள் அவரிடம் இல்லை, தன்னிடமிருந்த கைக்குட்டையில் சிறு குறிப்புகளை எழுதினார். பிறகு அவர் கற்பனைகள் எல்லாம் சிறு சிறு டிக்கடைகளில் கதைகளாக மாறியது. அத்தகைய சூழ்நிலையில், அவர் தனது முதல் நாவலான ஹாரிபாட்டரின் முதல் பகுதியை பதிப்பாளர்களுக்கு அனுப்ப விரும்பினார். அப்போது அமெரிக்காவில். புதிய எழுத்தாளர்கள், வெளியீட்டு முகவர்களைத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதனால் அவர் பதிப்பக முகவர்களையும் தொடர்பு கொண்டார். ஆனால் அவரது நாவலை வெளியிட எந்த பதிப்பகமும் முன்வரவில்லை. இது அவருக்கு மன உளைச்சலை ஏற்படுத்தியது. அது அவரை தற்கொலை வரை பாதித்தது. பின்னர் தன் குழந்தைக்காக வாழ வேண்டும் என்று எண்ணி மனநல சிகிச்சைகளுக்கு சென்றார். பின் அவரது நாவலை ஒரு சிறிய பதிப்பகமான ப்ரூமஸ்பெரி எனும் நிறுவனம் வெளியிட முன்வந்தது. அப்போது பெண் எழுத்தாளரின் நாவல் என்று தெரிந்ததால் விற்பனையாகாது எனும் சூழ்நிலைக் காணப்பட்டதால், தனது இயற்பெயர் 'ஜீனே' என்பதைத் தன் தந்தையின் பெயரான 'ரௌலிங்' உடன் இணைத்து 'ஜீனே கேத்தரின் ரௌலிங்' (ஜே.கே ரௌலிங்) என்று மாற்றிக் கொண்டார். அவரது நாவல்களிலும் இவ்வாறாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

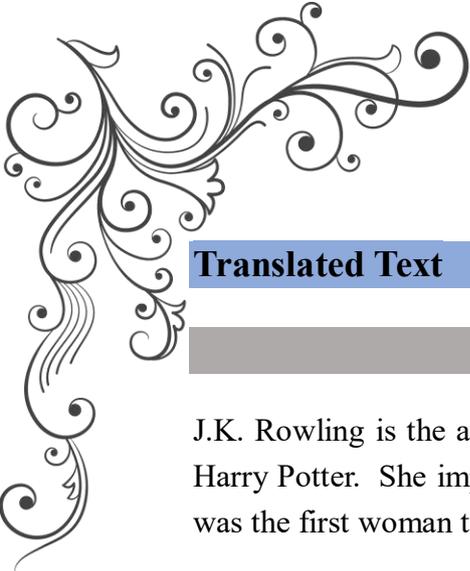
நாவல் வெளியிடப்பட்டது. இது குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை ஒரு பெரிய ரசிகர் பட்டாளத்தை உருவாக்கியது. ஜே.கே. ரௌலிங் பின்னர் ப்ரூமஸ்பெரி நிறுவனத்தின் மூலம் ஹாரிபாட்டர் நாவலின் அடுத்த பாகங்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவை அனைத்தும் மிகவும் பிரபலமாகின. தற்போது இந்த நாவல்கள் 84க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமின்றி திரைப்படமாகவும் வெளியாகி அனைவரையும் கவர்ந்துள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் சிறு டிக்கடைகளில் எழுதத் தொடங்கிய

ரௌலிங், தனது நாவலின் இறுதிப் பகுதியை ஸ்கொட்லாந்தில் உள்ள மிகப்பெரிய சொகுசு விடுதியில் எழுதினார். அவர் தனது வருமானத்தை நோயால் இறந்த தனது தாயைப் போன்ற நோயாளிகளுக்காக செலவழித்தார். இருப்பினும் இன்றும் பல்வேறு நாவல்களை எழுதி வாசகர்களை கவர்ந்து வருகிறார்.

Translation is a delicate dance between languages, where the translator must tread lightly yet confidently, weaving together the threads of two linguistic tapestries to create a seamless fabric of meaning. It is an act of interpretation, negotiation, and transformation, where words take on new life in a different tongue. The translator is both an artist and a craftsman, sculpting raw material into a work of art that resonates with readers across borders and generations.

Translated Text

J.K. ROWLING

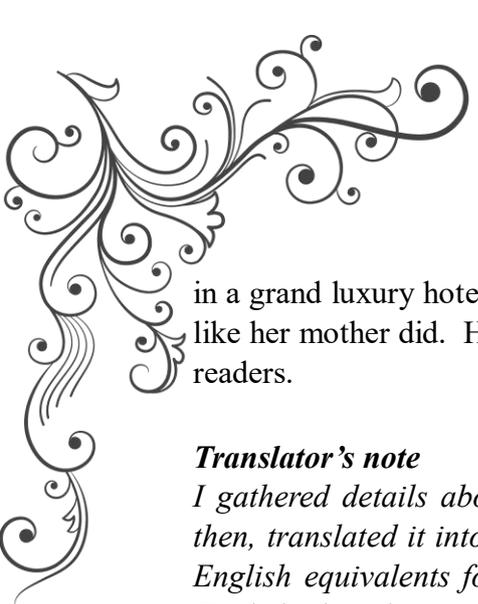
J.K. Rowling is the author and producer who captivated the world by fantasy by her novel Harry Potter. She impacted a big change in the history of world cinema by her novel. She was the first woman to make her way into the list of world's richest people.

She attended government school in her childhood. Her childhood dream was to study at Oxford University. She studied well and her school teachers encouraged her a lot. J.K. Rowling wrote the entrance exam. She obtained A (U) grade in 2 exams and D grade in 1 out of 03 exams in French, English and German. Although she hoped to get admission to Oxford University, but she could not. She was disheartened. After some time, she joined the University of Exeter and completed her graduation.

After graduation, she worked as a teacher in Portugal. She fell in love with a man there and got married. A beautiful baby girl was born to them. Later, their relationship ended in divorce. Again, she was devastated. She and her child were living on the welfare scheme provided by the government. No matter what her circumstances, she never stopped telling stories to her child. The loneliness which she experienced in her life made her more interested in novels and stories. One day in the 1990s she had to move from Manchester to London. The train she was supposed to travel was 4 hours late.

Then in her fantasy appeared the character Harry Potter, the hero of the magical world. There were no notepads to write down her thoughts then, she wrote small notes on the handkerchief she had. Then all her imaginations turned into stories in small tea shops. In such a situation, she wanted to send the first part of her first novel *Harry Potter and the Philosopher's Stone* to the publishers. During those days, in America new writers had to contact publishing agents. So, she also contacted publishing agents. But no publisher came forward to publish her novel. This made her upset. It left frustrated and wanted to commit suicide. Then, she went to psychiatric treatment to live for her child. After some time, a small publishing company called Bloomsbury offered to publish her novel. Knowing that the female writer's novel would not sell at that time, she changed her maiden name 'Jane' to her father's 'Rowling' and began using the name as 'Jane Catherine Rowling' (JK Rowling). She mentions this in her novels, too.

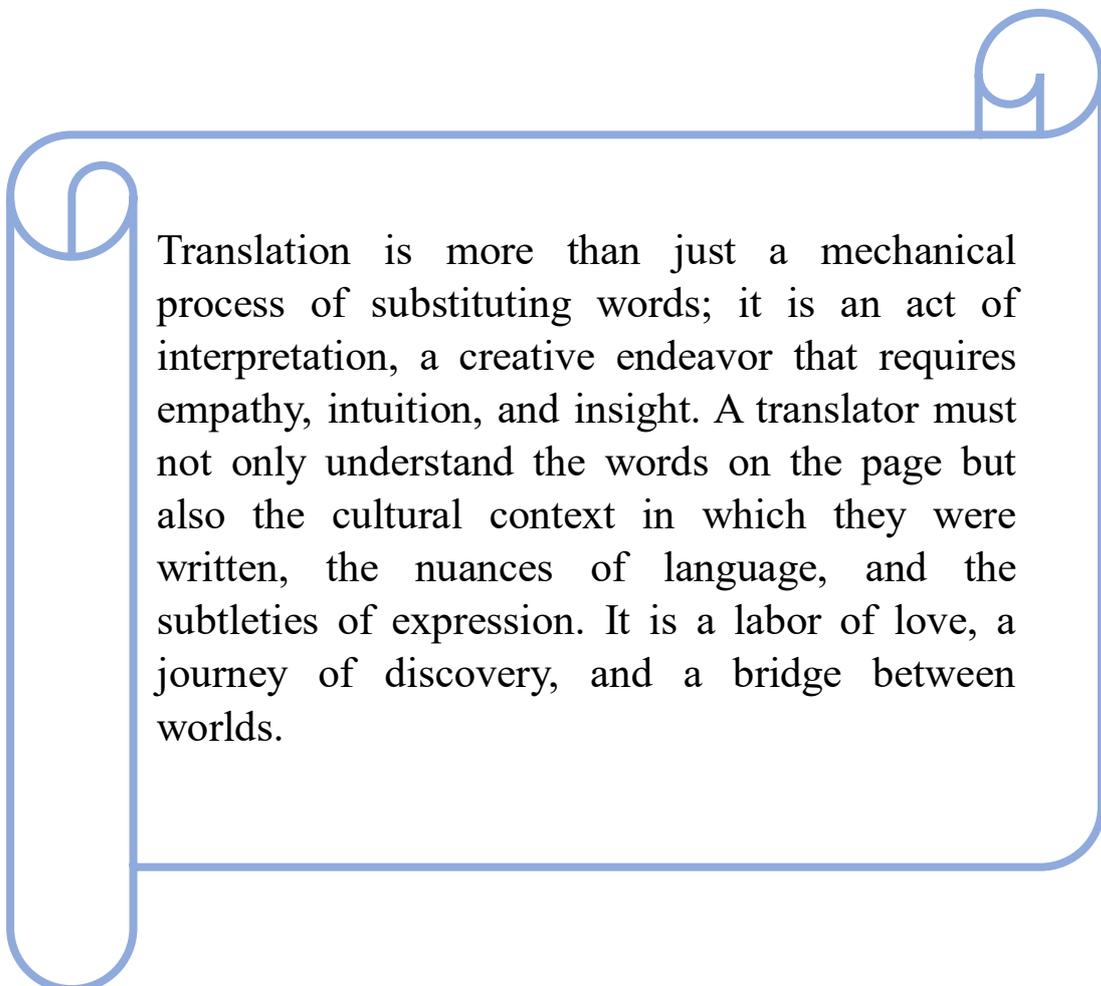
The novel was published. It created a huge fan base from children to adults. J.K. Rowling later wrote and got the next parts of *Harry Potter* published by Bloomsbury company. All these became very popular. Now, these novels have been translated into more than 84 languages. Apart from that, it has also been released as a movie and has attracted everyone. J.K. Rowling, who initially started writing in small tea shops, wrote the final part of her novel

in a grand luxury hotel in Scotland. She spent her income on sick people who died of disease like her mother did. However, even today she writes various novels and is of interest to many readers.

Translator's note

I gathered details about J.K. Rowling from Tamil texts and wrote an article in Tamil, and then, translated it into English. While translating, I faced challenges such as finding precise English equivalents for certain Tamil words. I have tried my best to convey the content in English, though.

Translation is more than just a mechanical process of substituting words; it is an act of interpretation, a creative endeavor that requires empathy, intuition, and insight. A translator must not only understand the words on the page but also the cultural context in which they were written, the nuances of language, and the subtleties of expression. It is a labor of love, a journey of discovery, and a bridge between worlds.

Authored by : Unkown

Source : <https://youtu.be/GbOU0BBBMXg?si=jKN4cRPmeovxTzk2>

Translated by : Ms. J. Meenushalini & Ms. A.M.F. Asma (2019/2020 Batch)

22

Original Text

කොරෝනා වෛරසය

කොරෝනා වෛරසයේ මේ දිනවල පැතිර යන ප්‍රබේදය කොවිඩ් 19 යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙම වෛරසයේ ආරම්භය චීනයේ ඩුහාන් ප්‍රාන්තය බව අනාවරණය විය. ඉන් පසුව එය වසංගතයක් ලෙස ලොව පුරා පැතිර ගොස් මිලියන ගණනකගේ ජීවිත අහිමි කරයි. එය මිනිස් සිරුරට ඇතුළු වූයේ ඩුහාන් පළාතේ සත්ව මාංශ වෙළඳපොළ තුළින් බවට ද අනාවරණය විය.

මෙම රෝගයේ රෝග ලක්ෂණ වන්නේ සෙම්ප්‍රතිශ්‍යාව, උගුරේ වේදනාව, උණ ආදියයි. මෙම රෝග වලින් ආරම්භ වී එය ඉතාමත් ඉක්මනින් මිනිස් සිරුරේ ප්‍රතිශක්තිකරණය දුර්වල කරයි. කොවිඩ් 19 බෝවන රෝගයකි. එය එක් පුද්ගලයෙකුගෙන් තවත් පුද්ගලයෙකුට බෝවිය හැක. එය බෝවන්නේ සොටු දියර, කෙල, කිවිසුම් යාමේ දී පිටවන කෙළ බිඳිති මඟිනි. එමෙන්ම ඒවා හානි පුෂ්ටියක් මත තැන්පත්ව තිබී නොදැනුවත්වම ස්පශය තුළින් සිරුරට ඇතුළු වෙයි.

මෙම රෝගයෙන් බේරීම සඳහා නිතර දැන් පිරිසිදු කර ගැනීම, නාසය කට වැසෙන පරිදි මුහුණ ආවරණයක් පැලඳීම, ප්‍රතිශක්තිය වැඩිවන ආහාර ගැනීම, නිතර උණු වතුර පානය, සීතල අහාර ගැනීමෙන් වැළකීම හා සෙනඟ බොහෝ ගැටසෙන ස්ථාන මඟ හැර සිටීම කල යුතු වේ.

මෙය සමහර රෝගීන්ට දරුණු තත්වයක් ඇති කරන අතර ඉතා වේදනාකාරී වේ. එසේම ශ්වසන අපහසුතා ද ඇති කරයි. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය මෙහි බලපෑමට දරුණු ලෙස ලක්වූ රටයි. ලෝකයේ බෝහෝ රටවල් මේ වන විට මේ සඳහා ඖෂධ සොයමින් සිටින නමුත් ඒවා තවමත් පරීක්ෂණ මට්ටමේ පවතී.

“The limits of my language mean the limits of my world”

— Ludwig Wittgenstein

Translated Text

கொரோனா வைரசு

இந்நாட்களில் பரவி வரும் கொரோனா வைரசின் பெயரானது கொவிட்-19 என்று கூறப்படுகின்றது. இந்த வைரசின் பிறப்பிடம் சீனாவின் வூஹான் மாநிலம் என்று அறியப்பட்டது. அதன் பிறகு, அந்தத் தொற்றுநோய் உலகம் முழுவதும் பரவி மில்லியன் கணக்கான மக்களின் உயிர்களைக் காவு கொண்டது. அது வூஹான் மாநிலத்தின் இறைச்சி விற்பனை நிலையத்திலிருந்து மனித உடலுக்குள் ஊடுருவியது என்பது அறியப்பட்டது.

இந்த நோயின் அறிகுறிகளாவன சளி, தொண்டை வலி, காய்ச்சல் முதலியனவாகும். இந்த நோய்களில் தொடங்கி அது மனித உடலினுள் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை விரைவாகப் பலவீனப்படுத்துகின்றது. கொவிட்-19 ஒரு தொற்று நோய் ஆகும். அது ஒரு நபரிடமிருந்து இன்னொரு நபருக்குத் தொறுகின்றது. இது மூக்கிலிருந்து வழியும் நீர், உமிழ்நீர் மற்றும் தும்மல் துளிகள் மூலம் பரவுகின்றது. மேலும் அவை, வெளிப்புறக் கொப்புளங்கள், துவாரத் தொடர்புகளினூடாக தன்னை அறியாமல் உடலுக்குள் நுழைகின்றன.

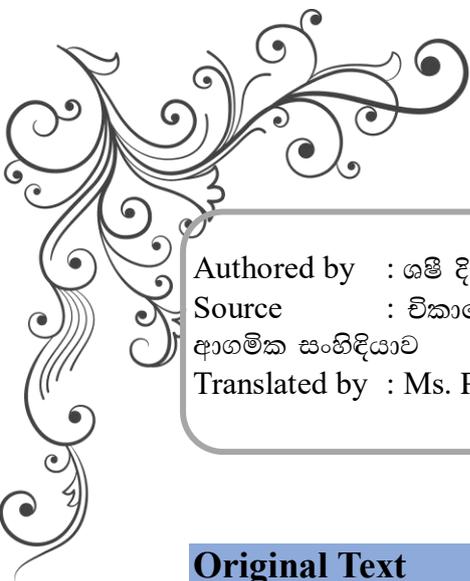
இந்நோயிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கு இரு கைகளையும் அடிக்கடி கழுவுதல், மூக்கு, வாயை மறைக்கும் வகையில் முகக்கவசம் அணிதல், நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிக்கும் உணவுகளை உட்கொள்ளல், அடிக்கடி வெந்நீர் அருந்துதல், குளிர்ச்சியான உணவுகளை உட்கொள்வதைத் தவிர்த்தல், சன நெரிசலான இடங்களில் இருப்பதைத் தவிர்த்தல் என்பனவற்றைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். இது சில நோயாளிகளுக்கு கடுமையான நிலையை ஏற்படுத்துவதுடன் மிகவும் வேதனையாகவும் காணப்படும். அவ்வாறே சுவாசித்தலில் சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தும். இங்கு ஐக்கிய அமெரிக்கா கடுமையாக பாதிப்புற்ற ஒரு நாடு ஆகும். உலகில் அநேக நாடுகள் மருந்துகளைத் தேடிக்கொண்டு இருந்தாலும் இதுவரை அவை ஆய்வு மட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றன.

Translator's note

This translation attempt has made us keenly aware of the challenges fraught with the process of translation, namely those related with sentence structure, imbalances in terms of vocabulary and style differences. We tried our best to do justice to the translation.

“The original is unfaithful to the translation.”

- Jorge Luis Borges

Authored by : ගම් දිල්හාන් නානායක්කාර

Source : විකාගෝ දේශන දේශන මගින් ලොව පුරා ඇති වූ බලපෑම් සහ ආගමික සංහිදියාව

Translated by : Ms. P.Eladchiya (2019/2020 Batch)

23

Original Text

විකාගෝ දේශන - අභිවන්දනයට දුන් උත්තරය 1893 සැප්තැම්බර් 11

ඇමරිකාවේ සහෝදර සහෝදරියනි !

ආදරණීය හෘදයාංගම ඔබගේ අභිවන්දනයට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා මම ඔබ ඉදිරියෙහි සිටිමි. මාගේ හදවත සතුටින් පිරී ඇත්තේය. එය විස්තර කිරීමට මා හට වදන් නොමැත්තේය. ලෝකයෙහි පුරාණ වූ යෝගී පරම්පරාවන්ගේ නාමයන් ද සර්ව ආගමික මාතෘකාවයේ නාමයන් ද මම ඔබ වෙත මාගේ ස්තුතිය පුද කරමි. විවිධ ජන කොටස්වලට අයත් කෝටි සංඛ්‍යාත හින්දු ජනතාවගේ නාමයන් ස්තුතිය පුදකර සිටිමි.

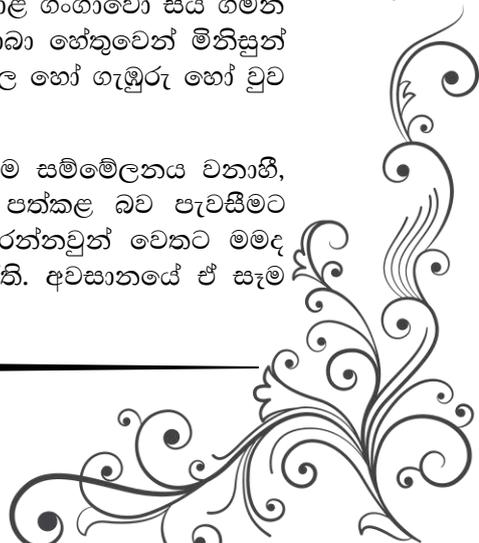
අන්‍යතර ධර්ම ප්‍රතිපත්ති මාලාවන් තුළ පවත්නා අප්‍රතික්ෂේපිත ගුණාංගයන් අන්‍යතර රටවලට ගෙනයාමේ ගරුත්වය හිමිවන්නේ ඇත දේශයන්ගේ සිට පැමිණි මොවුන්ට යැයි පෙරදිග රටවල සිට පැමිණි නියෝජිතයන් පිළිබඳව හඳුන්වමින් මෙම වේදිකාවෙහි අසුන් ගෙන සිටින කටිකයින්ගෙන් ඇතැමෙක් ඔබ හට පැවසීය. ඔවුන්ට මාගේ ස්තුතිය පුදකර සිටිමි. අන්‍ය ආගමික ප්‍රතිපත්තීන් ප්‍රතික්ෂේප නොකොට ගරු කිරීමක් විරුද්ධ නොවී ඒවා පිළිගැනීමක් ආදී වූ ගුණාංගයන් දෙක ලෝකයට ඉගැන්වූ දහමට අයත් වූවෙකු ලෙස ම මා පිළිබඳව ආචම්බර වෙමි. කිසිවක් ප්‍රතික්ෂේප නොකොට ගරුකළ යුතුය යන ප්‍රතිපත්තිය අපි විශ්වාස කරන අතරම සෑම ආගමක්ම සත්‍ය යැයි ද අපි පිළිගන්නෙමු.

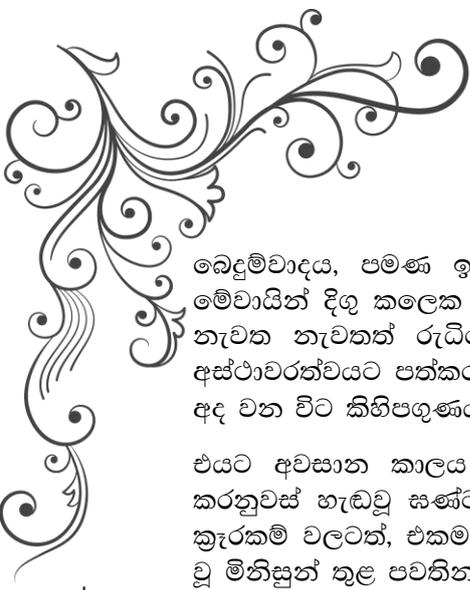
ලෝකයෙහි සියලුම රටවල් වලද සියලුම ආගම් වලද කෲරත්වයට පත්වූවන්ට ද රට වලින් එලවා දැමූවන්ට ද රැකවරණය සැපයූ රටට අයත් වන පුද්ගලයා මා වීම පිළිබඳව මම ආචම්බර වෙමි. රෝමවරුන්ගේ කෲරත්වයට හේතුවෙන් තම පූජනීය දේවස්ථානය විනශ වූ එම වසරේම ඉන්දියාවට පැමිණ අපගේ රැකවරණය පැතු ඒ නිර්මල ඊශ්‍රායල පරපුරේ ශේෂ වූවන් ව හෘදයාංගමව පිළිගනු ලැබුවේ අප බව පැවසීමෙහිලා මම ආචම්බර වෙමි. එදා අභිමානවත් ස්වරාස්ත්‍රීය දහම ඇදහූ ජාතීන්ගෙන් ශේෂ ජනයාට රැකවරණය සපයා අදටත් පිහිටවෙමින් සිටින්නා වූ දහමකට අයත් වූවෙකු වශයෙන් මම ආචම්බර වෙමි.

කුඩාවියේ සිට මම ගායනා කිරීමට පුරුදුව සිටි, එමෙන්ම අදටත් දිනපතාම ලෝකයේ කෝටි සංඛ්‍යාත මනුෂ්‍යයින් ගායනා කරනු ලබන ගීතයකින් පේලි කිහිපයක් ඔබගේ දැන ගැනීම උදෙසා දැන් මම කියමි.

“නොයෙක් නොයෙක් තැන් වලින් ඇරඹෙන නොයෙක් නොයෙක් ඇළ දොළ ගංගාවෝ සිය ගමන අවසන මහ සයුරෙහි මුසු වෙන්නාක් මෙන් නොයෙක් නොයෙක් ගති සොබා හේතුවෙන් මිනිසුන් ඇසුරු කරන්නාවූ මාර්ග එකානෙකට වෙනස් වන්නාසේ පෙනුන ද, ඔහු සරල හෝ ගැඹුරු හෝ වුව සියල්ල ඔබකරා පැමිණෙයි.”

මෙතෙක් පවත්වන ලද සමුළු අතරින් ඉහළම ස්ථානය හිමි කරගන්නා මෙම සම්මේලනය වනාහී, හගවත් ගීතාවේ පහත සඳහන් අගනා ධර්ම සත්‍ය ලොවටම ප්‍රකාශයට පත්කළ බව පැවසීමට කැමැත්තෙමි. කුමන අයුරකින් හෝ මා වෙතට පැවැත්මෙන් වැයම් කරන්නවුන් වෙතට මමද ලඟවෙමි. විවිධ පුද්ගලයෝ විවිධ අයුරින් මා වෙතට පැමිණීමට වෙර දරති. අවසානයේ ඒ සෑම කෙනෙක්ම මා වෙතට ලඟා

බෙදුම්වාදය, පමණ ඉක්මවා ගිය ආගම් හක්තිය හා එයින් වූ ආගමික වියරුව යන මේවායින් දිගු කලෙක සිට මෙම අලංකාර ලෝක මිරිකී ඇත්තේය. එයින් මෙලොව පිරි ඇත්තේය. නැවත නැවතත් රැඹර ගංගාවෙහි ගිල්වා ශිෂ්ටාචාරය විනාශ කර බොහෝ රටවල් සංඛ්‍යාවක් අස්ථාවරත්වයට පත්කර ඇත්තේය. මෙම කෲර මිලේජ්ව ක්‍රියාවන් සිදු නොවන්නට මනුෂ්‍ය සමාජය අද වන විට කිහිපගුණයකින් වර්ධනය වී තිබෙන්නට හැකිව තිබුණි.

එයට අවසාන කාලය පැමිණ ඇත්තේය. අද උදෑසන මෙම සම්මේලනය ආරම්භය සනිටුහන් කරනුවස් හැඬවූ සංස්ථාවෙහි නාදය ආගමික වියරුවටත් කඩුවෙන් හා පෑනෙන් සිදු කරනු ලබන ක්‍රූරකම් වලටත්, එකම අරමුණක් සපුරා ගැනීම උදෙසා අනේකවිධ මාර්ගයන් අනුගමනය කරන්නා වූ මිනිසුන් තුළ පවතින අනුකම්පා විරහිත හැඟීම් වලට හැඬවෙන මරණයේ සංස්ථා නාදය වන බව මම දැඩිව විශ්වාස කරමි.

Translators are the custodians of cultural heritage, the stewards who safeguard the treasures of the past and carry them into the future, ensuring that they remain accessible to all.

Translated Text

சிகாகோ சொற்பொழிவுகள்

வரவேற்புக்கு மறுமொழி-1983 செப்டம்பர் 11

அமெரிக்க சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

இன்பமும் இதயமும் கனிந்த உங்கள் வரவேற்புக்கு மறுமொழி கூற இப்போது உங்கள் முன் நிற்கிறேன். என் இதயத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது அதனை வெளியிட வார்த்தைகள் இல்லை. உலகத்தின் மிகப் பழமை வாய்ந்த துறவியர் பரம்பரையின் பெயரால் உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன் அனைத்து மதங்களின் அன்னையின் பெயரால் நன்றி கூறுகிறேன் பல்வேறு இனங்களையும் பிரிவுகளையும் சார்ந்த கோடிக்கணக்கான இந்துப் பெருமக்களின் பெயரால் நன்றி கூறுகிறேன்.

இந்த மேடையில் அமர்ந்துள்ள பேச்சாளர்களுள் சிலர் கீழ்த்திசை நாடுகளில் இருந்து வந்துள்ள பிரதிநிதிகளை பற்றி குறிப்பிடும்போது வேற்றுச்சமய நெறிகளை வெறுக்காத பண்பினை பல நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்ற பெருமை தொலைவில் உள்ள நாடுகளில் இருந்து வந்துள்ள இவர்களைத்தான் சாரும் என்று உங்களுக்கு கூறினார்கள். அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

பிற சமயக் கொள்கைகளை வெறுக்காமல் மதித்தல் அவற்றை எதிர்ப்பு என்று ஏற்றுக் கொள்ளுதல் ஆகிய இரு பண்புகளை உலகத்திற்கு புகட்டிய மதத்தை சார்ந்தவன் நான் என்பதில் பெருமை அடைகிறேன் எதையும் வெறுக்காமல் மதிக்க வேண்டும் என்னும் கொள்கையை நாங்கள் நம்புவதோடு எல்லா மதங்களும் ஒன்று என்று ஒப்புக் கொள்ளவும் செய்கிறோம்.

உலகில் அனைத்து நாடுகளாலும் அனைத்து மதங்களாலும் கொடுமைப்படுத்தப் பட்டவர்களுக்கும் நாட்டை விட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் புகலிடம் அளித்த நாட்டை சேர்ந்தவன் நான் என்பதில் பெருமைப்படுகின்றேன் ரோமானியரின் கொடுமையால் தங்கள் திருக்கோயில் சிதைந்து சீரழிந்த அனைவருடன் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்து எங்களிடம் தஞ்சமடைந்த அந்த மீக்கலப்பற்ற இஸ்ரேல் மரபினர்களுள் என்று நின்றவர்களை மனமார தழுவிக்கொண்டவர்கள் நாங்கள் என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமை படுகின்றேன்.

பெருமைமிக்க சொராஸ்ட்ரிய மதத்தினரில் எங்கிருந்தோருக்கு அடைக்கலம் அளித்து இன்றும் பேணிக்காத்து வருகின்ற மதத்தை சார்ந்தவன் என்பதில் பெருமை கொள்கின்றேன்.

என் அருமைச் சகோதரர்களே! பிள்ளை பருவத்தில் இருந்து தான் பாடி பயின்று கோடிக்கணக்கான மக்களால் நாள் தோறும் இன்றும் தொடர்ந்து ஒதப்பட்டு வருவதுமான பாடலில் ஒரு சில வரிகளை இங்கு உங்கள் முன் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

பல இடங்களில் தொடங்கி பெருங்கடலில் கலக்கும் பல ஓடைகள் ஆறுகள் போல மனிதர்களின் துணையின் பாதைகள் பலவிதமான குணங்களில் ஒருவருக்கு ஒருவர் வேறுபாடாக தோன்றினாலும் எளிமையானவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது ஆழமானவர்களாக இருந்தாலும் விஷயங்கள் உங்களுக்கு வரும்.

இதுவரை நடந்துள்ள மாநாடுகளில் மிக மிகச் சிறந்ததாக கருதக்கூடிய இந்த பேரவை கீதையில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் அற்புதமான ஓர் உண்மையை உலகிற்கு பிரகடனம் செய்துள்ளது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன் யார் இந்த வழியாக என்னிடம் வரம் முயன்றாலும் நான் அவர்களை அடைகிறேன். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வழிகளில் என்னை அடைய முயல்கிறார்கள் அவை எல்லாம் இறுதியில் என்னையே அடைகின்றன.

பிரிவினைவாதம் அளவுக்கு மீறிய மதமப் பற்று இவற்றால் உண்டான மத வெறி இவை இந்த அழகிய உலகை நெடுநாளாக இறுக பற்றி உள்ளன அவை இந்த பூமியை நிரப்பி உள்ளன. உலகை இரத்த வெள்ளத்தில் மீண்டும் மீண்டும் மூழ்கடித்து, நாகரீகத்தை அழித்து, எத்தனையோ நாடுகளை நிலைகுலையச் செய்துள்ளன.

அந்த கொடிய அரக்கத்தனமான செயல்கள் இல்லாது இருந்தால் மனித சமுதாயம் இன்று இருப்பதை விட பன்மடங்கு உயர்நிலை எய்திருக்கும்.

அவற்றிற்கு அழிவு காலம் வந்துவிட்டது இன்று காலையில் இந்த பேரவையின் ஆரம்பத்தை குறிப்பிட முழங்கிய மணி மத வெறிக்கும் வாளாலும் பேனாவாலும் , பேனாவாலும் நடைபெறுகின்ற கொடுமைகளுக்கும் ஒரே குறிக்கோளை அடைய பல்வேறு வழிகளில் சென்று கொண்டிருக்கும் மக்களிடையே நிலவும் இரக்கமற்ற உணர்ச்சிகளுக்கும் காரணியாகும் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

Translator's note

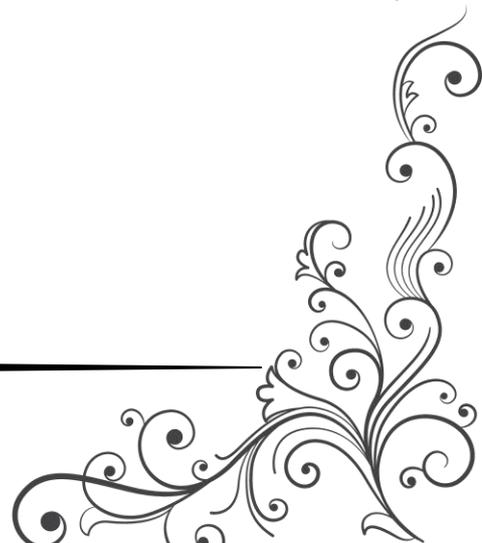
I am thrilled by this new experience translating from Sinhala to Tamil. So much to learn from translating experience from Sinhala to Tamil!

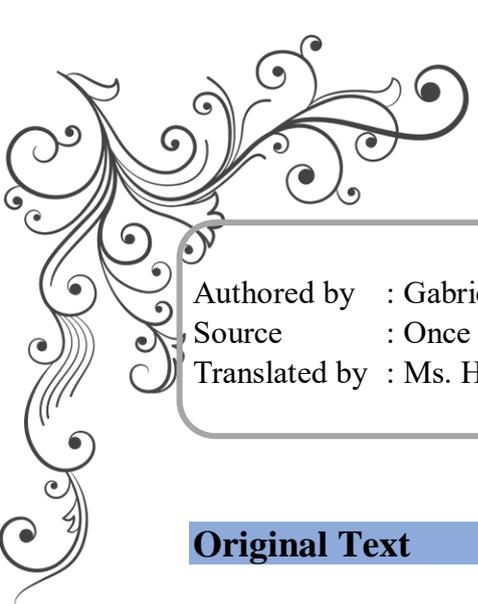
“Every language is a world without translation, we would inhabit parishes bordering on silence.”

- George Steiner

POEMS

Authored by : Gabriel Okara
Source : Once Upon a Time by Gabriel Okara
Translated by : Ms. H.F. Ameera (2020/2021 Batch)

24

Original Text

Once Upon a Time

Once upon a time, son,
they used to laugh with their hearts
and laugh with their eyes:
but now they only laugh with their teeth,
while their ice-block-cold eyes
search behind my shadow.

There was a time indeed
they used to shake hands with their hearts:
but that's gone, son.
Now they shake hands without hearts
while their left hands search
my empty pockets.

'Feel at home'. 'Come again',
they say, and when I come
again, and feel
at home, once, twice,
there will be no thrice-
for then I find doors shut on me.

So, I have learned many things,
I have learned to wear many faces
like dresses – home face,
office face, street face, host face,
cocktail face, with all their conforming smiles
like a fixed portrait smile.

And I have learned too
to laugh with only my teeth
and shake hands without my heart.

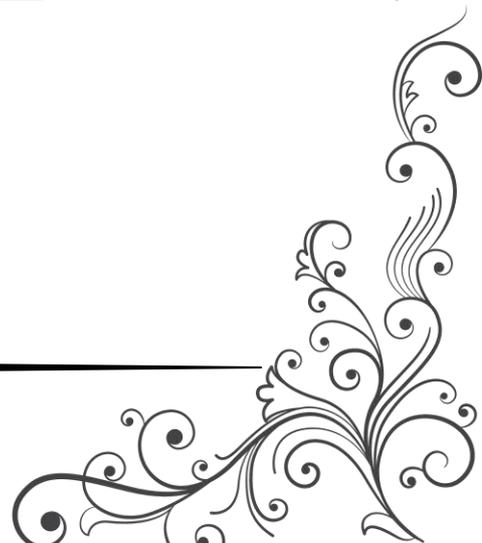
I have also learned to say, 'Goodbye',
when I mean 'Good-riddance':
to say 'Glad to meet you',
without being glad; and to say 'It's been
nice talking to you', after being bored.

But believe me, son.
I want to be what I used to be
when I was like you. I want
to unlearn all these muting things.
Most of all, I want to re-learn
how to laugh, for my laugh in the mirror
shows only my teeth like a snake's bare fangs!

So show me, son,
how to laugh; show me how
I used to laugh and smile
once upon a time when I was like you.

“Translating is like a perpetual tango:
two steps forward, one step back”.

- Leticia Ribeiro

Translated Text

முன்னொரு காலத்தில்

முன்னொரு காலத்தில், மகனே
அவர்கள் இதயங்களால் சிரித்தார்கள்
மற்றும் கண்களால் சிரித்தார்கள்
ஆனால் இப்போது அவர்கள் பற்களால்
மட்டுமே சிரிக்கிறார்கள்,
அவர்களின் பனி-கட்டி-குளிர்ந்த கண்கள்
என் நிழலின் பின்னால் தேடுகின்றன.

உண்மையில் ஒரு காலம் இருந்தது
அவர்கள் தங்கள் இதயங்களால்
கைகுலுக்கிக் கொண்டார்கள்
ஆனால் அது போய்விட்டது, மகனே.
இப்போது அவர்கள் இதயங்கள் இல்லாமல்
கைகளை குலுக்குகிறார்கள்
அதே சமயம் அவர்களின் இடது கைகள்
என் காலிப் பைகளை தேடுகின்றன.

“வீடு போல் உணருங்கள்”. “மீண்டும் வாருங்கள்”,
அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நான் மீண்டும்
வரும்போது மற்றும் வீடு போல் உணரும் பொழுது,
ஒருமுறை, இருமுறை, மூன்று முறை இருக்காது-
ஏனென்றால் என் மீது கதவுகள்
மூடப்பட்டிருப்பதை காண்கிறேன்.

அதனால் நான் நிறைய விடயங்களை கற்றுக் கொண்டேன்,
ஆடைகள் போல் -வீட்டு முகம், அலுவலக முகம், தெரு முகம், புரவலன் முகம், காக்கடைல்
முகம் போன்ற பல முகங்களை அணிய கற்றுக் கொண்டேன், ஒரு நிலையான உருவப்பட
புன்னகை போன்ற அவைகளின் இணக்கமான புன்னகையுடன்.

மற்றும் நானும் கற்றுக் கொண்டேன்

என் பற்களால் மட்டும் சிரிக்க
மற்றும் என் இதயம் இல்லாமல் கைகுலுக்க.
“ பிரியாவிடை வாழ்த்து” என்று சொல்லவும்
கற்றுக் கொண்டேன் அதாவது, “நல்ல விடுதலை!”
மகிழ்ச்சி அடையாமல் “உங்களைப் பார்த்ததில் மகிழ்ச்சி”
என்று சொல்லவும் மற்றும் சலிப்பிற்குப் பிறகு
“உங்களுடன் பேசுவது நன்றாக இருந்தது,” என்று சொல்லவும்.

ஆனால் என்னை நம்பு, மகனே,
நான் உன்னைப் போல் இருந்தபோது எப்படி இருந்தேனோ
அப்படியே ஆக வேண்டும்
இந்த உயிரோட்டம் இல்லாத விடயங்கள்
அனைத்தையும் நான் மறக்க விரும்புகிறேன்.
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் எப்படி சிரிப்பது என்பதை மீண்டும்-கற்றுக் கொள்ள
விரும்புகிறேன்,
கண்ணாடியில் என் சிரிப்பு ஒரு பாம்பின் வெற்றுப் பற்கள் போல்
என் பற்களை மட்டுமே காட்டுகிறது!

எனவே எனக்கு காட்டு, மகனே,
எப்படி சிரிப்பது நான் எப்படி சிரித்தேன்
புன்னகைத்தேன் என்று காட்டு
முன்னொரு காலத்தில் நான் உன்னை போல் இருந்தபோது.

Cocktail face: It is an artificial smile for a portrait or picture or painting. It is a face worn at the time of a cocktail party.

Translator's note

“Once Upon A Time” written by the Nigerian poet Gabriel Okara is a satirical poem on the modern way of greeting someone. The lack of compassion, simplicity and brotherhood is portrayed in this poem. It reveals a harsh fact about modern times. Nowadays people greet others only with their facial expressions not with all their hearts. Besides, this poem also features the clash of cultures. And I could personally feel how modernity has changed the culture as well as the mind set and loss of innocence of people.

Authored by : Sharon Simani
Source : <https://www.poemhunter.com>
Translated by : Ms. G. Likshiya (2020/2021 Batch)

25

Original Text

Women of strength

A strong woman works out everyday to keep her body in shape.
but a woman of strength kneels in prayer to keep her soul in shape.

A strong woman isn't afraid of anything.
but a woman of strength shows courage in the midst of her fear.

A strong woman won't let anyone get the best of her.
but a woman of strength gives the best in what she does.

A strong woman makes mistakes and avoids the same in future.
but a woman of strength realizes life's mistakes can also be god's blessings and capitalizes on them.

A strong woman walks on her feet.
but a woman of strength also knows God will catch her when she falls.

A strong woman wears the look of confidence on her face.
but a woman of strength wears grace.

A strong woman has faith that she is strong enough for the journey.
but a woman of strength has faith that it is in the journey that she will become strong.

Translated Text

வலிமை கொண்ட பெண்

ஒரு பலமான பெண் தனது உடலை அழகாக வைத்துக் கொள்ள தினமும் உழைக்கின்றாள். ஆனால், வலிமை கொண்ட பெண் தனது ஆன்மாவை நேர்த்தியாக வைத்துக் கொள்ள பிரார்த்தனையில் மண்டியிடுகின்றாள்.

ஒரு பலமான பெண் எதற்கும் பயப்படுவதில்லை.

ஆனால், வலிமை கொண்ட ஒரு பெண் தன் பயத்தின் மத்தியில் துணிச்சலைக் காட்டுகின்றாள்.

ஒரு பலமான பெண் தன்னுடைய சிறப்பினை யாரும் பெற அனுமதிக்கமாட்டாள்.

ஆனால், வலிமை கொண்ட பெண் தான் செய்வதில் சிறந்ததையே தருகின்றாள்.

ஒரு பலமான பெண் தவறுகள் செய்கின்றாள். எதிர்காலத்தில் அதைத் தவிர்க்கின்றாள்.

ஆனால், வலிமை கொண்ட பெண் வாழ்க்கையின் தவறுகளை உணர்ந்து, அவற்றை கடவுளின் ஆசீர்வாதமாகவும் தனக்கு சாதகமாகவும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றாள்.

ஒரு பலமான பெண் தன்னுடைய கால்களை நம்பியே நடக்கின்றாள்.

ஆனால், வலிமை கொண்ட பெண் அவள் விழும் போது கடவுள் அவளை பற்றிப்பிடிப்பார் என்று அறிகின்றாள்.

ஒரு பலமான பெண் நம்பிக்கையின் தோற்றத்தை தன் முகத்தில் அணிந்திருக்கின்றாள்.

ஆனால், வலிமை கொண்ட பெண் கருணையை அணிகின்றாள்.

ஒரு பலமான பெண் அவளுடைய பயணத்திற்கு தன்னுடைய பலம் போதுமானது என்று நம்புகின்றாள்.

ஆனால், வலிமை கொண்ட பெண் அவளை பலம் கொண்டவளாக்குவதற்கான பயணம் தான் இது என்று நம்புகின்றாள்.

Translator's note

This poem about Women's Strength is written by Sharon Simani. This poem has been chosen to show that women prove to be strong in spite of the odds.

“Translation is at best an echo”.

- George Borrow

Authored by : Unkown
Source : Google
Translated by : Ms. H.M. Shifa (2019/2020 Batch)

26

Original Text

அம்மா

எங்கே பார்த்தாலும் காதலர்கள்,
என்னை தான்
காதல் செய்ய யாரும் இல்லை என்று வீடு திரும்பினேன்...
காத்திருந்தாள் எனக்காக சாப்பிடாமல் என் அம்மா!

நான் வளரும் ஒவ்வொரு நொடியும்
உனக்கு பாரம் தான்,
தெரிந்தும் சுமக்கிறாய் பத்து மாதம்
வரை அல்ல... உன் ஆயுள் காலம் வரை.
இறைவன் உனக்குக் கொடுத்த
முதல் முகவரி
உன் முகம் தான் அம்மா.

பத்து மாதம் சுமந்தாய் வயிற்றில்,
பல வருடங்கள் சுமந்தாய் வாழ்வில்,
இனி என்றுமே சுமக்க நினைக்கிறேன்
என் நெஞ்சில் அம்மா!

வயது வித்தியாசம் பார்ப்பதில்லை
அம்மாவின் கொஞ்சலில் மட்டும் இன்னும் குழந்தையாக
நீ ஊற்றிய நிலாச்சோற்றை காட்டிலும்
வேறு அமிர்தம் நான் கண்டதில்லை அம்மா

கண்களை மூடிப் பார்த்தாலும் கண்களைத் திறந்தாலும்
கனவிலும் என் அன்னையே
அவள் எப்போதும் நினைப்பது என்னையே.....!!!

தூக்கத்தில் உன்னைப் பற்றி நினைப்பவள் காதலி
தூங்காமல் கூட உன்னையே நினைப்பவள் தாய்

தமிழில் அம்மா என்ற சொல் எப்படி வந்தது என்று தெரியாது
ஆனால் அன்பு என்ற சொல் நிச்சயம் அம்மாவில் இருந்து தான் வந்திருக்கும்
என்னை நடக்க வைத்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையை விட
நான் விழுந்து விடக்கூடாது என்ற கவனத்தில் தான் இருந்தது உன் தாய் பாசம்

கல்லறையில் உறங்க சொன்னால் கூட உறங்குவேன் அம்மா நீ வந்து தாலாட்டுப் பாடினால்

உலகிலே சிறந்த தெய்வம் தாய் மட்டுமே
உலகிலே மிகச் சிறந்தவர்கள் தாயை நேசிப்பவர்கள் மட்டுமே

பத்து மாதம் சுமை, ஒரு மணி நேரம் வலி
அனைத்தும் மறந்தால் குழந்தையின் முதல் அழகை சத்தம் கேட்டதும் அம்மா

முகத்தைக் காணும் முன்பே நேசிக்க தெரிந்தவள் தாய் மட்டுமே
நான் பார்த்த முதல் அழகியும் அவளே
எனது உலக அழகியும் அவளே என் அம்மா...!

உலக அதிசயம் காண ஆர்வமில்லை அன்னையே உன்னைக் கண்ட பின்
அம்மா அழகு என்றால் நீ அம்மா என்று அழைப்பதில் அழகும் அழகு
பெறுகிறது

நேசிக்கும் உறவுகள் யாவும் நம் அம்மா ஆக முடியாது
வானத்தில் எத்தனை நட்சத்திரங்கள் இருந்தாலும் நாம் ரசிப்பது நிலவைத் தான்
பூமியில் எத்தனை பெண்கள் இருந்தாலும் நம்மை நேசிப்பது பெற்ற தாய் மட்டுமே

துன்பங்கள் வரும் தருணம் தாயின் மடி சொர்க்கம்
தாயை வணங்குவோம் தாய்மையை போற்றுவோம்!!

Translators are the ambassadors of language, the diplomats who negotiate peace between tongues, fostering harmony in the cacophony of human expression.

Translated Text

Mother

There are lovers everywhere
I returned home thinking,
There isn't anyone to love me
She waited for me without eating My Mother!

Every minute I grow is
A burden to you
You've been carrying me, not only
for 10 months but for your lifetime
The first address I got from God is
Your face - Mother!

You carried me for 10 months
In your womb and carried me
For many years in your life so,
I hope to carry you in my heart
forever- Mother!

There's no age difference Still like a
baby, only in Mother's caring talks! I
have never seen a nectar as best as The
moon food you fed me - Mother!

If I close my eyes and see
If I open my eyes and see
Even in my dreams I
see you - my Mother!
She always thinks about me.

The one who thinks about you in sleep is
your girlfriend
The one who thinks even without sleeping is Your Mother!

I don't know how the word 'mother' came
In Tamil but
The word 'love' must surely come from Mother!

Rather than the desire seeing me walk
Mother's love was on carefully watching me

Without falling down

Even if you ask me sleep in the cemetery
I would sleep;
If you sing lullaby for me

The only best God in the world is Mother!
The only best people in the world are Those
who loves their mother!

When the mother heard baby's first cry
She forgot the burden of ten months,
An hour of pain and all

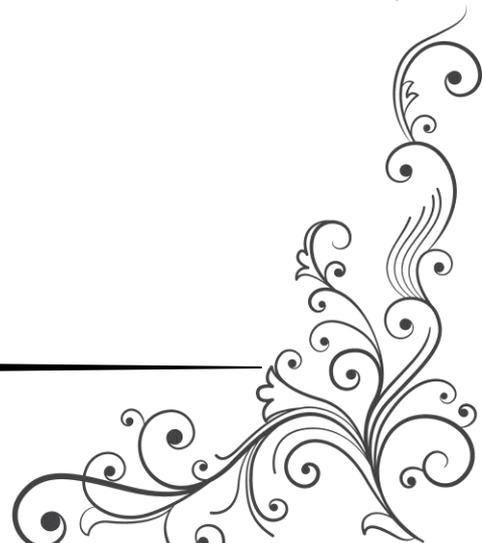
The only one who knows to love
Without seeing the face is - Mother!
She was the first beautiful woman I saw And
she was my Miss. World - my Mother!

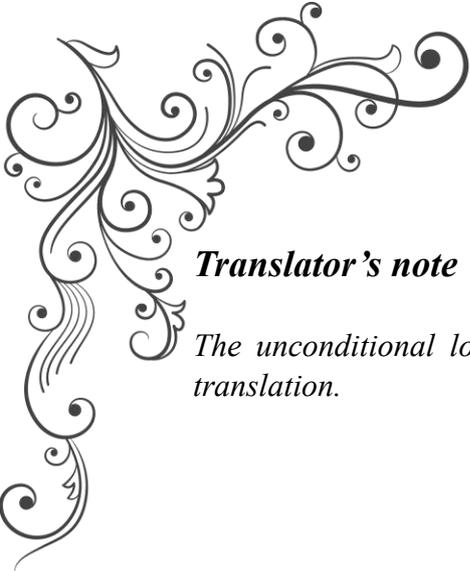
There's no eager to see
The wonder of the world,
After seeing you - my Mother!

Beautiful is you mother
By calling you mother
Even beauty is being beautified!

Every relation we love Can't
be like a mother.
Even though there are lots of stars
In the sky, we admire the moon
Even though there are lots of women
In the world, only the birth giver,
Our mother will admire us!

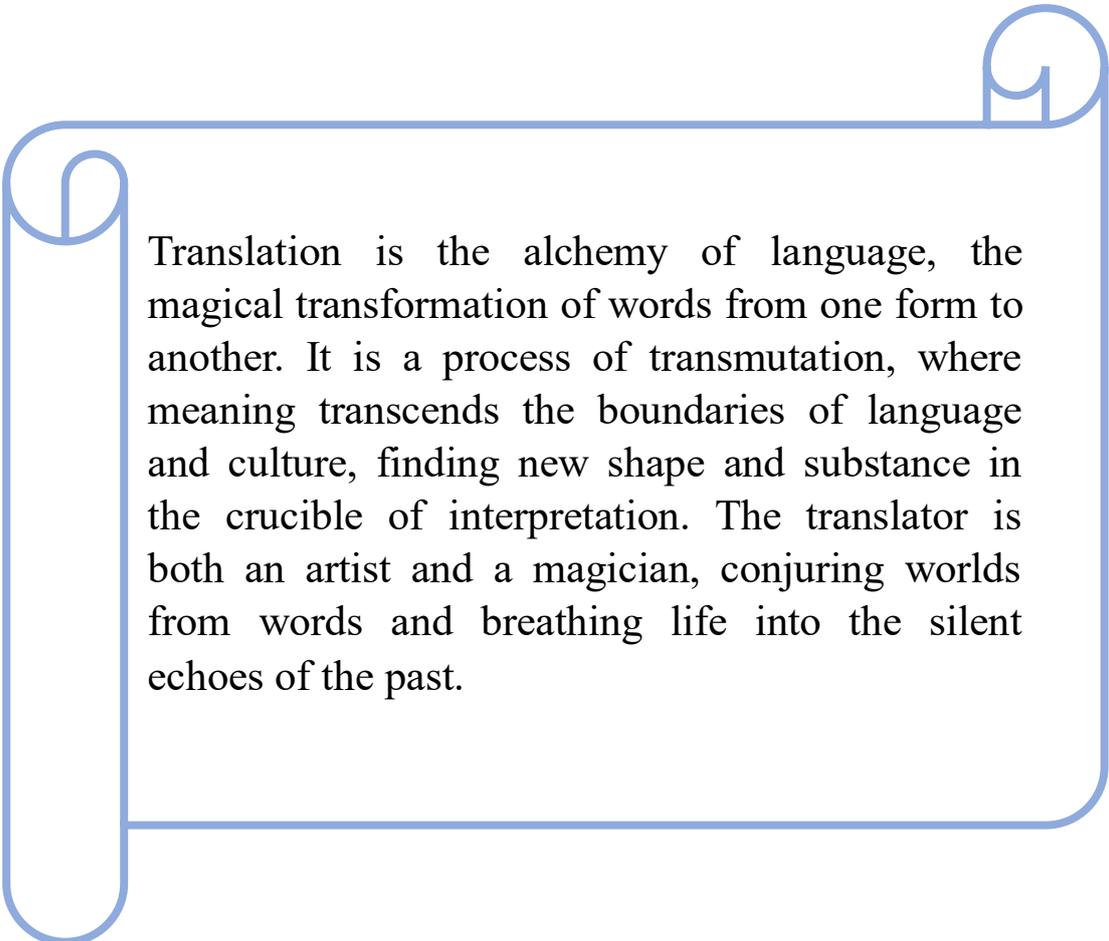
Mother's lap is heaven
When we have sorrows
Let's pray our mother and
Let's praise motherhood!

Translator's note

The unconditional love I have towards my mother has made me attempt this to English translation.

Translation is the alchemy of language, the magical transformation of words from one form to another. It is a process of transmutation, where meaning transcends the boundaries of language and culture, finding new shape and substance in the crucible of interpretation. The translator is both an artist and a magician, conjuring worlds from words and breathing life into the silent echoes of the past.

Authored by : Unkown
Source : பாரதிதாசன் கவிதைகள் (friendstamilchat.in)
Translated by : Mr. S. Mish-al (2020/2021 Batch)

27

Original Text

பேரிகை

துன்பம் பிறர்க்கு நல் இன்பம் தமக் கெனும்
நுட்ட மனோபாவம்,
அன்பினை மாய்க்கும் அறங்குலைக்கும் புவி
ஆக்கந் தனைக் கெடுக்கும்!
வன்புக் கெலாம் அதுவே துணை யாய்விடும்
வறுமை யெலாம் சேர்க்கும்!
“இன்பம் எல்லார்க்கும்” என்றே சொல்லிப் பேரிகை
எங்கும் முழக்கிடுவாய்!

தாமும் தமர்களும் வாழ்வதற்கே இந்தத்
தாரணி என்ற வண்ணம்,
தீமைக் கெல்லாம் துணையாகும் இயற்கையின்
செல்வத்தையும் ஒழிக்கும்!
தேமலர்ச் சோலையும் பைம்புனல் ஓடையும்
சித்தத்திலே சேர்ப்போம்!
“க்ஷேமம் எல்லார்க்கும்” என்றே சொல்லிப் பேரிகை
செகம் முழக்கிடுவாய்!

நல்லவர் நாட்டினை வல்லவர் தாழ்த்திடும்
நச்சு மனப் பான்மை
தொல்புவி மேல்விழும் பேரிடியாம் அது
தூய்மைதனைப் போக்கும்!
சொல்லிடும் நெஞ்சில் எரிமலை புகம்பம்

சூழத் தகாது கண்டாய்!

“செல்வங்கள் யார்க்கும்” என்றே சொல்லிப் பேரிகை
திக்கில் முழக்கிடுவாய்!

Translation is a window into other worlds, a portal through which we can glimpse the richness and diversity of human experience. It is a bridge between cultures, a means of communication that transcends borders and boundaries. A translator must possess not only linguistic skill but also cultural sensitivity, empathy, and imagination. They are the guardians of intercultural dialogue, the stewards of shared understanding, and the architects of a more connected world.

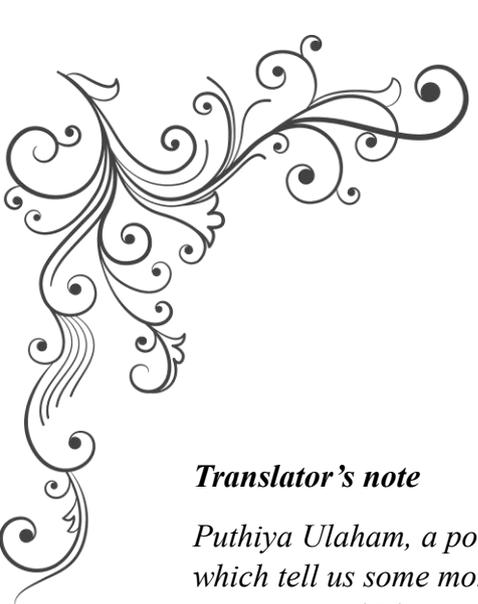
Target Text

The Drum

The malignant attitude which craves
Hardship for others and pleasure for me
Impairs the love; reduces morality;
Spoils the world's progress
It leads to the spite and
Adds up the poverty!
So, beat the drum everywhere and say
'The pleasure that's universal'

As this world is like a place where
Only oneself and his dependents live,
Evils are encouraged;
Natural wealth is destroyed!
Let's add the honey flower oasis and
the verdant stream to our hearts!
So, beat the drum all over the world and say
'The safety that's universal'

The toxic mindset of titans
Abases honoree's country;
It's the biggest thunder strike
Abolishes purity on the old earth
You could see that volcanic seism is
inept to surround in the grumble heart

So, beat the drum in that direction and say

‘The wealth that’s universal’

Translator’s note

Puthiya Ulaham, a poetry book by the Tamil Poet Barathidasan carries 32 poems all of which tell us some moral lessons. ‘Perihai’, The Drum, one among them, attracted my attention and I have tried my hand to translate into Tamil.

Translation is the art of revealing the hidden beauty of languages, like a master sculptor chiseling away the excess to reveal the masterpiece within.

Authored by : සාලිය සමරවික්‍රම
Source : ආදරයේ තිලිණයක් (Book)
Translated by : Ms. M.I.F. Shafiya (2019/2020 Batch)

28

Original text

ආදරයේ ලස්සන

ආදරයේ එලය වේදනාව නම්
වේදනාවේ එලය සාමය නම්
සාමයේ එලය ආදරයයි..

සැමවිටම ආදරයේ එලය සැනසුමයි.
ආදරය යනු සිනහවක් කඳුළක්
අතර පවතින නොවෙනස් ස්වභාවයයි.

ආදරය.....
අවබෝධයකි.
අත්දැකීමකි. පරිත්‍යාගයකි.
ආදරය තුළ ඇති පරිත්‍යාගය
ලොව ඇති ශ්‍රේෂ්ඨතම ක්‍රියාවයි.
ආදරයෙන් ජීවිතය ලස්සන වේ...

Translated text

அன்பின் அழகு

அன்பின் பலன் வேதனை என்றால்
வேதனையின் பலன் சமாதானம் என்றால்
சமாதானத்தின் பலன் அன்பு தான்...

எப்பொழுதும் அன்பின் பலன் ஆறுதல் தான்.
அன்பு என்பது புன்னகைக்கும் கண்ணீருக்கும்
இடையில் இருக்கும் மாறாத சுவாவம் ஆகும்.

அன்பு....
ஓர் புரிதல்,
ஓர் அனுபவம்,
ஓர் விட்டுக்கொடுப்பு.

அன்புக்குள் இருக்கும் விட்டுக்கொடுப்பு
உலகில் இருக்கும் சிறந்த செயலாகும்.

அன்பால் வாழ்க்கை அழகாகும்...

Translator's note

I have tried my hand to translate an English poem into Tamil. I am glad that I have been able to do it as best as I can.

“Every language is a world without translation; we would inhabit parishes bordering on silence.”

- George Steiner

Authored by : Unkown
Source : FaceBook
Translated by : Ms. J.F. Rifka (2020/2021 Batch)

29

Original Text

විශ්වාස වෙන්න.....!

කාට හරි
කොහේ හරි
වරදක් වුණා නම්
දුක් වෙන්න එපා.....

ඒක දැනගන්න
ඒකෙන් ඉගෙනගන්න !

හැම දෙයක්ම
කරන්නටත් ලැබීමටත්
අදාළ ආකාරය ඇත.....

ඒ නිසා ත
තව උත්සහ කරන්න,
තාම බලාපොරොත්තු වෙන්න.....

ඔබට ලැබෙන දේවල් නියම වෙලාවට
ඔබ වෙත එන එක.....

අහල

ඉවසන්න.....
ඉවර කරන්න !
පිළිගන්න.....
පිළිපදින්න !

සදා.....

අවසානයෙන් ;

ප්‍රමාද වුනාට වඩාත්
ප්‍රමාණයක් ඔබට ආ හැක.....!
ඉන්ශාඅල්ලාහ්

Translated Text

நம்பிக்கை கொள்வோம்...!

யாருக்காவது
எங்கேயாவது
தவறு ஏற்பட்டிருந்தால்,
கவலை அடைய வேண்டாம்...

அதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்,
அதிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளுங்கள்!

அனைத்தும்
செய்வதற்கும் கிடைப்பதற்கும்
முறையான வழி உண்டு...

ஆதலால்
மேலும் முயற்சி செய்யுங்கள்,
இன்னும் எதிர்பாருங்கள்...

உங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டியவை உரிய நேரத்தில்
உங்களிடம் வந்து சேரும்...

அத்துடன்,

பொறுத்திருங்கள்...
முடிந்திருங்கள்!
ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்...
பின்பற்றுங்கள்!

ஏப்போதும்...

இறுதியாக,
தாமதத்தை விட
உமக்கு ஓரளவு அதிகம் உண்டு...!

இன்ஷா அல்லாஹ்!

Translator's note

I picked this poem from Facebook. The original text was in Sinhala and I translated it into Tamil. Since Sinhala is one of the local languages, I want to enable a friendly exchange of thoughts. Hence, this attempt of translation.

Authored by : A. Yogarasa
Source : Panimalai
Translated by : Ms. M.Y. Asma (2019/2020 Batch)

30

Original Text

பனிமலை

சீன நிலத்தின் மீது
பனிமலை பெய்கிறது
குளிர்,
சீனாவைச் சூழ்கிறது...

துயர் நிறைந்த கிழவி போல் - காற்று
நெருக்கமாய் பின் தொடர்கிறது
நீட்டிய அவளது நகங்கள்
கடந்து செல்லும் மக்களின்
உடைகளை பலமாய் இழுக்கிறன
பூமியைப் போல்
பழைமையான அவளது சொற்கள்
இடைவிடாது முறையிடுகின்றன.
காட்டினில் இருந்து
தம் வண்டிகளை ஓட்டியபடி,

சீனாவின் விவசாயிகள் வருகின்றனர்.
உரோமத் தொப்பிகளை அணிந்தபடி
பனிமழையை எதிர்த்தபடி அவர்கள் எங்கு செல்ல விரும்புகின்றனர்?

Translation is the bridge that connects the shores of different languages, allowing ideas to flow freely between cultures and civilizations.

Translated text

හිම පතනය

චිනයේ ගොඩබිමට හිම පතිනවෙයි
චිනයේ අවට කාලගුණය

ශෝකයට පත් මහලු කාන්තාවක්
වගේය-සුළඟ
එය දිගු කළ නියපොතු අසලින් යන
අයගේ ඇඳුම්ඇඳගෙන ගියේය
පෘථිවිය තරම් පූර්ණ ඇගේ වදන්
නොනවත්වා ආයාචනා කරයිකි.

චිනයේ ගොවීන් වනාන්තරයෙන්
තම කරන්න පදවාගෙන එයිකි
හිම පතනයට එරෙහිවෙ ලොම් තොප්පි
පළඳන ඔවුන් කොහේ යම්ද?

Translator's note

I translated this poem from Tamil language to Sinhala language. I choose this poem because the words and the meaning really inspired me.

Translation is the alchemy of words, where language is transmuted into meaning, and meaning into understanding, turning leaden prose into literary gold.

Aauthored by : A. Yogarasa
Source : Panimalai
Translated by : Ms. M.Y. Asma (2019/2020 Batch)

31

Original Text

மௌனம்

மௌனம் ஒரு கொடிய பேய்,
கிராமத்தை அது கைப்பிடியில் வைத்திருக்கிறது.

அச்சத்தில் அசையாமல் உள்ள இலைகள்,
பூமொட்டுகள் மூச்சை பிடித்தபடி
ஒற்றையடி பாதைகள்
இருளில் மறைந்து விட்டன,
ஓடக்காரனும் பயங்கரத்தில் ஓடிப் போனான்

மேய்ச்சல் நிலம் வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது
குழப்பத்தில் ஒன்றாய் நெருங்கிக் குடிசைக்குள் ஆண்கள்,பெண்கள்,குழந்தைகள்

A good translation is like a well-tuned instrument, resonating with the original melody while adding new harmonies that enrich the listener's experience.

Translated text

නිශ්ශබ්දතාව

නිශ්ශබ්දතාව
මරාන්තික යක්ෂයකු වන
ඔහුගේ ගම තම ග්‍රහණයේ තබා ගනී

කොළ තවමත් බියෙන්,
මල් පොහොට්ටු
ඔබේ හුස්ම අල්ලාගෙන සිටින්නේය.
තනි මංපෙති අඳුරු ගිලිහී ගියේය
ධාවකයා ද හි හිතියෙන් පලා ගියේය

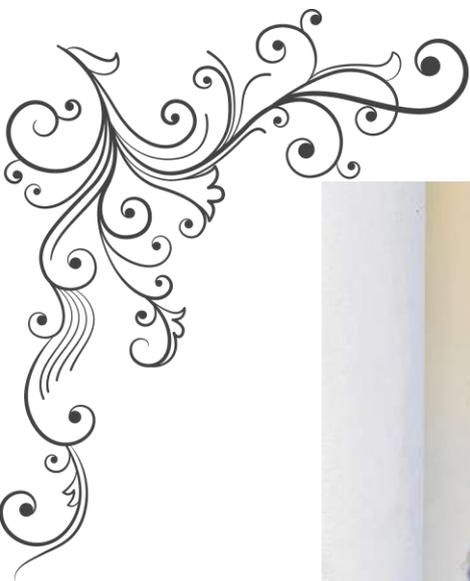
තණ බිමි.

අත්හැරුණි පැල්පත් තුළට ව්‍යාකූල සහ සෙනගින් පිරි පිරිමි, ගැහැණු ළමයි වුන්නෝය.

Translator's note

I translated this poem from Tamil language to Sinhala language. I choose this article because the words and the meaning really inspired me.

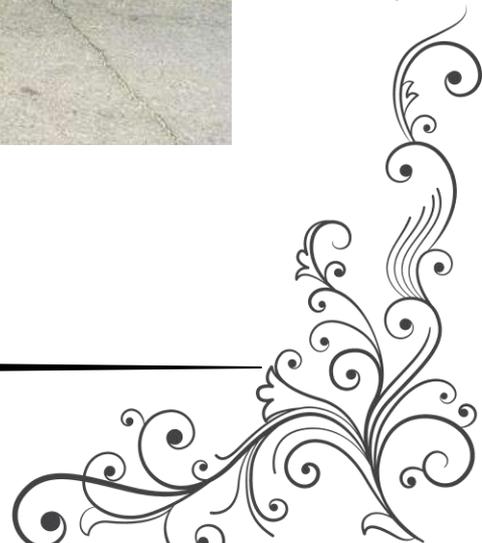
Translation is the art of revealing the hidden beauty of languages, like a master sculptor chiseling away the excess to reveal the masterpiece within.

2019/2020 Batch students

2020/2021 Batch students

2021/2022 Batch students